

ไม่จำหน่าย

คำสอนปวงจาวิสัย ขนาดใหญ่เวสต์มินสเตอร์

ฉบับแปลไทยแบบภาษาปัจจุบัน

THE WESTMINSTER
LARGER CATECHISM

คำสอนปวงจาวิสัยขนาดใหญ่วะสตีบิณสเตอร์

ฉบับแปลไทยแบบภาษาปัจจุบัน 1-196

GOD-PLEASING BOOKS | ไม่จำหน่าย | 29 กรกฎาคม 2026

ฉบับนี้แปลโดยยิด 2025 MESV เป็นฐานภาษาอังกฤษสมัยใหม่ และตรวจเทียบข้อความตามรัฐธรรมนูญเดิมเพื่อรักษาความหมายทางศาสนาตร์

ข้อ 1. จุดหมายสูงสุดและสำคัญที่สุดของมนุษย์คืออะไร?

จุดหมายสูงสุดและสำคัญที่สุดของมนุษย์คือถวายพระสิริแด่พระเจ้า
และชื่นชมยินดีในพระองค์อย่างเต็มบริบูรณ์ตลอดนิรันดร์

คำอธิบาย: คำว่า 'ชื่นชมยินดีในพระองค์' ไม่ได้หมายถึงความสุขตามอารมณ์เท่านั้น แต่หมายถึงความสุขแห่งพันธสัญญาในการรู้จัก รัก และนมัสการพระเจ้า

ข้อ 2. เราได้รู้ได้อย่างไรว่ามีพระเจ้า?

ความสว่างแห่งธรรมชาติในมนุษย์และพระราชกิจของพระเจ้าประกาศอย่างชัดเจนว่ามีพระเจ้า แต่มีเพียงพระว
นะและพระวิญญาณของพระองค์เท่านั้นที่สำแดงพระองค์แก่มนุษย์ได้อย่างเพียงพอและเกิดผลเพื่อความรอดของ
เขา

คำอธิบาย: ฉบับภาษาอังกฤษสมัยใหม่เน้นว่า การรู้ทั่วไปจากธรรมชาติทำให้มนุษย์ไม่มีข้อแก้ตัว
แต่ความรู้เพื่อความรอดต้องมาจากพระวนะและพระวิญญาณเท่านั้น

ข้อ 3. พระวนะของพระเจ้าคืออะไร?

พระคัมภีร์บริสุทธิแห่งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่เป็นพระวนะของพระเจ้า
และเป็นกฎเดียวสำหรับความเชื่อและการเชื่อฟัง

คำอธิบาย: คำว่า 'กฎเดียว' หมายถึงมาตรฐานสูงสุดของความเชื่อและชีวิต ไม่ใช่ว่าคริสตจักรไม่มีคำสอนหรือผู้สอน แต่ทุกสิ่งต้องอยู่ใต้พระคัมภีร์

ข้อ 4. เราได้รู้ได้อย่างไรว่าพระคัมภีร์เป็นพระวนะของพระเจ้า?

พระคัมภีร์สำแดงตัวเองว่าเป็นพระวนะของพระเจ้า โดยความสว่างและความบริสุทธิ์ของพระคัมภีร์
โดยความสอดคล้องของทุกส่วน และโดยเป้าหมายของทั้งเล่มคือถวายพระสิริทั้งหมดแด่พระเจ้า
อีกทั้งโดยความสว่างและฤทธิ์อำนาจที่ทำให้คนบาปสำนึกและกลับใจ หนุนใจและเสริมสร้างผู้เชื่อไปสู่ความรอด
แต่มีเพียงพระวิญญาณของพระเจ้าที่ทรงเป็นพยานโดยพระคัมภีร์และพร้อมกับพระคัมภีร์ในใจมนุษย์เท่านั้น
ที่ทำให้ใจเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ว่าพระคัมภีร์เป็นพระวนะของพระเจ้าแท้จริง

คำอธิบาย: อำนาจของพระคัมภีร์ไม่ได้ขึ้นกับประสบการณ์ของผู้อ่าน แต่ความมั่นใจเต็มที่เกิดจากพระวิญญาณทรงเป็นพยานในใจผ่านพระคัมภีร์

ข้อ 5. พระคัมภีร์สอนเรื่องใดเป็นหลัก?

พระคัมภีร์สอนเป็นหลักว่า มนุษย์ต้องเชื่ออะไรเกี่ยวกับพระเจ้า และพระเจ้าทรงเรียกร้องหน้าที่อะไรจากมนุษย์

คำอธิบาย: โครงสร้างของคำสอนต่อจากนี้แบ่งเป็นสองส่วนใหญ่ คือสิ่งที่ต้องเชื่อเกี่ยวกับพระเจ้า และหน้าที่ที่พระเจ้าทรงเรียกร้อง

ข้อ 6. พระคัมภีร์ทำให้เรารู้อะไรเกี่ยวกับพระเจ้า?

พระคัมภีร์ทำให้เรารู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ใด พระบุคคลทั้งหลายในพระเจ้า พระดำริกำหนดของพระองค์ และการทรงกระทำให้พระดำริกำหนดของพระองค์สำเร็จ

คำอธิบาย: คำว่า พระบุคคลทั้งหลายในพระเจ้า ใช้เพื่อรักษาคำสอนตรีเอกานุภาพ ไม่ใช่หมายถึงพระเจ้าหลายองค์

ข้อ 7. พระเจ้าคือผู้ใด?

พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ ผู้ทรงไม่จำกัดในพระองค์เองและจากพระองค์เอง ทั้งในพระสภาวะ พระสิริ ความสุขบริบูรณ์ และความสมบูรณ์ ทรงเพียงพอพร้อมในพระองค์เอง ทรงนิรันดร์ ไม่เปลี่ยนแปลง ไม่อาจหยั่งถึงได้ ทรงสถิตอยู่ทุกแห่ง ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ทรงรู้ทุกสิ่ง ทรงปัญญาสูงสุด ทรงบริสุทธิสูงสุด ทรงยุติธรรมสูงสุด ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาและพระคุณ ทรงอดทนนาน และทรงบริบูรณ์ด้วยความดีและความจริง

คำอธิบาย: คำตอบนี้รวบรวมคุณลักษณะของพระเจ้า ควรอ่านว่าเป็นคำสรรเสริญเชิงหลักคำสอน ไม่ใช่รายการนิยามแห่ง ๆ

ข้อ 8. มีพระเจ้ามากกว่าหนึ่งองค์หรือไม่?

ไม่มี มีเพียงพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น คือพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์และทรงเป็นพระเจ้าแท้

คำอธิบาย: คำว่า 'องค์เดียว' ต้องรักษาไว้ชัดเจน เพราะเป็นฐานของทั้งเอกเทวนิยมและคำสอนตรีเอกานุภาพ

ข้อ 9. ในพระเจ้านั้นมีพระบุคคลกี่พระบุคคล?

ในพระเจ้านั้นมีสามพระบุคคล คือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งสามพระบุคคลนี้เป็นพระเจ้าแท้แต่องค์เดียว ทรงมีพระสาระเดียวกัน ทรงเท่าเทียมกันในฤทธานุภาพและพระสิริ แม้ทรงแตกต่างกันตามคุณสมบัติเฉพาะพระบุคคล

คำอธิบาย: ฉบับภาษาอังกฤษสมัยใหม่ใช้คำว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ แทนคำเก่า แต่ไม่ได้เปลี่ยนหลักคำสอนเดิม เรื่องสำคัญคือพระเจ้าองค์เดียวในสามพระบุคคล

ข้อ 10. คุณสมบัติเฉพาะพระบุคคลของสามพระบุคคลในพระเจ้าคืออะไร?

พระบิดาทรงให้กำเนิดพระบุตร พระบุตรทรงบังเกิดจากพระบิดา และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเนื่องมาจากพระบิดาและพระบุตร ตั้งแต่นิรันดร์กาล

คำอธิบาย: คำว่า 'ให้กำเนิด' และ 'ทรงเนื่องมาจาก' เป็นภาษาตรีเอกานุภาพ ไม่ใช่การเกิดแบบร่างกายหรือมีจุดเริ่มต้นในเวลา

ข้อ 11. เราได้รู้อย่างไรว่าพระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้าเท่าเทียมกับพระบิดา?

พระคัมภีร์สำแดงว่าพระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้าเท่าเทียมกับพระบิดา โดยถวายพระนาม คุณลักษณะ พระราชกิจ และการนมัสการแก่พระองค์ทั้งสอง ซึ่งเป็นสิ่งที่เหมาะสมกับพระเจ้าเท่านั้น

คำอธิบาย: การนมัสการพระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใช่การเพิ่มพระเจ้าอีก แต่เป็นการนมัสการพระเจ้าองค์เดียวตามที่พระคัมภีร์สำแดง

ข้อ 12. พระดำริกำหนดของพระเจ้าคืออะไร?

พระดำริกำหนดของพระเจ้าคือพระราชกิจอันทรงปัญญา เสรี
และบริสุทธิ์แห่งคำปรึกษาตามพระประสงค์ของพระองค์
โดยพระองค์ทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าอย่างไม่เปลี่ยนแปลงตั้งแต่นิรันดร์ เพื่อพระสิริของพระองค์เอง
ทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในเวลา โดยเฉพาะเกี่ยวกับทูตสวรรค์และมนุษย์

คำอธิบาย: คำว่า พระดำริกำหนด สื่อว่าพระเจ้าทรงตั้งพระประสงค์แน่นอน ไม่ใช่เพียงทรงเดาอนาคต

ข้อ 13. พระเจ้าทรงกำหนดอะไรเป็นพิเศษเกี่ยวกับทูตสวรรค์และมนุษย์?

พระเจ้าโดยพระดำริกำหนดนิรันดร์และไม่เปลี่ยนแปลง จากความรักล้วน ๆ ของพระองค์
เพื่อให้พระคุณอันเปี่ยมพระสิริของพระองค์ได้รับการสรรเสริญและปรากฏในเวลาที่เหมาะสม
ได้ทรงเลือกทูตสวรรค์บางส่วนไว้สู่พระสิริ และในพระคริสต์ได้ทรงเลือกมนุษย์บางคนไว้สู่ชีวิตนิรันดร์
พร้อมทั้งหนทางที่จะไปถึงจุดหมายนั้น

อีกทั้งตามฤทธานุภาพสูงสุดและคำปรึกษาอันหยั่งไม่ถึงแห่งพระประสงค์ของพระองค์
ซึ่งพระองค์ทรงประทานหรือทรงยับยั้งความโปรดปรานตามที่ทรงพอพระทัย
พระองค์ได้ทรงผ่านบางคนไปและทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าให้เขาได้รับความอับอายและพระพิโรธ
ซึ่งจะลงโทษเพราะบาปของเขา เพื่อสรรเสริญพระสิริแห่งความยุติธรรมของพระองค์

คำอธิบาย: ข้อนี้ต้องอ่านพร้อมความจริงว่าพระเจ้าไม่ทรงเป็นผู้ก่อบาป การลงโทษเกิด 'เพราะบาปของเขา' และการเลือกผู้ชีวิตอยู่ 'ในพระคริสต์'

ข้อ 14. พระเจ้าทรงทำให้พระดำริกำหนดของพระองค์สำเร็จอย่างไร?

พระเจ้าทรงทำให้พระดำริกำหนดของพระองค์สำเร็จในพระราชกิจแห่งการทรงสร้างและการทรงจัดเตรียมและป
กครอง ตามการทรงรู้ล่วงหน้าอันไม่ผิดพลาดของพระองค์
และตามคำปรึกษาเสรีและไม่เปลี่ยนแปลงแห่งพระประสงค์ของพระองค์เอง

คำอธิบาย: การทรงสร้างและการทรงจัดเตรียมและปกครองเป็นสองกรอบใหญ่ที่พระเจ้าทรงทำให้พระดำริกำหนดสำเร็จในประวัติศาสตร์

ข้อ 15. พระราชกิจแห่งการทรงสร้างคืออะไร?

พระราชกิจแห่งการทรงสร้างคือการที่พระเจ้าในปฐมกาล โดยพระวณะแห่งฤทธานุภาพของพระองค์
ทรงสร้างโลกและทุกสิ่งในโลกจากความว่างเปล่า เพื่อพระองค์เอง ภายในระยะเวลาหกวัน และทุกสิ่งนั้นดียิ่งนัก

คำอธิบาย: ฉบับภาษาอังกฤษสมัยใหม่ทำประโยคให้อ่านง่ายขึ้น แต่ยังรักษาใจความเดิม คือสร้างจากความว่างเปล่า ภายในหกวัน และเพื่อพระเจ้าเอง

ข้อ 16. พระเจ้าทรงสร้างทูตสวรรค์อย่างไร?

พระเจ้าทรงสร้างทูตสวรรค์ทั้งหมดให้เป็นวิญญาณ เป็นอมตะ บริสุทธิ์ เลิศในความรู้ มีกำลังมาก
เพื่อปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์และสรรเสริญพระนามของพระองค์ แต่ยังคงอยู่ในสภาพที่เปลี่ยนแปลงได้

คำอธิบาย: คำว่า 'เปลี่ยนแปลงได้' ช่วยอธิบายว่าทูตสวรรค์เดิมถูกสร้างดี แต่ยังสามารถตกได้จนกว่าจะได้รับการตั้งมั่น

ข้อ 17. พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์อย่างไร?

หลังจากพระเจ้าทรงสร้างสิ่งทรงสร้างอื่นทั้งหมดแล้ว พระองค์ทรงสร้างมนุษย์เป็นชายและหญิง ทรงปั้นร่างกายของชายจากผงคลีดิน และทรงสร้างหญิงจากซี่โครงของชาย ทรงประทานจิตวิญญาณที่มีชีวิต มีเหตุผล และเป็นอมตะแก่เขาทั้งสอง ทรงสร้างเขาตามพระฉายาของพระองค์ในความรู้ ความชอบธรรม และความบริสุทธิ์ ทรงเขียนธรรมบัญญัติของพระเจ้าไว้ในใจของเขา และประทานกำลังให้ทำตามธรรมบัญญัตินั้น ทั้งทรงให้เขามีอำนาจปกครองสิ่งทรงสร้าง แต่ยังคงอยู่ในสภาพที่อาจตกได้

คำอธิบาย: คำว่า 'ชายและหญิง' ยืนยันทั้งศักดิ์ศรีร่วมกันของมนุษย์และระเบียบการทรงสร้าง ไม่ใช่เพียงข้อมูลชีววิทยา

ข้อ 18. พระราชกิจแห่งการทรงจัดเตรียมและปกครองของพระเจ้าคืออะไร?

พระราชกิจแห่งการทรงจัดเตรียมและปกครองของพระเจ้าคือการที่พระองค์ทรงรักษาและทรงปกครองสิ่งทรงสร้างทั้งหมดของพระองค์อย่างบริสุทธิ์ที่สุด ทรงปัญญาที่สุด และทรงฤทธานุภาพที่สุด ทรงจัดระเบียบสิ่งเหล่านั้นและการกระทำทั้งหมดของมันให้เป็นไปเพื่อพระสิริของพระองค์เอง

คำอธิบาย: ใช้คำว่า 'ทรงรักษาและทรงปกครอง' เพื่อให้เห็นว่าการทรงจัดเตรียมไม่ใช่โชคชะตา แต่เป็นการดูแลและปกครองที่มีพระปัญญาของพระเจ้า

ข้อ 19. การทรงจัดเตรียมและปกครองของพระเจ้าต่อทูตสวรรค์เป็นอย่างไร?

โดยการทรงจัดเตรียมและปกครอง

พระเจ้าทรงอนุญาตให้ทูตสวรรค์บางส่วนจงใจและไม่อาจกลับคืนได้ตกลงในบาปและการพิพากษาลงโทษ โดยทรงจำกัดและทรงจัดระเบียบการตกนั้นและบาปทั้งหมดของเขาให้เป็นไปเพื่อพระสิริของพระองค์เอง และพระองค์ทรงตั้งทูตสวรรค์ที่เหลือให้มั่นคงในความบริสุทธิ์และความสุข อีกทั้งทรงใช้ทูตสวรรค์ทั้งหมดตามที่ทรงพอพระทัย ในการบริหารฤทธานุภาพ พระเมตตา และความยุติธรรมของพระองค์

คำอธิบาย: คำว่า 'ทรงอนุญาต' ไม่ได้แปลว่าพระเจ้าเลิกลการควบคุม และไม่แปลว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ก่อบาป แต่พระองค์ทรงจำกัดและทรงจัดบาปนั้นเพื่อพระสิริของพระองค์

ข้อ 20. พระเจ้าทรงจัดเตรียมและปกครองมนุษย์อย่างไรในสภาพที่เขาถูกสร้าง?

การทรงจัดเตรียมและปกครองของพระเจ้าต่อมนุษย์ในสภาพที่เขาถูกสร้าง

คือพระองค์ทรงวางเขาไว้ในสวนสวรรค์ ทรงมอบหมายให้เขาทำงานในสวนนั้น

ทรงให้เสรีภาพที่จะกินผลไม้จากแผ่นดิน ทรงให้สิ่งทรงสร้างอยู่ได้อำนาจปกครองของเขา

และทรงตั้งการสมรสเพื่อเป็นความช่วยเหลือแก่เขา ทรงให้เขามีสามัคคีธรรมกับพระองค์

ทรงสถาปนาวันสะบาโต ทรงเข้าในพันธสัญญาแห่งชีวิตกับเขา โดยมีเงื่อนไขคือการเชื่อฟังส่วนตัว สมบูรณ์ และต่อเนื่องตลอดไป ซึ่งต้นไม้แห่งชีวิตเป็นเครื่องรับรอง และทรงห้ามเขากินจากต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่ว โดยมีโทษคือความตาย

คำอธิบาย: ฉบับภาษาอังกฤษสมัยใหม่ปรับถ้อยคำให้อ่านง่ายขึ้น แต่ยังคงหลักเดิมเรื่องพันธสัญญาแห่งชีวิต เงื่อนไขการเชื่อฟัง และโทษแห่งความตาย

ข้อ 21. มนุษย์ยังคงอยู่ในสภาพที่พระเจ้าทรงสร้างเขาในครั้งแรกหรือไม่?

บิดามารดาแรกของเรา เมื่อถูกปล่อยไว้ตามเสรีภาพแห่งเจตจำนงของตนเอง
ได้ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าโดยการกินผลไม้ต้องห้าม ผ่านการทดลองของซาตาน
และด้วยการกระทำนั้นจึงตกจากสภาพแห่งความไร้ผิดที่เขาถูกสร้างไว้

คำอธิบาย: ฉบับภาษาอังกฤษสมัยใหม่ปรับถ้อยคำให้อ่านง่ายขึ้น แต่ยังคงหมายถึงสภาพเดิมที่ยังไม่ตกในบาป

ข้อ 22. มนุษยชาติทั้งหมดตกในการล่วงละเมิดครั้งแรกนั้นหรือไม่?

เพราะพันธสัญญาได้ทำกับอาดัมในฐานะบุคคลตัวแทน ไม่ใช่เพื่อตัวเขาเองเท่านั้น แต่เพื่อเชื้อสายของเขาด้วย
มนุษยชาติทั้งหมดที่สืบเชื้อสายจากเขาโดยการกำเนิดตามปกติ
จึงได้ทำบาปในเขาและตกพร้อมกับเขาในการล่วงละเมิดครั้งแรกนั้น

คำอธิบาย: คำว่า 'บุคคลตัวแทน' สำคัญมาก อาดัมทำหน้าที่เป็นหัวหน้าแห่งพันธสัญญาของมนุษยชาติ ไม่ใช่เป็นเพียงบุคคลส่วนตัว

ข้อ 23. การตกได้นำมนุษยชาติเข้าสู่สภาพใด?

การตกได้นำมนุษยชาติเข้าสู่สภาพแห่งบาปและความทุกข์เวทนา

คำอธิบาย: ความทุกข์ยากในที่นี้ไม่ใช่แค่ความเศร้าทางอารมณ์ แต่รวมสภาพน่าสังเวชทั้งหมดของมนุษย์ภายใต้บาปและการพิพากษา

ข้อ 24. บาปคืออะไร?

บาปคือการขาดความสอดคล้องกับธรรมบัญญัติใด ๆ ของพระเจ้า หรือการล่วงละเมิดธรรมบัญญัติใด ๆ
ของพระองค์ ซึ่งทรงประทานให้เป็นกฎแก่สิ่งทรงสร้างที่มีเหตุผล

คำอธิบาย: ต้องแปลให้ครอบคลุมทั้งการไม่ถึงมาตรฐานของธรรมบัญญัติและการฝ่าฝืนโดยตรง

ข้อ 25. สภาพบาปที่มนุษย์ตกเข้าไปนั้นมีความบาปอย่างไร?

ความบาปของสภาพที่มนุษย์ตกเข้าไปนั้นประกอบด้วย ความผิดของบาปแรกของอาดัม
การขาดความชอบธรรมซึ่งเขาถูกสร้างไว้ และความเสื่อมทรามของธรรมชาติของเขา
โดยความเสื่อมทรามนั้นเขาจึงไม่พร้อม ไร้ความสามารถ และเป็นปฏิปักษ์ต่อทุกสิ่งที่ดีฝ่ายวิญญาณอย่างสิ้นเชิง
และเอนเอียงทั้งหมดไปสู่ความชั่วตลอดเวลา สิ่งนี้โดยทั่วไปเรียกว่าบาปดั้งเดิม
และจากบาปดั้งเดิมนี้อาдамได้ล่วงละเมิดที่กระทำจริงทั้งหมดจึงออกมา

คำอธิบาย: ต้องรักษาทั้งความผิดทางนิติฐานะและความเสื่อมทรามของธรรมชาติ

ข้อ 26. บาปดั้งเดิมถ่ายทอดจากบิดามารดาแรกของเราไปยังเชื้อสายของเขาอย่างไร?

บาปดั้งเดิมถ่ายทอดจากบิดามารดาแรกของเราไปยังเชื้อสายของเขาโดยการกำเนิดตามธรรมชาติ
ดังนั้นทุกคนที่มาจากเขาทั้งสองในวิธีนั้นจึงถูกปฏิสนธิและเกิดมาในบาป

คำอธิบาย: การสืบเชื้อสายตามธรรมชาติไม่ได้พูดถึงบาปของการสมรส แต่พูดถึงการสืบเชื้อสายปกติจากอาดัม

ข้อ 27. การตกได้นำความทุกข์เวทนาใดมาสู่มนุษยชาติ?

การตกได้นำความสูญเสียสามัคคีธรรมกับพระเจ้า ความไม่พอพระทัยและคำสาปแช่งของพระองค์มาสู่มนุษยชาติ
ดังนั้นโดยธรรมชาติเราจึงเป็นบุตรแห่งพระพิโรธ เป็นทาสที่ถูกผูกมัดกับซาตาน
และสมควรรับโทษทุกอย่างอย่างยุติธรรม ทั้งในโลกนี้และโลกที่จะมาถึง

คำอธิบาย: ถ้อยคำบุตรแห่งพระพิโรธและทาสของซาตานเป็นภาษาพระคัมภีร์ที่มีน้ำหนัก จึงควรแปลให้คงความจริงจังของสภาพมนุษย์หลังการตก

ข้อ 28. บาปมีโทษอะไรในโลกนี้?

โทษของบาปในโลกนี้มีทั้งภายใน เช่น ใจมืดบอด ความคิดที่ถูกทอดทิ้ง ความหลงผิดอย่างรุนแรง
ใจแข็งกระด้าง ความหวาดกลัวในมโนธรรม และความรักใคร่ต่ำทราม และภายนอก เช่น
คำสาปแช่งของพระเจ้าที่อยู่เหนือสิ่งทรงสร้างเพราะเรา และความชั่วร้ายอื่นทั้งหมดที่เกิดแก่เราในร่างกาย
ชื่อเสียง ทรัพย์สิน ความสัมพันธ์ และงานของเรา พร้อมกับความตายเอง

คำอธิบาย: รายการนี้ไม่ได้บอกว่าความทุกข์ทุกอย่างเกิดจากบาปเฉพาะของคนคนนั้น แต่สอนว่าสภาพโลกทั้งใบอยู่ใต้ผลของบาป

ข้อ 29. บาปมีโทษอะไรในโลกที่จะมาถึง?

โทษของบาปในโลกที่จะมาถึง คือการถูกแยกจากการประทับอยู่ของพระเจ้าที่ให้การปลอบประโลมตลอดนิรันดร์
และการทรมานอย่างสาหัสที่สุดทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย โดยไม่มีหยุดพัก ในไฟนรกตลอดไป

คำอธิบาย: คำว่าการประทับอยู่ให้การปลอบประโลม ชี้ว่าไม่ใช่พระเจ้าไม่ทรงสถิตทั่วไป
แต่คนอธรรมถูกแยกจากการประทับที่ให้พระคุณและการปลอบประโลม

ข้อ 30. พระเจ้าทรงปล่อยใ้มนุษยชาติทั้งหมดพินาศอยู่ในสภาพบาปและความทุกข์เวทนาหรือไม่?

พระเจ้าไม่ได้ทรงปล่อยใ้มนุษยชาติทั้งหมดพินาศอยู่ในสภาพบาปและความทุกข์เวทนา
ซึ่งเขาคงเข้าไปโดยการละเมิดพันธสัญญาแรกที่โดยทั่วไปเรียกว่าพันธสัญญาแห่งการกระทำ
แต่โดยความรักและพระเมตตาแล้ว ๆ ของพระองค์ พระองค์ทรงช่วยผู้ที่ทรงเลือกไว้ให้ออกจากสภาพนั้น
และทรงนำเขาเข้าสู่สภาพแห่งความรอดโดยพันธสัญญาที่สอง ซึ่งโดยทั่วไปเรียกว่าพันธสัญญาแห่งพระคุณ

คำอธิบาย: รักษาคุณค่าพันธสัญญาแห่งการกระทำและพันธสัญญาแห่งพระคุณให้ชัด เพราะเป็นโครงสร้างหลักของเทววิทยาปฏิรูป

ข้อ 31. พันธสัญญาแห่งพระคุณทำกับใคร?

พันธสัญญาแห่งพระคุณทำกับพระคริสต์ในฐานะอาดัมคนที่สอง
และในพระองค์ทำกับผู้ที่ทรงเลือกไว้ทั้งหมดในฐานะเชื้อสายของพระองค์

คำอธิบาย: คำว่า "ในพระองค์" ป้องกันความเข้าใจว่าผู้เลือกสรรได้รับพระคุณแยกจากพระคริสต์

ข้อ 32. พระคุณของพระเจ้าปรากฏในพันธสัญญาที่สองอย่างไร?

พระคุณของพระเจ้าปรากฏในพันธสัญญาที่สอง คือพระองค์ทรงจัดเตรียมและเสนอคนกลาง
พร้อมชีวิตและความรอดโดยคนกลางนั้นแก่คนบาปอย่างเสรี
และเมื่อทรงเรียกร้องความเชื่อเป็นเงื่อนไขเพื่อให้เขามีส่วนในพระคริสต์
พระองค์ก็ทรงสัญญาและประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ที่ทรงเลือกไว้ทั้งหมด

เพื่อให้พระวิญญาณทรงทำให้เกิดความเชื่อมั่นและพระคุณแห่งความรอดอื่นทั้งหมดในเขา และทรงทำให้เขาสามารถเชื่อฟังอย่างบริสุทธิ์ทุกประการ เป็นหลักฐานแห่งความจริงของความเชื่อและความชอบพระคุณต่อพระเจ้า และเป็นทางที่พระองค์ทรงกำหนดให้เขาไปสู่ความรอด

คำอธิบาย: คำว่าความเชื่อเป็นเงื่อนไขต้องอธิบายอย่างระวัง ความเชื่อเป็นเงื่อนไขในการมีส่วนในพระคริสต์ แต่พระเจ้าทรงประทานความเชื่อมั่นโดยพระวิญญาณ

ข้อ 33. พันธสัญญาแห่งพระคุณได้รับการบริหารในแบบเดียวกันเสมอหรือไม่?

พันธสัญญาแห่งพระคุณไม่ได้รับการบริหารในแบบเดียวกันเสมอ แต่การบริหารภายใต้พันธสัญญาเดิมแตกต่างจากการบริหารภายใต้พันธสัญญาใหม่

คำอธิบาย: คำว่าการบริหารหมายถึงวิธีที่พระเจ้าทรงแจกจ่ายและจัดระเบียบพระคุณในแต่ละยุค ไม่ใช่ว่ามีทางรอดหลายทาง

ข้อ 34. พันธสัญญาแห่งพระคุณได้รับการบริหารภายใต้พันธสัญญาเดิมอย่างไร?

ภายใต้พันธสัญญาเดิม พันธสัญญาแห่งพระคุณได้รับการบริหารโดยพระสัญญา คำพยากรณ์ เครื่องบูชา การเข้าสุหนัต ปัสกา และแบบอย่างกับพิธีบัญญัติอื่น ๆ ซึ่งทั้งหมดได้ชี้ล่วงหน้าไปยังพระคริสต์ผู้จะเสด็จมา และในเวลานั้นเพียงพอที่จะเสริมสร้างผู้ที่ทรงเลือกไว้ในความเชื่อต่อพระเมสสิยาห์ที่ทรงสัญญาไว้ โดยพระองค์นั้นเขาได้รับการอภัยบาปอย่างเต็มและความรอดนิรันดร์

คำอธิบาย: พันธสัญญาเดิมไม่ได้ช่วยให้รอดด้วยตัวเอง แต่พิธีเหล่านั้นชี้ไปยังพระคริสต์และเลี้ยงดูความเชื่อในพระเมสสิยาห์

ข้อ 35. พันธสัญญาแห่งพระคุณได้รับการบริหารภายใต้พันธสัญญาใหม่อย่างไร?

ภายใต้พันธสัญญาใหม่ เมื่อพระคริสต์ผู้ทรงเป็นสาระจริงได้ถูกสำแดงแล้ว พันธสัญญาแห่งพระคุณเดียวกันนั้นได้รับและยังคงได้รับการบริหารโดยการประกาศพระวาทะ และการประกอบพิธีพิธีศีลมหาสนิทกับพิธีศีลมหาสนิท ซึ่งในสิ่งเหล่านี้พระคุณและความรอดถูกนำเสนอแก่ทุกประชาชาติด้วยความบริบูรณ์ ความชัดเจน และฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น

คำอธิบาย: หมายถึงพระคริสต์ผู้เป็นความจริงที่แบบอย่างเดิมชี้ถึงได้เสด็จมาแล้ว ไม่ใช่ว่าสาระของพระองค์ถูกลดเป็นสัญลักษณ์

ข้อ 36. ใครคือคนกลางของพันธสัญญาแห่งพระคุณ?

คนกลางเพียงผู้เดียวของพันธสัญญาแห่งพระคุณคือองค์พระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นพระบุตรนิรันดร์ของพระเจ้า ทรงมีพระสาระเดียวกันและทรงเท่าเทียมกับพระบิดา เมื่อเวลาครบบริบูรณ์พระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ และดังนั้นพระองค์จึงทรงเป็นและยังคงทรงเป็นพระเจ้าและมนุษย์ ในสองธรรมชาติที่ครบถ้วนและแตกต่างกัน และในพระบุคคลเดียว ตลอดนิรันดร์

คำอธิบาย: ต้องรักษา 'สองธรรมชาติ หนึ่งพระบุคคล' ให้ชัด นี่คือหลักคริสต์วิทยาแคลคีดอนที่สำคัญ

ข้อ 37. พระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์อย่างไร?

พระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์โดยทรงรับพระกายแท้และจิตวิญญาณที่มีเหตุผลไว้กับพระองค์ ทรงปฏิสนธิโดยอุทยานาภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในครรภ์ของมารีย์พรหมจารี จากสารของนาง และทรงบังเกิดจากนาง แต่ปราศจากบาป

คำอธิบาย: โฟล์เปรียบเทียบกับมีเศษเชิงอรรถปะปนในบรรทัดนี้ จึงแปลเฉพาะข้อความคำตอบหลัก และรักษาความจริงว่า พระคริสต์ทรงมีพระกายแท้ จิตวิญญาณที่มีเหตุผล และปราศจากบาป

ข้อ 38. เหตุใดคนกลางจึงจำเป็นต้องเป็นพระเจ้า?

คนกลางจำเป็นต้องเป็นพระเจ้า เพื่อพระองค์จะทรงพยุและรักษาธรรมชาติมนุษย์ไม่ให้จมลงใต้พระพิโรธอันไม่จำกัดของพระเจ้าและอำนาจของความตาย เพื่อประทานคุณค่าและฤทธิ์ผลแก่การทนทุกข์ การเชื่อฟัง และการทูลขอของพระองค์ และเพื่อทำให้ความยุติธรรมของพระเจ้าพอพระทัย ได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ ชื่อประชากรพิเศษ ประทานพระวิญญาณแก่เขา พิชิตศัตรูทั้งหมดของเขา และนำเขาเข้าสู่ความรอดนิรันดร์

คำอธิบาย: ควรแปลว่าประชากรพิเศษ ในความหมายประชากรที่พระเจ้าทรงซื้อไว้เป็นของพระองค์

ข้อ 39. เหตุใดคนกลางจึงจำเป็นต้องเป็นมนุษย์?

คนกลางจำเป็นต้องเป็นมนุษย์ เพื่อพระองค์จะทรงยกธรรมชาติของเราให้สูงขึ้น ทรงเชื่อฟังธรรมบัญญัติ ทรงทนทุกข์และทูลขอเพื่อเราในธรรมชาติของเรา ทรงเห็นอกเห็นใจความอ่อนแอของเรา เพื่อเราจะได้รับการรับเข้าเป็นบุตร และได้รับการปลอบประโลมกับการเข้าเฝ้าพระที่นั่งแห่งพระคุณด้วยความกล้า

คำอธิบาย: ใช้ภาษาง่ายขึ้น แต่ต้องรักษาความจริงว่าพระคริสต์ทรงร่วมรับสภาพมนุษย์แท้โดยไร้บาป

ข้อ 40. เหตุใดคนกลางจึงจำเป็นต้องเป็นพระเจ้าและมนุษย์ในพระบุคคลเดียว?

คนกลางผู้จะทรงคืนดีพระเจ้ากับมนุษย์ จำเป็นต้องทรงเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ในพระบุคคลเดียว เพื่อพระราชกิจเฉพาะของแต่ละธรรมชาติจะได้รับการยอมรับจากพระเจ้าเพื่อเรา และเราจะวางใจในพระราชกิจเหล่านั้นในฐานะพระราชกิจของทั้งพระบุคคลเดียว

คำอธิบาย: นี่คือการสื่อสารคุณสมบัติของสองธรรมชาติในพระคริสต์ คือพระราชกิจของแต่ละธรรมชาติเป็นพระราชกิจของพระบุคคลเดียวคือพระคริสต์

ข้อ 41. เหตุใดคนกลางของเราจึงทรงถูกเรียกว่าเยซู?

คนกลางของเราทรงถูกเรียกว่าเยซู เพราะพระองค์ทรงช่วยประชากรของพระองค์ให้รอดจากบาปของเขา

คำอธิบาย: ชื่อเยซูผูกกับพระราชกิจแห่งความรอดโดยตรง ไม่ใช่เพียงชื่อส่วนตัว แต่ประกาศว่าพระองค์ทรงช่วยประชากรของพระองค์จากบาป

ข้อ 42. เหตุใดคนกลางของเราจึงทรงถูกเรียกว่าพระคริสต์?

คนกลางของเราทรงถูกเรียกว่าพระคริสต์ เพราะพระองค์ทรงได้รับการเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างเกินขนาด และจึงทรงถูกแยกไว้

พร้อมทั้งได้รับสิทธิอำนาจและความสามารถอย่างครบถ้วน เพื่อปฏิบัติพระตำแหน่งผู้เผยพระวจนะ ปุโรหิต และกษัตริย์ของคริสตจักรของพระองค์ ทั้งในสภาพที่ทรงถ่อมลงและในสภาพที่ทรงรับการยกขึ้น

คำอธิบาย: พระคริสต์หมายถึงผู้ได้รับการเจิม จึงเชื่อมกับสามตำแหน่งของพระคริสต์ คือผู้เผยพระวจนะ ปุโรหิต และกษัตริย์

ข้อ 43. พระคริสต์ทรงปฏิบัติพระตำแหน่งผู้เผยพระวจนะอย่างไร?

พระคริสต์ทรงปฏิบัติพระตำแหน่งผู้เผยพระวจนะ
โดยทรงสำแดงพระประสงค์ทั้งหมดของพระเจ้าแก่คริสตจักรในทุกยุคสมัย
โดยพระวิญญาณและพระวจนะของพระองค์ ในหลายวิธีแห่งการบริหาร
ในทุกเรื่องเกี่ยวกับการเสริมสร้างและความรอดของเขา

คำอธิบาย: ตำแหน่งผู้เผยพระวจนะของพระคริสต์ไม่ได้จำกัดอยู่ในอดีต พระองค์ยังทรงสอนคริสตจักรโดยพระวิญญาณและพระวจนะ

ข้อ 44. พระคริสต์ทรงปฏิบัติพระตำแหน่งปุโรหิตอย่างไร?

พระคริสต์ทรงปฏิบัติพระตำแหน่งปุโรหิต
โดยทรงถวายพระองค์เองครั้งเดียวเป็นเครื่องบูชาอันไรตำหนิแด่พระเจ้า
เพื่อเป็นการคืนดีสำหรับบาปของประชากรของพระองค์ และโดยทรงทูลขอต่อเนื่องเพื่อเขา

คำอธิบาย: รักษาคำว่า 'ครั้งเดียว' ให้ชัด เพราะการถวายของพระคริสต์ไม่ต้องทำซ้ำ ส่วนการทูลขอของพระองค์ยังดำเนินต่อเนื่อง

ข้อ 45. พระคริสต์ทรงปฏิบัติพระตำแหน่งกษัตริย์อย่างไร?

พระคริสต์ทรงปฏิบัติพระตำแหน่งกษัตริย์ โดยทรงเรียกประชากรออกจากโลกมาเป็นของพระองค์
และประทานเจ้าหน้าที่ กฎหมาย และการตักเตือนลงวินัยแก่เขา
ซึ่งโดยสิ่งเหล่านี้พระองค์ทรงปกครองเขาอย่างเห็นได้ชัด
โดยทรงประทานพระคุณแห่งความรอดแก่ผู้ที่ทรงเลือกไว้ ทรงประทานบำเหน็จแก่การเชื่อฟังของเขา
ทรงแก้ไขเขาเพราะบาปของเขา ทรงรักษาและค้าจนเขาได้การทดลองและความทุกข์ทั้งหมด
ทรงยับยั้งและพิชิตศัตรูทั้งหมดของเขา
และทรงจัดระเบียบทุกสิ่งอย่างทรงฤทธิ์เพื่อพระสิริของพระองค์และเพื่อความดีของเขา
อีกทั้งทรงแก้แค้นคนที่เหลือ ผู้ไม่รู้จักพระเจ้าและไม่เชื่อฟังพระกิตติคุณ

คำอธิบาย: การตักเตือนลงวินัยหมายถึงการลงวินัยของคริสตจักร ไม่ใช่การใช้อำนาจแบบรัฐ
ส่วนการแก้แค้นเป็นการพิพากษาชอบธรรมของกษัตริย์พระคริสต์

ข้อ 46. สภาพที่พระคริสต์ทรงถ่อมลงคืออะไร?

สภาพที่พระคริสต์ทรงถ่อมลงคือสภาพต่ำต้อยที่พระองค์เพื่อเห็นแก่เรา ทรงวางพระองค์จากพระสิริของพระองค์
ทรงรับสภาพผู้รับใช้ ในการปฏิสนธิและการประสูติ ชีวิต ความตาย และภายหลังความตายของพระองค์
จนถึงการคืนพระชนม์

คำอธิบาย: การทรงวางพระองค์ไม่ได้หมายความว่าพระคริสต์เล็กเป็นพระเจ้า แต่หมายถึงทรงถ่อมลงโดยรับสภาพผู้รับใช้และปิดบังพระสิริ

ข้อ 47. พระคริสต์ทรงถ่อมพระองค์ในการปฏิสนธิและการประสูติอย่างไร?

พระคริสต์ทรงถ่อมพระองค์ในการปฏิสนธิและการประสูติ คือพระองค์ผู้ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าตั้งแต่นิรันดร์ และทรงอยู่ในพระทรงของพระบิดา ทรงพอพระทัยเมื่อเวลาครบบริบูรณ์ที่จะทรงเป็นบุตรมนุษย์ ทรงบังเกิดจากสตรีผู้มีสภาพต่ำต้อย และประสูติจากนาง พร้อมด้วยสภาพแวดล้อมหลายอย่างที่เป็นการถ่อมต่ำยิ่งกว่าปกติ

คำอธิบาย: การบังเกิดจากสตรีผู้มีสภาพต่ำต้อยไม่ได้ดูหมิ่นมารีย์ แต่ชี้ว่าพระบุตรนิรันดร์ทรงเข้าสู่สภาพต่ำต้อยจริง

ข้อ 48. พระคริสต์ทรงถ่อมพระองค์ในชีวิตของพระองค์อย่างไร?

พระคริสต์ทรงถ่อมพระองค์ในชีวิตของพระองค์ โดยทรงอยู่ใต้ธรรมบัญญัติ ซึ่งพระองค์ทรงทำให้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ และโดยทรงต่อสู้กับความดูหมิ่นของโลก การทดลองของซาตาน และความอ่อนแอในเนื้อหนังของพระองค์ ทั้งที่เป็นสิ่งทั่วไปของธรรมชาติมนุษย์ หรือที่ติดตามสภาพต่ำต้อยของพระองค์โดยเฉพาะ

คำอธิบาย: ความอ่อนแอในเนื้อหนังไม่รวมบาป พระคริสต์ทรงมีความอ่อนแอของมนุษย์แท้ เช่น เหนื่อย หิว เจ็บปวด แต่ปราศจากบาป

ข้อ 49. พระคริสต์ทรงถ่อมพระองค์ในความตายของพระองค์อย่างไร?

พระคริสต์ทรงถ่อมพระองค์ในความตาย คือพระองค์ทรงถูกยูดาสทรยศ ถูกสาวกทอดทิ้ง ถูกโลกเยาะเย้ยและปฏิเสธ ถูกปีลาตพิพากษาลงโทษ และถูกผู้ข่มเหงทรมาน อีกทั้งทรงต่อสู้กับความน่ากลัวของความตายและอำนาจแห่งความมืด ทรงรู้สึกและทรงแบกรับน้ำหนักแห่งพระพิโรธของพระเจ้า พระองค์ทรงวางชีวิตของพระองค์ลงเป็นเครื่องบูชาเพื่อบาป และทรงทนความตายบนไม้กางเขนที่เจ็บปวด น่าอัปยศ และถูกสาปแช่ง

คำอธิบาย: ต้องรักษาว่าไม้กางเขนเป็นทั้งความเจ็บปวด ความอัปยศ และคำสาป เพื่อไม่ให้การสิ้นพระชนม์ถูกลดเหลือเพียงตัวอย่างทางศีลธรรม

ข้อ 50. พระคริสต์ทรงถ่อมลงภายหลังความตายอย่างไร?

การถ่อมลงของพระคริสต์ภายหลังความตายประกอบด้วยสิ่งที่พระองค์ทรงถูกฝัง ทรงคงอยู่ในสภาพของผู้ตาย และทรงคงอยู่ใต้อำนาจของความตายจนถึงวันที่สาม ซึ่งเคยแสดงด้วยถ้อยคำว่า 'พระองค์เสด็จลงสู่นรก'

คำอธิบาย: วลี 'เสด็จลงสู่นรก' ในที่นี้อธิบายการถูกฝังและการอยู่ในสภาพของผู้ตาย ไม่ได้หมายความว่าพระคริสต์ทรงทนทุกข์ในนรกหลังสิ้นพระชนม์

ข้อ 51. สภาพที่พระคริสต์ทรงได้รับการยกขึ้นคืออะไร?

สภาพที่พระคริสต์ทรงได้รับการยกขึ้นประกอบด้วย การคืนพระชนม์ การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ การประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา และการเสด็จกลับมาอีกครั้งเพื่อพิพากษาโลก

คำอธิบาย: การยกขึ้นของพระคริสต์ไม่ใช่เพียงเกียรติฝ่ายวิญญาณ แต่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์และรวมถึงพระกายที่คืนพระชนม์

ข้อ 52. พระคริสต์ทรงได้รับการยกขึ้นในการคืนพระชนม์อย่างไร?

พระคริสต์ทรงได้รับการยกขึ้นในการคืนพระชนม์ คือพระองค์ไม่ทรงเห็นความน่าเบื่อในความตาย ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่ความตายจะยึดพระองค์ไว้ และพระองค์ทรงมีพระกายเดียวกันจริงกับที่ทรงทนทุกข์พร้อมคุณสมบัติจำเป็นของพระกายนั้น แต่ปราศจากความตายได้และความอ่อนแอทั่วไปอื่น ๆ ของชีวิตนี้ พระกายนั้นรวมเป็นหนึ่งในจริงกับจิตวิญญาณของพระองค์

พระองค์ทรงคืนพระชนม์จากความตายในวันที่สามด้วยฤทธานุภาพของพระองค์เอง

โดยสิ่งนี้พระองค์ทรงประกาศว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า

ได้ทรงทำให้ความยุติธรรมของพระเจ้าพอพระทัย ได้ทรงพิชิตความตายและผู้มีอำนาจแห่งความตาย และทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของคนเป็นและคนตาย ทั้งหมดนี้พระองค์ทรงกระทำในฐานะบุคคลตัวแทน คือศีรษะของคริสตจักร เพื่อการประกาศให้เขาเป็นผู้ชอบธรรม การทำให้มีชีวิตในพระคุณ การคำจุนต่อผู้ศัตรู และเพื่อรับรองแก่เขาว่าเขาจะเป็นขึ้นจากตายในวันสุดท้าย

คำอธิบาย: ต้องรักษา 'พระกายเดียวกันจริง' เพื่อกันความคิดว่าการคืนพระชนม์เป็นเพียงฝ่ายวิญญาณ และรักษา 'บุคคลตัวแทน' เพื่อเห็นว่าพระองค์คืนพระชนม์เพื่อประชากรของพระองค์

ข้อ 53. พระคริสต์ทรงได้รับการยกขึ้นในการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์อย่างไร?

พระคริสต์ทรงได้รับการยกขึ้นในการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ คือหลังจากคืนพระชนม์แล้ว

พระองค์ทรงปรากฏแก่และสนทนากับอัครทูตหลายครั้ง ตรัสกับเขาเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า และประทานพระบัญชาให้ประกาศพระกิตติคุณแก่ทุกประชาชาติ สี่สิบวันหลังจากการคืนพระชนม์

พระองค์ในธรรมชาติของเราและในฐานะศีรษะของเรา ทรงมีชัยเหนือศัตรู และเสด็จขึ้นอย่างเห็นได้ชัดสู่สวรรค์สูงสุด เพื่อรับของประทานสำหรับมนุษย์

เพื่อยกความรักใคร่ของเราขึ้นสู่สวรรค์ และเพื่อเตรียมที่ไว้สำหรับเรา

ที่ซึ่งพระองค์เองทรงอยู่และจะทรงอยู่ต่อไปจนถึงการเสด็จมาครั้งที่สองในปลายโลก

คำอธิบาย: วลีว่าในธรรมชาติของเราสำคัญมาก พระคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ในฐานะคนมนุษย์แท้ ไม่ได้ทิ้งมนุษย์ภาพไว้เบื้องหลัง

ข้อ 54. พระคริสต์ทรงได้รับการยกขึ้นในการประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าอย่างไร?

พระคริสต์ทรงได้รับการยกขึ้นในการประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า

คือในฐานะผู้ทรงเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์

พระองค์ทรงได้รับการยกขึ้นสู่ความโปรดปรานสูงสุดกับพระเจ้าพระบิดา พร้อมความเปรมปรีดิ์ พระสิริ และฤทธานุภาพเต็มบริบูรณ์เหนือทุกสิ่งในสวรรค์และแผ่นดินโลก

พระองค์ทรงรวบรวมและปกป้องคริสตจักรของพระองค์ ทรงปราบศัตรูของเขา

ทรงประทานของประทานและพระคุณแก่ผู้รับใช้และประชากรของพระองค์ และทรงทูลขอเพื่อเขา

คำอธิบาย: เบื้องขวาพระหัตถ์ไม่ใช่ตำแหน่งทางพื้นที่เท่านั้น แต่หมายถึงเกียรติ อำนาจ และการปกครองของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์

ข้อ 55. พระคริสต์ทรงทูลขออย่างไร?

พระคริสต์ทรงทูลขอ โดยทรงปรากฏอย่างต่อเนื่องต่อพระพักตร์พระบิดาในสวรรค์ในธรรมชาติของเรา ด้วยคุณความดีแห่งการเชื่อฟังและเครื่องบูชาของพระองค์บนแผ่นดินโลก

ทรงประกาศพระประสงค์ให้สิ่งนั้นถูกนำไปใช้กับผู้เชื่อทั้งหมด ทรงตอบข้อกล่าวหาทั้งหมดที่มีต่อเขา

และทรงจัดหาความสงบของมโนธรรมให้เขา แม้มีความล้มเหลวประจำวัน
ให้เขาเข้าเฝ้าพระที่นั่งแห่งพระคุณด้วยความกล้า และให้บุคคลกับการรับใช้ของเขาได้รับการยอมรับ

คำอธิบาย: การทูลขอของพระคริสต์ไม่ใช่การขอแบบไม่แน่นอน แต่เป็นการนำคุณความดีแห่งการเชื่อฟังและเครื่องบูชาของพระองค์มาใช้แก่ผู้เชื่อ

ข้อ 56. พระคริสต์จะทรงได้รับการยกขึ้นในการเสด็จกลับมาพิพากษาโลกอย่างไร?

พระคริสต์จะทรงได้รับการยกขึ้นในการเสด็จกลับมาพิพากษาโลก
คือพระองค์ผู้เคยถูกคนชั่วพิพากษาและลงโทษอย่างไม่ยุติธรรม
จะเสด็จกลับมาอีกครั้งในวันสุดท้ายด้วยฤทธาานุภาพยิ่งใหญ่
และในการสำแดงพระสิริของพระองค์เองและของพระบิดาอย่างเต็มบริบูรณ์
พร้อมทูตสวรรค์บริสุทธิทั้งหมดของพระองค์ พร้อมเสียงร้องก้อง เสียงของอัครทูตสวรรค์ และแดรของพระเจ้า
เพื่อพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม

คำอธิบาย: ผู้ที่เคยถูกพิพากษาอย่างยุติธรรมจะเสด็จมาเป็นผู้พิพากษาที่ชอบธรรม นี่เป็นการกลับด้านของความอับอายในทางเขน

ข้อ 57. พระคริสต์ทรงจัดหาประโยชน์อะไรโดยการเป็นคนกลางของพระองค์?

พระคริสต์โดยการเป็นคนกลางของพระองค์ ทรงจัดการไถ่
พร้อมประโยชน์อื่นทั้งหมดของพันธสัญญาแห่งพระคุณ

คำอธิบาย: การไถ่ไม่ใช่ประโยชน์เดียวที่แยกโดด ๆ แต่เป็นศูนย์กลางที่พาประโยชน์ทั้งหมดของพันธสัญญาแห่งพระคุณมาด้วย

ข้อ 58. เรามีส่วนในประโยชน์ที่พระคริสต์ทรงจัดหาได้อย่างไร?

เรามีส่วนในประโยชน์ที่พระคริสต์ทรงจัดหา โดยการที่ประโยชน์เหล่านั้นถูกนำมาใช้กับเรา
ซึ่งเป็นพระราชกิจโดยเฉพาะของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงเป็นพระเจ้า

คำอธิบาย: การนำมาใช้สำคัญมาก พระคริสต์ทรงจัดหาความรอด และพระวิญญาณทรงนำความรอดนั้นมาใช้กับผู้เชื่อจริง

ข้อ 59. ใครมีส่วนในการไถ่โดยพระคริสต์?

การไถ่ถูกนำมาใช้กับทุกคนที่พระคริสต์ทรงซื้อไว้ และถูกสื่อสารแก่เขาอย่างเกิดผลอย่างแน่นอน
คนเหล่านี้เมื่อถึงเวลาจะได้รับความสามารถจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เชื่อในพระคริสต์ตามพระกิตติคุณ

คำอธิบาย: ข้อนี้ยืนยันความแน่นอนของการประยุกต์ใช้การไถ่แก่ผู้ที่พระคริสต์ทรงซื้อไว้ ไม่ใช่เพียงความเป็นไปได้ทั่วไป

ข้อ 60. ผู้ที่ไม่เคยได้ยินพระกิตติคุณ จึงไม่รู้จักพระเยซูคริสต์และไม่เชื่อในพระองค์
จะรอดได้หรือไม่โดยดำเนินชีวิตตามความสว่างแห่งธรรมชาติ?

ผู้ที่ไม่เคยได้ยินพระกิตติคุณ จึงไม่รู้จักพระเยซูคริสต์และไม่เชื่อในพระองค์ ไม่สามารถรอดได้
แม้เขาจะพากเพียรอย่างที่สุดเพื่อจัดชีวิตของตนตามความสว่างแห่งธรรมชาติ หรือกฎของศาสนาที่เขานับถือ
เพราะไม่มีความรอดในผู้อื่น นอกจากในพระคริสต์เท่านั้น
ผู้ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดเฉพาะของพระกายของพระองค์คือคริสตจักร

คำอธิบาย: ข้อนี้ควรแปลด้วยความอ่อนโยนแต่ชัดเจน ไม่ได้ดูหมิ่นคนต่างศาสนา แต่ยืนยันความจำเป็นของพระคริสต์และพระกิตติคุณ

ข้อ 61. ทุกคนก็ได้ยินพระกิตติคุณและอยู่ในคริสตจักรจะรอดหรือไม่?

ไม่ใช่ทุกคนที่ได้ยินพระกิตติคุณและอยู่ในคริสตจักรที่มองเห็นได้จะรอด แต่มีเพียงผู้ที่เป็นสมาชิกแท้ของคริสตจักรที่มองไม่เห็นเท่านั้นที่จะรอด

คำอธิบาย: คริสตจักรที่มองเห็นได้หมายถึงชุมชนผู้ประกาศนิกายศาสนาที่ภายนอก ส่วนคริสตจักรที่มองไม่เห็นหมายถึงประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกไว้จริง

ข้อ 62. คริสตจักรที่มองเห็นได้คืออะไร?

คริสตจักรที่มองเห็นได้คือสังคมซึ่งประกอบด้วยทุกคนในทุกยุคและทุกแห่งของโลกที่ประกาศนิกายศาสนาแท้ และบุตรทั้งหลายของเขา

คำอธิบาย: สังคมในที่นี้ไม่ใช่องค์กรสังคมทั่วไป แต่เป็นชุมชนพันธสัญญาที่มองเห็นได้ ซึ่งรวมบุตรของผู้เชื่อด้วย

ข้อ 63. สิทธิพิเศษเฉพาะของคริสตจักรที่มองเห็นได้คืออะไร?

คริสตจักรที่มองเห็นได้มีสิทธิพิเศษ คืออยู่ใต้การดูแลและการปกครองเป็นพิเศษของพระเจ้า ได้รับการปกป้องและรักษาไว้ในทุกยุค แม้มีการต่อต้านจากศัตรูทั้งปวง และได้ชื่นชมสามัคคีธรรมของธรรมิกชน วิธีการปกติแห่งความรอด และข้อเสนอแห่งพระคุณโดยพระคริสต์แก่สมาชิกทุกคนของคริสตจักรในการรับใช้แห่งพระกิตติคุณ ซึ่งเป็นพยานว่าผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์จะรอด และไม่กีดกันผู้ใดที่ยินดีมาหาพระองค์

คำอธิบาย: ข้อเสนอแห่งพระคุณไม่ได้หมายความว่าทุกคนในคริสตจักรภายนอกจะรอดโดยอัตโนมัติ แต่หมายถึงการประกาศพระกิตติคุณจริงแก่ทุกคนที่อยู่ภายใต้พันธกิจของคริสตจักร

ข้อ 64. คริสตจักรที่มองไม่เห็นคืออะไร?

คริสตจักรที่มองไม่เห็นคือจำนวนทั้งหมดของผู้ที่ทรงเลือกไว้ ซึ่งเคยถูกรวบรวม กำลังถูกรวบรวม หรือจะถูกรวบรวมให้เป็นหนึ่งเดียวภายใต้พระคริสต์ผู้ทรงเป็นศีรษะ

คำอธิบาย: มองไม่เห็นไม่ได้หมายถึงไม่มีอยู่จริง แต่หมายถึงมีเพียงพระเจ้าที่ทรงรู้ครบถ้วนว่าใครเป็นผู้ที่ทรงเลือกไว้จริง

ข้อ 65. สมาชิกของคริสตจักรที่มองไม่เห็นได้รับประโยชน์พิเศษอะไรโดยพระคริสต์?

สมาชิกของคริสตจักรที่มองไม่เห็นได้รับความเป็นหนึ่งเดียวและสามัคคีธรรมกับพระคริสต์โดยพระองค์ ทั้งในพระคุณและในพระสิริ

คำอธิบาย: การเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์และสามัคคีธรรมกับพระองค์ต้องแยกแต่เชื่อมกัน คือผู้เชื่อถูกผูกกับพระคริสต์และมีส่วนในพระองค์จริง

ข้อ 66. ผู้ที่ทรงเลือกไว้มีความเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์อย่างไร?

ความเป็นหนึ่งเดียวที่ผู้ที่ทรงเลือกไว้มีอยู่กับพระคริสต์ คือพระราชกิจแห่งพระคุณของพระเจ้า โดยพระราชกิจนี้เขาถูกเชื่อมเข้ากับพระคริสต์ฝ่ายวิญญาณและอย่างลึกลับ แต่ก็จริงแท้และไม่อาจแยกออกจากกัน ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นศีรษะและสามีของเขา สิ่งนี้เกิดขึ้นในการทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพของเขา

คำอธิบาย: คำว่าล้าสึกไม่ได้หมายถึงล้าสึไรเหตุผล แต่หมายถึงความจริงฝ่ายวิญญาณที่ลึกเกินการมองเห็นภายนอก และยังเป็นจริงแท้

ข้อ 67. การทรงเรียกออย่างมีประสิทธิผลคืออะไร?

การทรงเรียกออย่างมีประสิทธิผลคือพระราชกิจแห่งฤทธาณาภาพใหญ่ยิ่งและพระคุณของพระเจ้า โดยพระราชกิจนี้จากความรักที่เสรีและพิเศษของพระองค์ต่อผู้ที่ทรงเลือกไว้ และไม่ใช่ว่าเพราะมีสิ่งใดในตัวเขาที่กระตุ้นพระองค์เมื่อถึงเวลาที่พระองค์ทรงยอมรับ
พระองค์ทรงเชิญและทรงดึงเขามาหาพระเยซูคริสต์โดยพระวอนและพระวิญญาณของพระองค์
ทรงส่องสว่างความคิดของเขาให้ถึงความรอด
ทรงสร้างเจตจำนงของเขาขึ้นใหม่และกำหนดทิศทางอย่างทรงฤทธิ์ เพื่อว่าแม้โดยตัวเขาเองเขาตายในบาปเขาก็ถูกทำให้เต็มใจและสามารถตอบรับการทรงเรียกของพระองค์อย่างเสรี
และยอมรับกับโอรับพระคุณที่ถูกเสนอและส่งมอบในการทรงเรียกนั้น

คำอธิบาย: การกำหนดทิศทางของเจตจำนงต้องเปลอย่างระวัง ไม่ใช่บังคับแบบทำลายความสมัครใจ แต่เป็นพระคุณที่เปลี่ยนใจจนเขาเต็มใจตอบรับอย่างเสรี

ข้อ 68. เฉพาะผู้ที่ทรงเลือกไว้เท่านั้นหรือที่ถูกเรียกออย่างบังเกิดผล?

ผู้ที่ทรงเลือกไว้ทั้งหมด และเขาเท่านั้น ถูกเรียกออย่างบังเกิดผล
แม้คนอื่นอาจถูกเรียกภายนอกโดยพันธกิจแห่งพระวอนะ และบ่อยครั้งก็เป็นเช่นนั้น
อีกทั้งได้รับการทำงานทั่วไปบางประการของพระวิญญาณ
แต่เพราะเขาละเลยโดยจงใจและดูหมิ่นพระคุณที่ถูกเสนอแก่เขา
เขาจึงถูกปล่อยไว้อย่างยุติธรรมในความไม่เชื่อของตน และไม่เคยมหาพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง

คำอธิบาย: การเรียกภายนอกกับการเรียกออย่างบังเกิดผลไม่เหมือนกัน การทำงานทั่วไปของพระวิญญาณอาจทำให้คนเข้าใจหรือสะท้อนใจบางอย่าง แต่ไม่เท่ากับการกลับใจเชื่ออย่างแท้จริง

ข้อ 69. สามัคคีธรรมในพระคุณที่สมาชิกของคริสตจักรที่มองไม่เห็นมีส่วนร่วมด้วยพระคริสต์คืออะไร?

สามัคคีธรรมในพระคุณที่สมาชิกของคริสตจักรที่มองไม่เห็นมีส่วนร่วมด้วยพระคริสต์
คือการที่เขามีส่วนในฤทธิ์คุณแห่งการเป็นคนกลางของพระองค์ ในการประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรม
การรับเข้าเป็นบุตร การทรงชำระให้บริสุทธิ์
และสิ่งอื่นใดในชีวิตนี้ที่สำแดงความเป็นหนึ่งเดียวของเขากับพระองค์

คำอธิบาย: ฤทธิ์คุณแห่งการเป็นคนกลางหมายถึงผลอันเกิดจากพระราชกิจคนกลางของพระคริสต์ ไม่ใช่คุณธรรมในความหมายทั่วไป

ข้อ 70. การประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรมคืออะไร?

การประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรมคือการกระทำแห่งพระคุณเสรีของพระเจ้าต่อคนบาป
โดยในการกระทำนี้พระองค์ทรงอภัยบาปทั้งหมดของเขา
ทรงรับและทรงนับตัวเขาว่าชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์ ไม่ใช่เพราะสิ่งใดที่ถูกทำขึ้นในตัวเขา
หรือถูกทำโดยเขา แต่เพราะความเชื่อฟังอันสมบูรณ์และการชดใช้ครบถ้วนของพระคริสต์เท่านั้น
ซึ่งพระเจ้าทรงนับให้แก่เขา และเขาได้รับโดยความเชื่อเท่านั้น

คำอธิบาย: ทรงนับให้หมายถึงความชอบธรรมของพระคริสต์ถูกนับเป็นของผู้เชื่อ ไม่ใช่คุณภาพทางศีลธรรมที่เกิดจากตัวผู้เชื่อเอง

ข้อ 71. การประกาศให้เป็นผูชอบธรรมเป็นการกระทำแห่งพระคุณเสรีของพระเจ้าอย่างไร?

แม้พระคริสต์โดยความเชื่อฟังและความตายของพระองค์ ได้ทรงทำการชดใช้ที่เหมาะสม จริงแท้ และครบถ้วนต่อความยุติธรรมของพระเจ้าแทนผู้ที่ถูกนับว่าชอบธรรม แต่เพราะพระเจ้าทรงรับการชดใช้จากผู้ค้ำประกัน ซึ่งพระองค์อาจเรียกร้องจากเขาเองก็ได้ และทรงจัดเตรียมผู้ค้ำประกันนี้ คือพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เอง ทรงนับความชอบธรรมของพระองค์แก่เขา และไม่ทรงเรียกร้องสิ่งใดจากเขาเพื่อการประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรม นอกจากความเชื่อ ซึ่งเป็นของประทานของพระองค์ด้วย การประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรมของเขาจึงเป็นพระคุณเสรีสำหรับเขา

คำอธิบาย: ผู้ค้ำประกันคือผู้รับผิดชอบ พระคริสต์ไม่เพียงช่วยสนับสนุนเรา แต่ทรงยืนแทนเราเพื่อรับผิดชอบและชดใช้ครบถ้วน

ข้อ 72. ความเชื่อที่ทำให้ถูกนับว่าชอบธรรมคืออะไร?

ความเชื่อที่ทำให้ถูกนับว่าชอบธรรมคือพระคุณแห่งความรอด ซึ่งถูกทำขึ้นในใจของคนบาปโดยพระวิญญาณและพระวอนของพระเจ้า โดยพระคุณนี้ เมื่อเขาถูกทำให้เชื่อมั่นถึงบาปและความทุกข์ยากของตน และถึงความสามารถในตัวเองกับสิ่งทรงสร้างอื่นทั้งหมดที่จะกู้เขาออกจากสภาพที่หลงหาย เขาไม่เพียงยอมรับว่าพระสัญญาแห่งพระกิตติคุณเป็นความจริงเท่านั้น แต่ยังรับและพักพิงในพระคริสต์และความชอบธรรมของพระองค์ซึ่งถูกเสนอไว้ในพระกิตติคุณนั้น เพื่อการอภัยบาป และเพื่อให้ตัวเขาได้รับการรับและถูกนับว่าชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าเพื่อความรอด

คำอธิบาย: พักพิงในพระคริสต์คือพึ่งพระองค์ทั้งสิ้น ไม่ใช่แค่เห็นด้วยทางความคิดกับคำสอนของคริสต์ศาสนา

ข้อ 73. ความเชื่อทำให้คนบาปถูกนับว่าชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าอย่างไร?

ความเชื่อทำให้คนบาปถูกนับว่าชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้า ไม่ใช่เพราะพระคุณอื่น ๆ ที่ติดตามความเชื่อนั้นเสมอ หรือเพราะการดีซึ่งเป็นผลของความเชื่อนั้น และไม่ใช่ราวกับว่าพระคุณแห่งความเชื่อ หรือการกระทำใดของความเชื่อ ถูกนับให้แก่เขาเพื่อการประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรม แต่เพียงเพราะความเชื่อเป็นเครื่องมือที่เขาได้รับและนำพระคริสต์กับความชอบธรรมของพระองค์มาใช้

คำอธิบาย: ความเชื่อเป็นเครื่องมือ ไม่ใช่เหตุคุณความดีของการประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรม จึงต้องรักษาคำว่า โดยความเชื่อเท่านั้น ให้ไม่กลายเป็นเพราะคุณค่าของความเชื่อเอง

ข้อ 74. การรับเข้าเป็นบุตรคืออะไร?

การรับเข้าเป็นบุตรคือการกระทำแห่งพระคุณเสรีของพระเจ้า ในและเพื่อพระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ โดยการกระทำนี้ทุกคนที่ถูกนับว่าชอบธรรมถูกรับเข้าในจำนวนบุตรทั้งหลายของพระองค์ ได้รับพระนามของพระองค์ประทับบนเขา ได้รับพระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระองค์

ถูกวางไว้ใต้การดูแลและการจัดสรรแบบพระบิดาของพระองค์
ได้รับอนุญาตเข้าสู่เสรีภาพและสิทธิพิเศษทั้งหมดของบุตรทั้งหลายของพระเจ้า
และถูกทำให้เป็นทายาทของพระสัญญาทั้งหมดและเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์ในพระสิริ

คำอธิบาย: การรับเข้าเป็นบุตรคือฐานะใหม่ในครอบครัวของพระเจ้า ไม่ใช่เพียงความรู้สึกใกล้ชิดทางใจ แต่มีสิทธิและมรดกตามพระสัญญา

ข้อ 75. การทรงชำระให้บริสุทธิ์คืออะไร?

การทรงชำระให้บริสุทธิ์คือพระราชกิจแห่งพระคุณของพระเจ้า
โดยพระราชกิจนี้บรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ให้เป็นคนบริสุทธิ์ตั้งแต่ก่อนการวางรากฐานของโลก เมื่อถึงเวลา
ด้วยการทำงานอันทรงฤทธิ์ของพระวิญญาณของพระองค์
ซึ่งทรงนำความตายและการคืนพระชนม์ของพระคริสต์มาใช้กับเขา
เขาจึงถูกสร้างใหม่ในมนุษย์ทั้งตัวตามพระฉายาของพระเจ้า มีเมล็ดพันธุ์แห่งการกลับใจที่นำไปสู่ชีวิต
และพระคุณแห่งความรอดอื่นทั้งหมดใส่ไว้ในใจของเขา และพระคุณเหล่านั้นถูกกระตุ้น เพิ่มพูน และเสริมกำลัง
เพื่อว่าเขาจะตายต่อบาปมากขึ้นเรื่อย ๆ และลุกขึ้นสู่ชีวิตใหม่

คำอธิบาย: มนุษย์ทั้งตัวหมายถึงทั้งตัวตน ไม่ใช่แค่จิตใจหรือพฤติกรรมภายนอก
การทรงชำระให้บริสุทธิ์เป็นกระบวนการที่พระวิญญาณทรงทำให้ผู้เชื่อตายต่อบาปและมีชีวิตใหม่มากขึ้น

ข้อ 76. การกลับใจที่นำไปสู่ชีวิตคืออะไร?

การกลับใจที่นำไปสู่ชีวิตคือพระคุณแห่งความรอด
ซึ่งถูกทำขึ้นในใจของคนบาปโดยพระวิญญาณและพระวอนของพระเจ้า โดยพระคุณนี้
จากการเห็นและรู้สึกไม่เพียงอันตรายเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความโสโครกและความน่ารังเกียจของบาปของตน
และการเข้าใจพระเมตตาของพระเจ้าในพระคริสต์ต่อผู้ที่สำนึกผิด
เขาจึงโศกเศร้าและเกลียดบาปของตนจนหันจากบาปทั้งหมดเหล่านั้นมาหาพระเจ้า
ตั้งใจและพยายามอย่างสม่ำเสมอที่จะดำเนินกับพระองค์ในทุกทางแห่งการเชื่อฟังใหม่

คำอธิบาย: การกลับใจไม่ใช่แค่กลัวผลของบาป แต่รวมถึงการเห็นความน่ารังเกียจของบาปเอง และหันกลับมาหาพระเจ้าในชีวิตแห่งการเชื่อฟังใหม่

ข้อ 77. การประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรมกับการทรงชำระให้บริสุทธิ์แตกต่างกันอย่างไร?

แม้การทรงชำระให้บริสุทธิ์จะเชื่อมติดกับการประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรมอย่างไม่อาจแยกออกจากกัน
แต่ทั้งสองแตกต่างกัน คือ ในการประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรม
พระเจ้าทรงนับความชอบธรรมของพระคริสต์ให้แก่ผู้เชื่อ ส่วนในการทรงชำระให้บริสุทธิ์
พระวิญญาณของพระองค์ทรงใส่พระคุณเข้าไป และทรงทำให้สามารถใช้พระคุณนั้นได้ ในอย่างแรก
บาปได้รับการอภัย ในอย่างหลัง บาปถูกปราบไว้ให้อยู่ได้อำนาจ
อย่างแรกปลดปล่อยผู้เชื่อทุกคนอย่างเท่าเทียมจากพระพิโรธแห่งการแก้แค้นอันชอบธรรมของพระเจ้า
และปลดปล่อยอย่างสมบูรณ์ในชีวิตนี้ จนเขาจะไม่ตกสู่การลงโทษอีกเลย ส่วนอย่างหลังไม่เท่าเทียมกันในทุกคน
และในชีวิตนี้ยังไม่สมบูรณ์ในผู้ใด แต่กำลังเติบโตไปสู่ความสมบูรณ์

คำอธิบาย: ข้อนี้เน้นความสับสนสำคัญมาก: การประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรมเป็นการนับฐานะโดยความชอบธรรมของพระคริสต์
ส่วนการทรงชำระให้บริสุทธิ์เป็นการเปลี่ยนแปลงภายในที่ยังเติบโตอยู่

ข้อ 78. ความไม่สมบูรณ์ของการทรงชำระให้บริสุทธิ์ในผู้เชื่อเกิดจากที่ใด?

ความไม่สมบูรณ์ของการทรงชำระให้บริสุทธิ์ในผู้เชื่อเกิดจากเศษเหลือของบาปที่ยังคงอยู่ในทุกส่วนของเขา และจากความปรารถนาของเนื้อหนังที่ต่อสู้กับพระวิญญาณอย่างต่อเนื่อง โดยสิ่งเหล่านี้เขาจึงมักพ่ายแพ้ต่อการทดลอง ตกลงในบาปหลายอย่าง ถูกขัดขวางในการปรนนิบัติฝ่ายวิญญาณทั้งหมด และแม้งานที่ดีที่สุดของเขาก็ยังไม่สมบูรณ์และมีมลทินในสายพระเนตรของพระเจ้า

คำอธิบาย: เศษเหลือของบาปไม่ได้ปฏิเสธการเปลี่ยนแปลงจริงของผู้เชื่อ แต่ชี้ว่าบาปที่เหลืออยู่ยังทำให้การเชื่อฟังในชีวิตนี้ไม่สมบูรณ์

ข้อ 79. ผู้เชื่อแท้ เนื่องจากความไม่สมบูรณ์ของเขา และการทดลองกับบาปมากมายก็ครอบงำเขา อาจตกจากสภาพแห่งพระคุณได้หรือไม่?

ผู้เชื่อแท้ เนื่องจากความรักที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้า พระดำริกำหนดและพันธสัญญาของพระองค์ที่จะประทานการยืนหยัดจนถึงที่สุดแก่เขา ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ที่ไม่อาจแยกออกจากกัน การทูลขออย่างต่อเนื่องของพระองค์เพื่อเขา และพระวิญญาณกับเมล็ดพันธุ์ของพระเจ้าที่ดำรงอยู่ในเขา จึงไม่อาจตกจากสภาพแห่งพระคุณอย่างสิ้นเชิงหรืออย่างสุดท้ายได้ แต่ได้รับการรักษาไว้โดยอุทยานภาพของพระเจ้าผ่านความเชื่อไปสู่ความรอด

คำอธิบาย: การยืนหยัดจนถึงที่สุดคือการทรงรักษาของพระเจ้าที่ทำให้ผู้เชื่อแท้คงอยู่จนถึงที่สุด ไม่ได้หมายความว่าผู้เชื่อจะไม่มีการล้มลงหรือไม่มีการสำนึกผิด

ข้อ 80. ผู้เชื่อแท้สามารถมั่นใจอย่างไม่ผิดพลาดได้หรือไม่ว่าเขาอยู่ในสภาพแห่งพระคุณ และจะกระโดดตกนอยู่ในสภาพนั้นไปสู่ความรอด?

ผู้ที่เชื่อในพระคริสต์อย่างแท้จริง และพยายามดำเนินต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยมโนธรรมที่ดีในทุกเรื่อง สามารถมั่นใจอย่างไม่ผิดพลาดได้ว่าเขาอยู่ในสภาพแห่งพระคุณและจะทรงรอดตกนอยู่ในสภาพนั้นไปสู่ความรอด โดยไม่ต้องมีการสำแดงพิเศษนอกเหนือปกติ แต่โดยความเชื่อที่ตั้งอยู่บนความจริงแห่งพระสัญญาของพระเจ้า และโดยพระวิญญาณที่ทรงทำให้เขาแยกแยะพระคุณเหล่านั้นในตนเอง ซึ่งเป็นพระคุณที่พระสัญญาแห่งชีวิตทรงมอบให้ และทรงเป็นพยานร่วมกับวิญญาณของเขาว่าเขาเป็นบุตรของพระเจ้า

คำอธิบาย: ความมั่นใจนี้ไม่ใช่การเดา ไม่ใช่มีมติพิเศษ และไม่ใช่ความมั่นใจในตนเอง แต่ตั้งอยู่บนพระสัญญาของพระเจ้า การงานของพระวิญญาณ และผลพระคุณที่เห็นได้ในชีวิต

ข้อ 81. ผู้เชื่อแท้ทุกคนมั่นใจตลอดเวลาหรือไม่ว่าเขาอยู่ในสภาพแห่งพระคุณในปัจจุบัน และจะได้รับความรอด?

ความมั่นใจในพระคุณและความรอดไม่ได้เป็นสาระจำเป็นของความเชื่อ ดังนั้นผู้เชื่อแท้จะต้องรอเป็นเวลานานก่อนจะได้รับความมั่นใจนั้น และหลังจากได้ชื่นชมความมั่นใจนั้นแล้ว ก็อาจถูกทำให้อ่อนกำลังลงหรือขาดช่วงไป เพราะความเจ็บป่วย บาป การทดลอง และการถูกทอดทิ้งหลายอย่าง ถึงกระนั้น เขาไม่เคยถูกปล่อยไว้โดยไม่มีการสถิตและการคำจุนของพระวิญญาณของพระเจ้า ซึ่งรักษาเขาไว้ไม่ให้จมลงสู่ความสิ้นหวังอย่างสิ้นเชิง

คำอธิบาย: ความมั่นใจไม่ใช่แก่นแท้ของความเชื่อ จึงมีผู้เชื่อแท้ที่ยังอ่อนแอหรือหวั่นไหวได้ แต่พระวิญญาณทรงคำจูนไม่ให้สิ้นหวังจนขาดจากพระคริสต์

ข้อ 82. สามัคคีธรรมในพระสิริที่สมาชิกของคริสตจักรที่มองไม่เห็นมีร่วมกับพระคริสต์คืออะไร?

สามัคคีธรรมในพระสิริที่สมาชิกของคริสตจักรที่มองไม่เห็นมีร่วมกับพระคริสต์ มีในชีวิตนี้ มีทันทีหลังความตาย และในที่สุดจะถูกทำให้สมบูรณ์ในการคืนพระชนม์และวันพิพากษา

คำอธิบาย: พระสิริเริ่มเป็นผลแรกในชีวิตนี้ แต่ยังไม่สมบูรณ์จนกว่าการคืนพระชนม์และวันพิพากษาจะมาถึง

ข้อ 83. สามัคคีธรรมในพระสิริกับพระคริสต์ที่สมาชิกของคริสตจักรที่มองไม่เห็นชื่นชมในชีวิตนี้คืออะไร?

สมาชิกของคริสตจักรที่มองไม่เห็นได้รับผลแรกแห่งพระสิริกับพระคริสต์ในชีวิตนี้ เพราะเขาเป็นสมาชิกของพระองค์ผู้ทรงเป็นศีรษะของเขา และดังนั้นในพระองค์จึงมีส่วนในพระสิริที่พระองค์ทรงครอบครองอย่างเต็มบริบูรณ์ และเพื่อเป็นหลักประกันแห่งพระสิรินั้น เขาชื่นชมความรู้สึกถึงความรักของพระเจ้า สันติสุขแห่งมโนธรรม ความยินดีในพระวิญญาณบริสุทธิ์ และความหวังแห่งพระสิริ ในทางตรงกันข้าม ความรู้สึกถึงพระพิโรธแห่งการแก้แค้นอันชอบธรรมของพระเจ้า ความสยดสยองแห่งมโนธรรม และการคาดหวังการพิพากษาด้วยความหวาดกลัว เป็นจุดเริ่มต้นแห่งการทรมานของคนอธรรม ซึ่งเขาจะต้องทนหลังความตาย

คำอธิบาย: ผลแรกคือการลืมนวลของพระสิริ ไม่ใช่ความสมบูรณ์ทั้งหมด ส่วนพระพิโรธพิพากษาคือพระพิโรธอย่างยุติธรรม ไม่ใช่อารมณ์แก้แค้นแบบมนุษย์

ข้อ 84. มนุษย์ทุกคนจะต้องตายหรือไม่?

เพราะความตายถูกขู่ไว้ว่าเป็นค่าจ้างของบาป จึงถูกกำหนดไว้ให้มนุษย์ทุกคนต้องตายครั้งเดียว เพราะทุกคนได้ทำบาป

คำอธิบาย: ความตายไม่ใช่เพียงเหตุการณ์ธรรมชาติ แต่เป็นผลของบาปตามการพิพากษาของพระเจ้า

ข้อ 85. เมื่อความตายเป็นค่าจ้างของบาป เหตุใดคนชอบธรรมจึงยังไม่ถูกปลดปล่อยจากความตาย ทั้งที่บาปทั้งหมดของเขาได้รับการอภัยในพระคริสต์แล้ว?

คนชอบธรรมจะถูกปลดปล่อยจากความตายเองในวันสุดท้าย และแม้ในความตายก็ถูกปลดปล่อยจากเหล็กในและคำสาปของความตาย ดังนั้น แม้เขาตาย ก็เป็นด้วยความรักของพระเจ้า เพื่อปลดปล่อยเขาอย่างสมบูรณ์จากบาปและความทุกข์ยาก และเพื่อให้เขาสามารถมีสามัคคีธรรมกับพระคริสต์ในพระสิริมากยิ่งขึ้น ซึ่งเขาจะเข้าไปในเวลานั้น

คำอธิบาย: สำหรับผู้เชื่อ ความตายยังเจ็บปวดจริง แต่เหล็กในและคำสาปถูกถอดออกแล้ว ความตายจึงกลายเป็นทางผ่านเข้าสู่สามัคคีธรรมกับพระคริสต์ที่ลึกซึ้งขึ้น

ข้อ 86.

สามัคคีธรรมในพระสิริกับพระคริสต์ที่สมาชิกของคริสตจักรที่มองไม่เห็นชื่นชมกันที่หลังความตายคืออะไร?

สามัคคีธรรมในพระสิริกับพระคริสต์ที่สมาชิกของคริสตจักรที่มองไม่เห็นชื่นชมทันทีหลังความตาย คือวิญญาณของเขาถูกทำให้สมบูรณ์ในความบริสุทธิ์ และถูกรับเข้าสู่สวรรค์สูงสุด ที่นั่นเขาเห็นพระพักตร์ของพระเจ้าในความสว่างและพระสิริ

ขณะรอคอยการไถ่ร่างกายของเขาอย่างเต็มบริบูรณ์ ร่างกายนั้นแม้ในความตายยังคงเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ และพักอยู่ในหลุมฝังศพเหมือนอยู่บนเตียง จนถึงวันสุดท้ายเมื่อร่างกายจะถูกรวมเข้ากับวิญญาณอีกครั้ง

อย่างไรก็ตาม วิญญาณของคนอธรรมเมื่อเขาตายจะถูกโยนลงนรก

ที่นั่นเขาคงอยู่ในการทรมานและความมืดมิดอย่างสิ้นเชิง

ส่วนร่างกายของเขาถูกเก็บไว้ในหลุมฝังศพเหมือนอยู่ในคุก จนถึงการคืนชีพและการพิพากษาแห่งวันใหญ่

คำอธิบาย: ประโยคเรื่องร่างกายยังเป็นหนึ่งกับพระคริสต์ช่วยกันคิดว่าพระเจ้าทรงสนใจเฉพาะวิญญาณเท่านั้น ความรอตรมถึงร่างกายที่จะฟื้นคืนด้วย

ข้อ 87. เราต้องเชื่อเรื่องการคืนชีพอย่างไร?

เราต้องเชื่อว่าในวันสุดท้ายจะมีการคืนชีพทั่วไปของคนตาย ทั้งของคนชอบธรรมและคนอธรรม เมื่อถึงเวลานั้น ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่จะถูกเปลี่ยนแปลงในพริบตา และร่างกายเดียวกันของคนตายซึ่งถูกวางไว้ในหลุมฝังศพ เมื่อถูกรวมกับวิญญาณของเขาอีกครั้งตลอดไป จะถูกทำให้เป็นขึ้นโดยฤทธานุภาพของพระคริสต์ ร่างกายของคนชอบธรรม โดยพระวิญญาณของพระคริสต์

และโดยฤทธิ์คุณแห่งการคืนพระชนม์ของพระองค์ในฐานะศิรัษะของเขา จะถูกทำให้เป็นขึ้นในฤทธานุภาพ เป็นฝ่ายวิญญาณ ไม่เน่าเปื่อย และถูกทำให้เหมือนพระกายอันทรงพระสิริของพระองค์

ส่วนร่างกายของคนอธรรมจะถูกทำให้เป็นขึ้นในความอับอายโดยพระองค์ ในฐานะผู้พิพากษาที่ถูกล่วงเกิน

คำอธิบาย: ร่างกายเดียวกันย้ำความต่อเนื่องของร่างกายเดิมที่ฟื้นคืน ไม่ใช่การได้ตัวตนใหม่ที่ไมเกี่ยวกับร่างกายเดิม

ข้อ 88. อะไรจะตามมาทันทีหลังการคืนชีพ?

ทันทีหลังการคืนชีพ จะมีการพิพากษาทั่วไปและครั้งสุดท้ายของทูตสวรรค์และมนุษย์ วันและชั่วโมงนั้นไม่มีมนุษย์คนใดรู้ เพื่อทุกคนจะเผ้ารวังและอธิษฐาน และพร้อมเสมอสำหรับการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

คำอธิบาย: การไม่รู้วันเวลาไม่ใช่เพื่อให้คาดเดาเก่งขึ้น แต่เพื่อให้ดำเนินชีวิตอย่างตื่นตัว อธิษฐาน และพร้อมเสมอ

ข้อ 89. ในวันพิพากษาจะเกิดอะไรขึ้นกับคนอธรรม?

ในวันพิพากษา คนอธรรมจะถูกตั้งไว้ทางซ้ายพระหัตถ์ของพระคริสต์ และเมื่อมีหลักฐานชัดเจนกับการตัดสินลงโทษเต็มที่จากมโนธรรมของตนเอง

เขาจะได้รับคำพิพากษาลงโทษที่น่ากลัวแต่ยุติธรรมซึ่งประกาศต่อเขา

ดังนั้นเขาจะถูกขับออกจากการสถิตอันโปรดปรานของพระเจ้า และจากสามัคคีธรรมอันทรงพระสิริกับพระคริสต์ ธรรมิกชนของพระองค์ และทูตสวรรค์บริสุทธิ์ทั้งหมดของพระองค์ ไปสู่นรก

เพื่อถูกลงโทษด้วยการทรมานที่ไม่อาจบรรยายได้ ทั้งกายและวิญญาณ พร้อมกับมารและทูตของมันตลอดไป

คำอธิบาย: การพิพากษานี้ที่น่ากลัวแต่ยุติธรรม เพราะมโนธรรมของคนอธรรมเองก็ยืนยันความผิดของเขา ไม่ใช่การลงโทษโดยไร้หลักฐาน

ข้อ 90. ในวันพิพากษาจะเกิดอะไรขึ้นกับคนชอบธรรม?

ในวันพิพากษา คนชอบธรรมจะถูกรับขึ้นไปหาพระคริสต์ในเมฆ จะถูกตั้งไว้ทางขวาพระหัตถ์ของพระองค์ และที่นั่นจะได้รับการยอมรับอย่างเปิดเผยและได้รับการประกาศพันพิດ

จะร่วมกับพระองค์ในการพิพากษาทูตสวรรค์และมนุษย์ที่ถูกละทิ้ง และจะถูกรับเข้าสู่สวรรค์

ที่นั่นเขาจะถูกปลดปล่อยอย่างเต็มที่และตลอดไปจากบาปและความทุกข์ยากทั้งหมด

เต็มด้วยความยินดีที่ไม่อาจเข้าใจได้ ถูกทำให้บริสุทธิ์และเป็นสุขอย่างสมบูรณ์ทั้งกายและวิญญาณ

อยู่ร่วมกับธรรมิกชนและทูตสวรรค์บริสุทธิ์นับไม่ถ้วน

แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งอยู่ในการเห็นและการชื่นชมพระเจ้าพระบิดา องค์พระเยซูคริสต์ของเรา

และพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยตรงตลอดนิรันดร์ และนี่คือสามัคคีธรรมอันสมบูรณ์และเต็มบริบูรณ์

ซึ่งสมาชิกของคริสตจักรที่มองไม่เห็นจะชื่นชมกับพระคริสต์ในพระสิริ ในการคืนชีพและวันพิพากษา

คำอธิบาย: การชื่นชมพระเจ้าหมายถึงการชื่นชมและครอบครองพระเจ้าเป็นความสุขสูงสุด ไม่ใช่เพียงการมองเห็นด้วยตาเท่านั้น

ข้อ 91.หน้าที่ที่พระเจ้าทรงเรียกร้องจากมนุษย์คืออะไร?

หน้าที่ที่พระเจ้าทรงเรียกร้องจากมนุษย์ คือการเชื่อฟังพระประสงค์ที่ทรงสำแดงแล้วของพระองค์

คำอธิบาย: พระประสงค์ที่ทรงสำแดงคือพระประสงค์ที่พระเจ้าทรงเปิดเผยให้เรารู้และเชื่อฟัง ไม่ใช่พระดำริกำหนดลับของพระองค์

ข้อ 92. ในตอนแรกพระเจ้าทรงสำแดงสิ่งใดแก่มนุษย์ให้เป็นกฎแห่งการเชื่อฟังของเขา?

กฎแห่งการเชื่อฟังที่ทรงสำแดงแก่อาดัมในสภาพไร้บาป และแก่มวลมนุษย์ทั้งหมดในอาดัม

นอกจากพระบัญชาพิเศษที่ห้ามกินผลจากต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่วแล้ว คือธรรมบัญญัติศีลธรรม

คำอธิบาย: ธรรมบัญญัติศีลธรรมมีมาก่อนซินาย แต่ที่ซินายถูกสรุปและประกาศชัดในพระบัญญัติสิบประการ

ข้อ 93. ธรรมบัญญัติศีลธรรมคืออะไร?

ธรรมบัญญัติศีลธรรมคือการประกาศพระประสงค์ของพระเจ้าต่อมนุษย์

ซึ่งชี้แนะและผูกมัดทุกคนให้ปรับตัวและเชื่อฟังธรรมบัญญัตินั้นเป็นส่วนตัว อย่างสมบูรณ์ และตลอดไป

ทั้งในกรอบและท่าทีของมนุษย์ทั้งตัว คือวิญญาณและร่างกาย

และในการปฏิบัติหน้าที่ทั้งหมดแห่งความบริสุทธิ์และความชอบธรรมที่เขาติดค้างต่อพระเจ้าและต่อมนุษย์

โดยทรงสัญญาชีวิตเมื่อทำให้สำเร็จ และทรงขูความตายเมื่อฝ่าฝืน

คำอธิบาย: ธรรมบัญญัติศีลธรรมเรียกร้องทั้งภายในและภายนอก ไม่ใช่เพียงพฤติกรรมที่เห็นได้ แต่รวมใจ เจตนา และความรักด้วย

ข้อ 94. หลังการตกสู่บาป ธรรมบัญญัติศีลธรรมยังมีประโยชน์ต่อมนุษย์หรือไม่?

แม้หลังการตกสู่บาป ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถบรรลุความชอบธรรมและชีวิตโดยธรรมบัญญัติศีลธรรมได้

แต่ธรรมบัญญัตินั้นยังมีประโยชน์อย่างมาก ทั้งประโยชน์ทั่วไปต่อมนุษย์ทุกคน

และประโยชน์เฉพาะต่อผู้ที่ยังไม่บังเกิดใหม่หรือผู้ที่บังเกิดใหม่แล้ว

คำอธิบาย: ประโยชน์ของธรรมบัญญัติไม่ใช่การให้ทางรอดโดยการกระทำ แต่เปิดเผยบาป ชี้ไปหาพระคริสต์ และเป็นกฎแห่งการเชื่อฟังสำหรับผู้เชื่อ

ข้อ 95. ธรรมบัญญัติศีลธรรมมีประโยชน์อะไรต่อมนุษย์ทุกคน?

ธรรมบัญญัติศีลธรรมมีประโยชน์ต่อมนุษย์ทุกคน

คือช่วยให้เขารู้ถึงพระลักษณะและพระประสงค์อันบริสุทธิ์ของพระเจ้า และถึงหน้าที่ของเขา

โดยผูกมัดเขาให้ดำเนินตามนั้น ทำให้เขาเชื่อมั่นถึงความสามารถของตนที่จะรักษาธรรมบัญญัติ

และถึงมลทินบาปในธรรมชาติ ใจ และชีวิตของตน ทำให้เขาก่อมลเมื่อรู้สึกถึงบาปและความทุกข์ยากของตน

และโดยสิ่งนี้ช่วยให้เขาเห็นชัดขึ้นถึงความจำเป็นที่เขาต้องมีต่อพระคริสต์

และถึงความสมบูรณ์แห่งความเชื่อฟังของพระองค์

คำอธิบาย: ธรรมบัญญัติเหมือนกระจกที่เผยให้เห็นความบริสุทธิ์ของพระเจ้าและความบาปของเรา เพื่อเราจะเห็นความจำเป็นของพระคริสต์ชัดขึ้น

ข้อ 96. ธรรมบัญญัติศีลธรรมมีประโยชน์เฉพาะอะไรต่อผู้ที่ยังไม่บังเกิดใหม่?

ธรรมบัญญัติศีลธรรมมีประโยชน์ต่อผู้ที่ยังไม่บังเกิดใหม่ คือปลุกมโนธรรมของเขาให้หนีจากพระพิโรธที่จะมาถึง

และผลักดันเขาไปหาพระคริสต์ หรือถ้าเขายังคงอยู่ในสภาพและทางแห่งบาป ก็ปล่อยให้เขาไม่มีข้อแก้ตัว

และอยู่ใต้คำสาปของธรรมบัญญัตินั้น

คำอธิบาย: ธรรมบัญญัติผลักดันคนไปหาพระคริสต์ ไม่ใช่ด้วยการบังคับภายนอก แต่โดยเปิดโปงบาปจนคนเห็นว่าการต้องการพระคริสต์

ข้อ 97. ธรรมบัญญัติศีลธรรมมีประโยชน์พิเศษอะไรต่อผู้ที่บังเกิดใหม่แล้ว?

แม้ผู้ที่บังเกิดใหม่และเชื่อในพระคริสต์จะถูกปลดปล่อยจากธรรมบัญญัติศีลธรรมในฐานะพันธสัญญาแห่งการกระทำ จนเขาไม่ได้ถูกนับว่าชอบธรรมหรือถูกลงโทษโดยธรรมบัญญัตินั้น แต่

นอกจากประโยชน์ทั่วไปที่เขามีส่วนร่วมมนุษย์ทุกคนแล้ว ธรรมบัญญัตินั้นยังมีประโยชน์พิเศษ

คือแสดงให้เห็นว่าเขาผูกพันเป็นหนี้พระคริสต์มากเพียงใด เพราะพระองค์ทรงทำธรรมบัญญัติให้สำเร็จและทรงทนคำสาปของธรรมบัญญัตินั้นแทนเขาและเพื่อประโยชน์ของเขา

และโดยทางนี้ปลุกเขาให้มีความชอบพระคุณมากขึ้น และสำแดงความชอบพระคุณนั้นด้วยการเอาใจใส่มากขึ้นที่จะปรับตนให้สอดคล้องกับธรรมบัญญัตินั้นในฐานะกฎแห่งการเชื่อฟังของเขา

คำอธิบาย: ผู้เชื่อไม่ได้อยู่ใต้ธรรมบัญญัติเป็นพันธสัญญาแห่งการกระทำ แต่ยังใช้ธรรมบัญญัติเป็นกฎแห่งชีวิตที่ขอบพระคุณพระคริสต์

ข้อ 98. ธรรมบัญญัติศีลธรรมสรุปไว้ที่ใด?

ธรรมบัญญัติศีลธรรมสรุปไว้ในพระบัญญัติสิบประการ ซึ่งถูกประทานโดยพระสุรเสียงของพระเจ้าบนภูเขาซีนาย

และพระองค์ทรงเขียนไว้บนศิลาสองแผ่น และถูกบันทึกไว้ในอพยพบทที่ยี่สิบ

พระบัญญัติข้อแรกบรรจุหน้าที่ของเราต่อพระเจ้า และอีกหกข้อบรรจุหน้าที่ของเราต่อมนุษย์

คำอธิบาย: พระบัญญัติสิบประการเป็นบทสรุปของธรรมบัญญัติศีลธรรม ไม่ใช่ธรรมบัญญัติพิธีกรรมของอิสราเอล

ข้อ 99. พระบัญญัติสิบประการควรเข้าใจอย่างถูกต้องตามกฎหมายอะไรบ้าง?

เพื่อเข้าใจพระบัญญัติสิบประการอย่างถูกต้อง ต้องสังเกตกฎเหล่านี้:

1. ธรรมบัญญัติสมบูรณ์ และผูกมัดทุกคนให้ทั้งตัวตนสอดคล้องเต็มที่กับความชอบธรรมของธรรมบัญญัติ

และให้เชื่อฟังอย่างครบถ้วนตลอดไป จึงเรียกร้องความสมบูรณ์สูงสุดของทุกหน้าที่

และห้ามบาปแม้ระดับเล็กที่สุดทุกอย่าง

2. ธรรมบัญญัติเป็นฝ่ายวิญญาน จึงเข้าถึงความเข้าใจ เจตจำนง ความรักใคร่

และฤทธิ์อำนาจอื่นทั้งหมดของจิตวิญญาน ตลอดจนคำพูด การกระทำ และท่าทาง

3. สิ่งเดียวกัน ในแง่มุมต่างกัน อาจถูกเรียกร้องหรือถูกห้ามในพระบัญญัติหลายข้อ

4. ที่ใดมีการสั่งห้ามที่ บาปตรงกันข้ามก็ถูกห้าม และที่ใดมีการห้ามบาป หน้าที่ตรงกันข้ามก็ถูกสั่ง เช่นเดียวกัน ที่ใดมีพระสัญญาผูกไว้ คำขู่ตรงกันข้ามก็รวมอยู่ด้วย และที่ใดมีคำขู่ผูกไว้ พระสัญญาตรงกันข้ามก็รวมอยู่ด้วย

5. สิ่งที่พระเจ้าทรงห้าม ต้องไม่ทำในเวลาใดเลย สิ่งที่พระองค์ทรงสั่งเป็นหน้าที่ของเราเสมอ

แต่หน้าที่เฉพาะทุกอย่างไม่จำเป็นต้องทำในทุกเวลา

6. ภายใต้อาปหรือหน้าที่อย่างหนึ่ง บาปหรือหน้าที่ชนิดเดียวกันทั้งหมดก็ถูกห้ามหรือถูกสั่งด้วย พร้อมทั้งสาเหตุ วิธีการ โอกาส ลักษณะที่ปรากฏ และสิ่งยั่วยุที่นำไปสู่สิ่งนั้น

7. สิ่งใดที่ถูกห้ามหรือถูกสั่งแก่เราเอง

เรามีพันธะตามฐานะของเราที่จะพยายามให้ผู้อื่นหลีกเลี่ยงหรือปฏิบัติสิ่งนั้นตามหน้าที่ในฐานะของเขา

8. ในสิ่งที่ถูกสั่งแก่ผู้อื่น เรามีพันธะตามฐานะและการทรงเรียกของเราที่จะช่วยเขา

และต้องระวังไม่เข้าไปร่วมกับผู้อื่นในสิ่งที่ถูกห้ามแก่เขา

คำอธิบาย: กฎเหล่านี้ช่วยให้ไม่อ่านพระบัญญัติสิบประการแบบผิวเผิน พระบัญญัติครอบคลุมใจ คำพูด การกระทำ สาเหตุ โอกาส และความรับผิดชอบต่อผู้อื่นด้วย

ข้อ 100. ในพระบัญญัติสิบประการ เราต้องพิจารณาสิ่งพิเศษอะไรบ้าง?

ในพระบัญญัติสิบประการ เราต้องพิจารณาคำนำ สาระของพระบัญญัติเอง

และเหตุผลหลายประการที่ผูกไว้กับพระบัญญัติบางข้อ เพื่อย้ำบังคับพระบัญญัติเหล่านั้นให้หนักแน่นยิ่งขึ้น

คำอธิบาย: พระบัญญัติสิบประการไม่ได้มีแต่คำสั่งเปล่า ๆ แต่มีคำนำและเหตุผลที่เปิดเผยพระลักษณะ สิทธิอำนาจ และพระคุณของพระเจ้าผู้ทรงบัญชา

ข้อ 101. คำนำของพระบัญญัติสิบประการคืออะไร?

คำนำของพระบัญญัติสิบประการอยู่ในถ้อยคำเหล่านี้ว่า “เราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา

ผู้ได้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ ออกจากเรือนทาส” ในถ้อยคำนี้ พระเจ้าทรงสำแดงพระอธิปไตยของพระองค์

ในฐานะพระยาห์เวห์ พระเจ้านิรันดร์ ไม่เปลี่ยนแปลง และทรงฤทธิ์อำนาจยิ่งใหญ่

ผู้ทรงมีการดำรงอยู่ในและจากพระองค์เอง

และประทานการดำรงอยู่แก่พระวณะและพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์

อีกทั้งทรงสำแดงว่าพระองค์เป็นพระเจ้าแห่งพันธสัญญา เช่นเดียวกับที่ทรงเป็นต่ออิสราเอลในอดีต

ก็ทรงเป็นต่อประชากรทั้งหมดของพระองค์ด้วย และเช่นเดียวกับที่ทรงนำเขาออกจากพันธนาการในอียิปต์

พระองค์ก็ทรงปลดปล่อยเราออกจากความเป็นทาสฝ่ายวิญญาน

ดังนั้นเราจึงมีพันธะที่จะรับพระองค์เท่านั้นเป็นพระเจ้าของเรา และรักษาพระบัญญัติทั้งหมดของพระองค์

คำอธิบาย: ฉบับภาษาอังกฤษสมัยใหม่ใช้พระนามยาห์เวห์เพื่อชี้พระนามพันธสัญญา จึงแปลว่า พระยาห์เวห์ และอธิบายว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงช่วยกู้ก่อนจะทรงบัญชา

ข้อ 102. พระบัญญัติข้อที่บรรพบุรุษของเราต่อพระเจ้าสรุปว่าอะไร?

พระบัญญัติสี่ข้อที่บรรจุน้ำที่ของเราต่อพระเจ้าสรุปว่า เราต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราด้วยสุดใจ สุดจิต สุดกำลัง และสุดความคิดของเรา

คำอธิบาย: สี่ข้อแรกของพระบัญญัติสิบประการมุ่งหน้าต่อพระเจ้า และมีหัวใจคือความรักต่อพระเจ้าทั้งตัวตน

ข้อ 103. พระบัญญัติข้อที่หนึ่งคือข้อใด?

พระบัญญัติข้อที่หนึ่งคือ “เจ้าอย่ามีพระอื่นใดนอกเหนือจากเรา”

คำอธิบาย: นอกเหนือจากเรา หมายถึงต่อพระพักตร์พระเจ้า ไม่ใช่แค่การจัดลำดับว่าพระเจ้าเป็นอันดับหนึ่งแต่ยังมีพระอื่นได้

ข้อ 104. น้ำที่ที่พระบัญญัติข้อที่หนึ่งเรียกร่องคืออะไร?

น้ำที่ที่พระบัญญัติข้อที่หนึ่งเรียกร่อง คือให้รู้จักและยอมรับว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่เที่ยงแท้องค์เดียว และเป็นพระเจ้าของเรา และให้มั่นสการกับถวายพระสิริแด่พระองค์ให้สมควร โดยคิดถึงพระองค์ ใคร่ครวญถึงพระองค์ ระลึกถึงพระองค์ ยกย่องสูงสุด ให้เกียรติ เคารพบูชา เลือกรัก ปราบปราม และยำเกรงพระองค์ เชื่อพระองค์ วางใจ หวัง พึ่งพอใจ และยินดีในพระองค์ กระตือรือร้นเพื่อพระองค์ ร้องทูลต่อพระองค์ ถวายคำสรรเสริญและคำขอบพระคุณทั้งหมด และยอมถวายการเชื่อฟังกับการงานทั้งหมดแด่พระองค์ด้วยมนุษย์ทั้งตัว ระมัดระวังในทุกสิ่งที่จะทำให้พระองค์พอพระทัย เสียใจเมื่อมีสิ่งใดทำให้พระองค์ทรงถูกล่วงเกิน และดำเนินอย่างถ่อมใจกับพระองค์

คำอธิบาย: ข้อหนึ่งไม่ได้ห้ามพระอื่นเท่านั้น แต่เรียกร่องความสัมพันธ์เชิงบวกกับพระเจ้า ทั้งความรู้ ความรัก ความไว้วางใจ การนมัสการ และการเชื่อฟัง

ข้อ 105. บาปที่พระบัญญัติข้อที่หนึ่งห้ามคืออะไร?

บาปที่พระบัญญัติข้อที่หนึ่งห้าม ได้แก่

อเทวนิยม คือการปฏิเสธหรือไม่มีพระเจ้า

การไหว้รูปเคารพ คือการมีหรือนมัสการพระมากกว่าหนึ่ง หรือมีสิ่งใดร่วมกับหรือแทนที่พระเจ้าที่เที่ยงแท้ การไม่รับและไม่ยอมรับพระองค์เป็นพระเจ้าและเป็นพระเจ้าของเรา

การละเว้นหรือละเลยสิ่งใดที่ควรถวายแด่พระองค์ตามที่พระบัญญัตินี้เรียกร่อง

ความไม่รู้ การหลงลืม ความเข้าใจผิด ความเห็นผิด ความคิดที่ไม่สมควรและชั่วร้ายเกี่ยวกับพระองค์

การสืบค้นความลับของพระองค์อย่างอวดดีและอยากรู้อยากเห็น

ความไม่เคารพสิ่งบริสุทธิ์ทั้งหมด ความเกลียดชังพระเจ้า

การรักตนเอง การแสวงหาตนเอง และการตั้งความคิด เจตจำนง

หรือความรักใคร่ของเราไว้กับสิ่งอื่นอย่างผิดระเบียบและเกินขนาด

จนถูกดึงออกจากพระองค์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

ความเชื่อง่ายไร้แก่นสาร ความไม่เชื่อ ความเห็นนอกกริต ความเชื่อผิด ความไม่ไว้วางใจ ความสิ้นหวัง

ความตื้อตันที่แก้ไขไม่ได้ และความไม่รู้สึกรู้สีกตัวภายใต้การพิพากษา ความใจแข็ง ความเย่อหยิ่ง ความถือดี

ความมั่นใจฝ่ายเนื้อหนัง การทดลองพระเจ้า

การใช้วิธีการที่ไม่ชอบด้วยพระบัญญัติ และการวางใจในวิธีการที่ชอบด้วยพระบัญญัติ

ความเพิดเพลินและความยินดีฝ่ายเนื้อหนัง
ความกระตือรือร้นที่เสื่อมทราม มีดบอด และไม่รอบคอบ
ความอ่อน ๆ เย็น ๆ และความตายด้านในเรื่องของพระเจ้า
การทำตนให้ห่างเหินและการละทิ้งพระเจ้า
การอธิษฐานหรือถวายเป็นมัสการทางศาสนาแก่ธรรมิกชน ทูตสวรรค์ หรือสิ่งทรงสร้างอื่นใด
การทำสัญญาหรือปรึกษากับมาร และการฟังคำชักชวนของมัน
การทำให้มนุษย์เป็นเจ้านายเหนือความเชื่อและมโนธรรมของเรา
การดูเบาและดูหมิ่นพระเจ้าและพระบัญชาของพระองค์
การต่อต้านและทำให้พระวิญญาณของพระองค์เสียพระทัย
ความไม่พอใจและความไม่อดทนต่อการจัดสรรของพระองค์
การกล่าวโทษพระองค์อย่างโง่เขลาสำหรับความทุกข์ที่พระองค์ทรงให้เกิดแก่เรา
และการยกคำสรรเสริญสำหรับความดีใด ๆ ที่เราเป็น มี หรือสามารถทำได้ ให้แก่โซคซะตา รูปเคารพ ตัวเราเอง
หรือสิ่งทรงสร้างอื่นใด

คำอธิบาย: รายการยาวนี้แสดงว่าการมีพระอื่นไม่จำกัดที่รูปเคารพภายนอก แต่รวมถึงที่ยึดใจ ความคิด ความหวัง ความกลัว และความไว้วางใจแทนพระเจ้า

ข้อ 106. พระบัญญัติข้อที่หนึ่งสอนอะไรเป็นพิเศษด้วยถ้อยคำว่า “นอกเหนือจากเรา”?

ถ้อยคำว่า “นอกเหนือจากเรา” หรือ “ต่อพระพักตร์เรา” ในพระบัญญัติข้อที่หนึ่ง สอนเราว่า
พระเจ้าผู้ทรงเห็นทุกสิ่ง ทรงสังเกตเป็นพิเศษและไม่พอพระทัยอย่างยิ่งต่อบาปของการมีพระอื่นใด
ดังนั้นถ้อยคำนี้จึงเป็นเหตุผลให้เราหลีกเลี่ยงบาปนั้น
และทำให้เห็นว่าบาปนั้นร้ายแรงขึ้นในฐานะการยั่วยู่ที่ร้ายางอายอย่างยิ่ง
อีกทั้งชักชวนเราให้ทำทุกสิ่งที่เราทำในการปรนนิบัติพระองค์ ราวกับอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์

คำอธิบาย: ต่อพระพักตร์พระเจ้า ทำให้บาปกลับไม่มีที่ซ่อน และทำให้การรับใช้ทุกอย่างต้องทำด้วยความจริงใจต่อพระเจ้า

ข้อ 107. พระบัญญัติข้อที่สองคือข้อใด?

พระบัญญัติข้อที่สองคือ “เจ้าอย่าทำรูปแกะสลักสำหรับตน หรือรูปเหมือนของสิ่งใด ๆ ที่อยู่บนฟ้า เบื้องบน
หรือที่อยู่บนแผ่นดิน เบื้องล่าง หรือที่อยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน เจ้าอย่ากราบไหว้รูปเหล่านั้นหรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น
เพราะเราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เป็นพระเจ้าผู้หวงแหน
ลงโทษความชั่วของบิดาไปถึงลูกหลานสามชั่วอายุของผู้ที่เกลียดชังเรา แต่สำแดงความรักมั่นคงแก่คนเป็นพัน ๆ
ชั่วอายุของผู้ที่รักเราและรักษาบัญญัติของเรา”

คำอธิบาย: ข้อสองไม่ได้ห้ามศิลปะทุกชนิด แต่ห้ามการทำรูปเพื่อใช้เป็นตัวแทนพระเจ้าและห้ามมัสการด้วยวิธีที่พระเจ้าไม่ได้ทรงตั้งไว้

ข้อ 108. หน้าทีที่พระบัญญัติข้อที่สองเรียกว่าอะไร?

หน้าที่ที่พระบัญญัติข้อที่สองเรียกว่าอะไร คือรับ ปฏิบัติตาม และรักษาการนมัสการทางศาสนาและข้อกำหนดทั้งหมด
ที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ในพระวจนะของพระองค์ให้บริสุทธิ์และครบถ้วน

โดยเฉพาะการอธิษฐานและขอบพระคุณในพระนามของพระคริสต์ การอ่าน การเทศนา และการฟังพระวจนะ การบริหารและการรับพิธีศีล การปกครองและการลงวินัยของคริสตจักร พันธกิจและการสนับสนุนพันธกิจเหล่านั้น การอดอาหารทางศาสนา การสาบานโดยพระนามของพระเจ้า และการปฏิญาณต่อพระองค์ อีกทั้งการไม่เห็นชอบ รังเกียจ และต่อต้านการนมัสการเท็จทั้งหมด และตามฐานะกับการทรงเรียกของแต่ละคน ให้กำจัดการนมัสการเท็จนั้นและอนุสาวรีย์แห่งการไหว้รูปเคารพทั้งหมด

คำอธิบาย: หลักสำคัญคือพระเจ้าทรงกำหนดวิธีนมัสการของพระองค์เอง ไม่ใช่ให้มนุษย์ประดิษฐ์ตามธรรมเนียมหรือประเพณี

ข้อ 109. บาปที่พระบัญญัติข้อที่สองห้ามคืออะไร?

บาปที่พระบัญญัติข้อที่สองห้าม ได้แก่ การคิดค้น แนะนำ สิ่ง ใช้อย่างไร หรือเห็นชอบไม่ว่าในทางใดต่อการนมัสการทางศาสนาใด ๆ ที่พระเจ้าเองไม่ได้ทรงตั้งไว้ การทำรูปแทนพระเจ้า ไม่ว่าจะเป็นทั้งสามพระบุคคลหรือพระบุคคลใดพระบุคคลหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นภายในความคิดของเรา หรือภายนอกด้วยรูปหรือความเหมือนใด ๆ ของสิ่งทรงสร้างใดก็ตาม การนมัสการรูปนั้น หรือการนมัสการพระเจ้าในรูปนั้นหรือโดยรูปนั้น การทำรูปแทนเทพที่แต่งตั้ง และการนมัสการหรือการปรนนิบัติทั้งหมดที่เป็นของเทพเหล่านั้น กลอุบายทางไสยศาสตร์ทั้งหมด การทำให้การนมัสการพระเจ้าเสื่อมทราม การเพิ่มเข้าไปหรือการตัดออกจากการนมัสการนั้น ไม่ว่าจะเป็นคิดค้นและรับไว้เอง หรือรับมาจากประเพณีของผู้อื่น แม้จะอยู่ภายใต้ชื่อของความเก่าแก่ ธรรมเนียม ความศรัทธา เจตนาดี หรือข้ออ้างอื่นใดก็ตาม การซื้อขายตำแหน่งหรือสิ่งฝ่ายวิญญาณ การหลอกลวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และการละเลย ดูหมิ่น ขัดขวาง หรือต่อต้านการนมัสการและข้อกำหนดที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งไว้ทั้งหมด

คำอธิบาย: ข้อนี้เป็นฐานของหลักที่ว่า การนมัสการต้องเป็นไปตามที่พระเจ้าทรงกำหนด คือในการนมัสการ สิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ทรงตั้งไว้ไม่ควรถูกนำเข้ามาเป็นการนมัสการศาสนา

ข้อ 110. พระบัญญัติข้อที่สองมีเหตุผลใดผูกไว้เพื่อย้ำบังคับให้หนักแน่นยิ่งขึ้น?

เหตุผลที่ผูกไว้กับพระบัญญัติข้อที่สองเพื่อย้ำบังคับให้หนักแน่นยิ่งขึ้น อยู่ในถ้อยคำว่า “เพราะเราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา เป็นพระเจ้าผู้ห่วงหาอาทร ลงโทษความชั่วของบิดาไปถึงลูกหลานสามชั่วอายุของผู้ที่เกลียดชังเรา แต่สำแดงความรักมั่นคงแก่คนเป็นพัน ๆ ชั่วอายุของผู้ที่รักเราและรักษาบัญญัติของเรา” คือ นอกจากพระอธิปไตยของพระเจ้าเหนือเราและการที่เราเป็นของพระองค์แล้ว ยังมีความรื้อร่นแรงกล้าของพระองค์เพื่อการนมัสการของพระองค์เอง และพระพิโรธอันชอบธรรมของพระองค์ต่อการนมัสการเท็จทั้งหมด ในฐานะเป็นการล่วงประเวณีฝ่ายวิญญาณ พระองค์ทรงถือว่าผู้ละเมิดพระบัญญัตินี้เป็นผู้ที่เกลียดชังพระองค์ และทรงขู่ว่าจะลงโทษเขาหลายชั่วอายุ อีกทั้งทรงถือว่าผู้รักษาพระบัญญัตินี้เป็นผู้ที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และทรงสัญญาพระเมตตาแก่เขาหลายชั่วอายุ

คำอธิบาย: การล่วงประเวณีฝ่ายวิญญาณเป็นภาพพันธสัญญา หมายถึงการทรยศฝ่ายนั้สการ ไม่ใช่ถ้อยคำหยาบคายเพื่อตำน แต่ชี้ความร้ายแรงของการนั้สการเท็จ

ข้อ 111. พระบัญญัติข้อที่สามคือข้อใด?

พระบัญญัติข้อที่สามคือ “เจ้าอย่าใช้พระนามของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าอย่างไรสำระ เพราะพระยาห์เวห์จะไม่ทรงถือว่าผู้ที่ใช้พระนามของพระองค์อย่างไรสำระนั้นไม่มีความผิด”

คำอธิบาย: ใช้พระนามอย่างไรสำระ หมายถึงใช้สิ่งที่พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์ด้วยอย่างว่างเปล่า ไม่เคารพ หรือผิดทาง

ข้อ 112. พระบัญญัติข้อที่สามเรียกร่องอะไร?

พระบัญญัติข้อที่สามเรียกร่องว่า พระนามของพระเจ้า พระนามเรียก พระลักษณะ ข้อกำหนด พระวณะ พิธีศีล การอธิษฐาน คำสาบาน คำปฏิญาณ การจับฉลาก พระราชกิจของพระองค์ และสิ่งอื่นใดที่พระองค์ทรงใช้สำแดงพระองค์ ต้องถูกใช้ด้วยความบริสุทธิ์และความเคารพยำเกรง ในความคิด การใคร่ครวญ คำพูด และการเขียน โดยการประกาศนับถืออันบริสุทธิ์และพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน เพื่อพระสิริของพระเจ้า และเพื่อประโยชน์ของตัวเราเองกับผู้อื่น

คำอธิบาย: พระนามของพระเจ้าในที่นี้กว้างกว่าคำเรียกชื่อ แต่รวมทุกสิ่งที่พระองค์ทรงใช้เปิดเผยพระองค์ เช่น พระวณะ ศีล และพระราชกิจ

ข้อ 113. บาปที่พระบัญญัติข้อที่สามห้ามคืออะไร?

บาปที่พระบัญญัติข้อที่สามห้าม ได้แก่

การไม่ใช้พระนามของพระเจ้าตามที่ทรงเรียกร่อง และการใช้พระนามนั้นอย่างผิด ๆ โดยกล่าวถึงหรือใช้พระนามเรียก พระลักษณะ ข้อกำหนด หรือพระราชกิจของพระองค์อย่างไม่รู้เรื่อง ไรสำระ ไม่เคารพ ลบหลู่ งมงาย หรือชั่วร้าย ไม่ว่าด้วยการหมิ่นประมาทพระเจ้า การสาบานเท็จ คำแข่ง คำสาบาน คำปฏิญาณ และการจับฉลากที่เป็นบาปทั้งหมด การละเมิดคำสาบานและคำปฏิญาณของเราเมื่อสิ่งเหล่านั้นชอบด้วยพระบัญญัติ และการทำให้สำเร็จเมื่อสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งไม่ชอบด้วยพระบัญญัติ การบ่นและทะเลาะต่อพระดำริกำหนดและการทรงจัดเตรียมของพระเจ้า การสอดรู้สอดเห็นอย่างอยากรู้อยากเห็น และการนำไปใช้ผิด การตีความผิด นำไปใช้ผิด หรือบิดเบือนพระวณะหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของพระวณะ ไม่ว่าเพื่อมุขตลกลบหลู่ คำถามอยากรู้อยากเห็นหรือไร้ประโยชน์ การถกเถียงไรสำระ หรือการสนับสนุนหลักคำสอนเท็จ การใช้พระวณะ สิ่งทรงสร้าง หรือสิ่งใดที่อยู่ภายใต้พระนามของพระเจ้า ไปใช้เป็นคาถา หรือเพื่อระคะและการปฏิบัติที่เป็นบาป การใส่ร้าย เยาะเย้ย ตำว่า หรือต่อต้านความจริง พระคุณ และทางของพระเจ้าไม่ว่าในทางใด การประกาศนับถือศาสนาอย่างหน้าซื่อใจคด หรือเพื่อเป้าหมายชั่วแอบแฝง การอับอายต่อศาสนานั้น หรือทำให้ศาสนานั้นต้องอับอายด้วยการดำเนินชีวิตที่ไม่สอดคล้อง ไม่ฉลาด ไร้ผล และทำให้สะดุด หรือด้วยการถอยหลังจากศาสนานั้น

คำอธิบาย: ข้อสามไม่ได้ห้ามแค่สบถด้วยชื่อพระเจ้า แต่รวมการใช้พระวณะ หลักคำสอน คำสาบาน และชีวิตคริสเตียนในทางที่ทำให้พระนามพระเจ้าเสียเกียรติ

ข้อ 114. พระบัญญัติข้อที่สามมีเหตุผลใดผูกไว้?

เหตุผลที่ผูกไว้กับพระบัญญัติข้อที่สาม ในถ้อยคำว่า “พระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา” และ “เพราะพระยาห์เวห์จะไม่ทรงถือว่าผู้ที่ใช้พระนามของพระองค์อย่างไรสาระนั้นไม่มีความผิด” คือ เพราะพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นพระเจ้าของเรา ดังนั้นพระนามของพระองค์จึงต้องไม่ถูกลบหลู่หรือถูกใช้ผิดไม่ว่าในทางใดโดยเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพราะพระองค์จะไม่ทรงยกโทษโดยปล่อยผ่านหรือทรงละเว้นผู้ละเมิดพระบัญญัตินี้ แต่จะไม่ทรงยอมให้เขาหนีพ้นการพิพากษาอันชอบธรรมของพระองค์ แม้หลายคนเช่นนั้นจะหลบพ้นการตกเตือนลงวินัยและการลงโทษของมนุษย์ก็ตาม

คำอธิบาย: มนุษย์อาจไม่ลงโทษการใช้พระนามพระเจ้าอย่างผิด ๆ แต่พระเจ้าทรงถือเรื่องนี้อย่างจริงจัง เพราะพระนามของพระองค์เกี่ยวกับพระสิริของพระองค์เอง

ข้อ 115. พระบัญญัติข้อที่สี่คือข้อใด?

พระบัญญัติข้อที่สี่คือ “จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์ เจ้าจงทำงานและทำการงานทั้งหมดของเจ้าหกวัน แต่วันที่เจ็ดเป็นสะบาโตแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา ในวันนั้นเจ้าอย่าทำงานใด ๆ ไม่ว่าเจ้า หรือบุตรชายของเจ้า หรือบุตรสาวของเจ้า หรือคนรับใช้ชายของเจ้า หรือคนรับใช้หญิงของเจ้า หรือฝูงสัตว์ของเจ้า หรือคนต่างด้าวที่อยู่ภายในประตูเมืองของเจ้า เพราะในหกวันพระยาห์เวห์ทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน ทะเล และทุกสิ่งที่อยู่ในนั้น และทรงหยุดพักในวันที่เจ็ด ดังนั้นพระยาห์เวห์จึงทรงอวยพรวันสะบาโตและทรงทำให้เป็นวันบริสุทธิ์”

คำอธิบาย: ข้อความพระบัญญัติยังใช้ภาษาพระคัมภีร์โดยตรง เพื่อให้ผู้อ่านเห็นฐานจากอพยพ 20 ชัดเจน

ข้อ 116. พระบัญญัติข้อที่สี่เรียกร้องอะไร?

พระบัญญัติข้อที่สี่เรียกร้องจากมนุษย์ทุกคน ให้ชำระหรือรักษาเวลาเฉพาะที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ในพระวาระของพระองค์ให้บริสุทธิ์แด่พระเจ้า โดยเฉพาะหนึ่งวันเต็มในเจ็ดวัน ซึ่งเป็นวันที่เจ็ดตั้งแต่การเริ่มต้นของโลกจนถึงการคืนพระชนม์ของพระคริสต์ และตั้งแต่นั้นมาเป็นวันแรกของสัปดาห์ และจะคงเป็นเช่นนี้ต่อไปจนถึงสิ้นโลก วันนั้นคือสะบาโตคริสเตียน และในพันธสัญญาใหม่เรียกว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า

คำอธิบาย: ตรงนี้เป็นจุดที่ต้องกันความเข้าใจผิด: ไม่ใช่ยกเลิกหลักหนึ่งวันในเจ็ด แต่เปลี่ยนจากวันที่เจ็ดเป็นวันแรกเพราะการคืนพระชนม์ของพระคริสต์

ข้อ 117. สะบาโตหรือวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าควรถูกชำระให้บริสุทธิ์อย่างไร?

สะบาโตหรือวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าควรถูกชำระให้บริสุทธิ์ โดยการหยุดพักอย่างบริสุทธิ์ตลอดทั้งวัน ไม่เพียงจากงานที่เป็นบาปในทุกเวลาเท่านั้น แต่แม้จากงานและการพักผ่อนหย่อนใจฝ่ายโลกที่ชอบด้วยพระบัญญัติในวันอื่นด้วย และโดยทำให้เป็นความยินดีของเราที่จะใช้เวลาทั้งหมด ยกเว้นเท่าที่จำเป็นต้องใช้ในงานแห่งความจำเป็นและความเมตตา ในการฝึกปฏิบัติการณ์มัสการพระเจ้าทั้งสาธารณะและส่วนตัว และเพื่อจุดประสงค์นี้ เราต้องเตรียมใจของเรา

และจัดการกับงานฝ่ายโลกของเราล่วงหน้าด้วยการมองเห็นไกล ความขยัน และความพอประมาณ เพื่อให้เสร็จอย่างเหมาะสมเวลา เพื่อเราจะเป็นอิสระและพร้อมมากขึ้นสำหรับหน้าที่ของวันนั้น

คำอธิบาย: งานแห่งความจำเป็นและความเมตตาคือข้อยกเว้นสำหรับงานจำเป็นและงานเมตตา ไม่ใช่ข้อให้เปลี่ยนวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นวันทำงานหรือวันพักผ่อนตามใจ

ข้อ 118. เหตุใดคำสั่งให้รักษาสะบาโตจึงมุ่งเป็นพิเศษไปยังผู้ปกครองครอบครัวและผู้มีอำนาจเหนือคนอื่น?

คำสั่งให้รักษาสะบาโตมุ่งเป็นพิเศษไปยังผู้ปกครองครอบครัวและผู้มีอำนาจเหนือคนอื่น เพราะเขามีพันธะไม่เพียงรักษาวินัยด้วยตนเองเท่านั้น แต่ต้องดูแลให้ทุกคนที่อยู่ใต้ความรับผิดชอบของเขา รักษาด้วย และเพราะบ่อยครั้งเขามีแนวโน้มที่จะขัดขวางคนเหล่านั้นด้วยงานของตนเอง

คำอธิบาย: ผู้มีอำนาจต้องไม่ใช่สิทธิของตนทำให้ผู้อยู่ใต้ความดูแลไม่สามารถมีสการและพักในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ข้อ 119. บาปที่พระบัญญัติข้อที่สี่ห้ามคืออะไร?

บาปที่พระบัญญัติข้อที่สี่ห้าม ได้แก่ การละเว้นหน้าที่ทั้งหมดที่ถูกเรียกร้อง การปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้นอย่างไม่ใส่ใจ ละเลย ไร้ประโยชน์ และเบี่ยงเบนต่อหน้าที่เหล่านั้น การทำในวันนั้นไม่บริสุทธิ์ด้วยความเกียจคร้าน และด้วยการทำสิ่งที่ตัวมันเองเป็นบาป รวมทั้งด้วยงาน คำพูด และความคิดที่ไม่จำเป็นทั้งหมดเกี่ยวกับงานฝ่ายโลกและการพักผ่อนหย่อนใจของเรา

คำอธิบาย: การรักษาวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่แค่ไม่ทำงาน แต่รวมการไม่ทำหน้าที่ฝ่ายนัสมการอย่างเฉื่อยชาและไร้ผลด้วย

ข้อ 120. พระบัญญัติข้อที่สี่มีเหตุผลใดผูกไว้เพื่อย้าบังคับให้หนักแน่นยิ่งขึ้น?

เหตุผลที่ผูกไว้กับพระบัญญัติข้อที่สี่เพื่อย้าบังคับให้หนักแน่นยิ่งขึ้น มาจากความสมควรยุติธรรมของพระบัญญัตินี้ คือพระเจ้าทรงอนุญาตให้เราพักวันจากเจ็ดวันเพื่อกิจการของเราเอง และทรงสงวนไว้เพียงหนึ่งวันสำหรับพระองค์ ในถ้อยคำว่า “เจ้าจงทำงานและทำการงานทั้งหมดของเจ้าหกวัน”; จากการที่พระเจ้าทรงอ้างสิทธิความเป็นเจ้าของพิเศษเหนือวันนั้น คือ “วันที่เจ็ดเป็นสะบาโตแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า”; จากแบบอย่างของพระเจ้า ผู้ “ในหกวันทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน ทะเล และทุกสิ่งที่อยู่ในนั้น และทรงหยุดพักในวันที่เจ็ด”; และจากพระพรที่พระเจ้าทรงวางไว้บนวันนั้น ไม่เพียงโดยทรงชำระให้เป็นวันสำหรับการปรนนิบัติพระองค์ แต่โดยทรงแต่งตั้งให้เป็นวิธีแห่งพระพรแก่เราในการที่เราชำระวันนั้นให้บริสุทธิ์ ดังนั้น “พระยาห์เวห์จึงทรงอวยพรวันสะบาโตและทรงทำให้เป็นวันบริสุทธิ์”

คำอธิบาย: เหตุผลของข้อสี่ไม่ได้ตั้งอยู่บนประเพณีคริสตจักรเท่านั้น แต่บนสิทธิของพระเจ้า แบบอย่างการทรงสร้าง และพระพรที่พระเจ้าทรงตั้งไว้

ข้อ 121. เหตุใดคำว่า “จงระลึกถึง” จึงถูกวางไว้ตอนต้นของพระบัญญัติข้อที่สี่?

คำว่า “จงระลึกถึง” ถูกวางไว้ตอนต้นของพระบัญญัติข้อที่สี่ ส่วนหนึ่งเพราะประโยชน์ใหญ่หลวงของการระลึกถึงวันนั้น

เพราะการระลึกถึงช่วยเราในการเตรียมตัวเพื่อรักษาวันนั้น
และในการรักษาวันนั้นก็ช่วยให้เรารักษาพระบัญญัติข้ออื่นทั้งหมดได้ดียิ่งขึ้น
อีกทั้งช่วยให้เราระลึกด้วยความขอบพระคุณต่อพระพรใหญ่สองประการ คือการทรงสร้างและการไถ่
ซึ่งรวมใจความย่อของศาสนาไว้ และอีกส่วนหนึ่งเพราะเราพร้อมจะลืมวันนั้นอย่างมาก
เนื่องจากมีแสงสว่างแห่งธรรมชาติเกี่ยวกับเรื่องนี้น้อยกว่าเรื่องอื่น
แต่วันนั้นกลับจำกัดเสรีภาพตามธรรมชาติของเราในสิ่งที่เวลาอื่นชอบด้วยพระบัญญัติ
อีกทั้งวันนั้นมาถึงเพียงหนึ่งครั้งในเจ็ดวัน และกิจการฝ่ายโลกมากมายเข้ามาคั่นกลาง
จึงมักทำให้ใจของเราไขว่เขวจากการคิดถึงวันนั้น ไม่ว่าจะเพื่อเตรียมตัวหรือเพื่อชำระวันนั้นให้บริสุทธิ์
และขาดานกับเครื่องมือของมันก็พยายามอย่างมากที่จะลบพระสิริและแม้แต่ความทรงจำของวันนั้นออกไป
เพื่อนำความไร้ศาสนาและความอธรรมทั้งหมดเข้ามา

คำอธิบาย: คำว่า จงระลึกถึง ไม่ใช่แค่จำวัน แต่รวมการเตรียมใจ เตรียมงาน และรักษาวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความขอบพระคุณ

ข้อ 122. พระบัญญัติหกข้อที่บรรจุน้ำทิพย์ของเราต่อมนุษย์สรุปว่าอะไร?

พระบัญญัติหกข้อที่บรรจุน้ำทิพย์ของเราต่อมนุษย์สรุปว่า เราต้องรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง
และทำต่อผู้อื่นอย่างที่เราต้องการให้เขาทำต่อเรา

คำอธิบาย: หกข้อหลังไม่ได้เป็นศีลธรรมสังคมแยกจากพระเจ้า แต่เป็นการเชื่อฟังพระเจ้าผ่านความรักต่อเพื่อนบ้าน

ข้อ 123. พระบัญญัติข้อที่ห้าคือข้อใด?

พระบัญญัติข้อที่ห้าคือ “จงให้เกียรติบิดาและมารดาของเจ้า
เพื่อวันเวลาของเจ้าจะยืนยาวในแผ่นดินที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าประทานแก่เจ้า”

คำอธิบาย: พระบัญญัตินี้เริ่มจากครอบครัว แต่หลักการขยายไปถึงความสัมพันธ์แห่งอำนาจหน้าที่ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงตั้งไว้

ข้อ 124. ในพระบัญญัติข้อที่ห้า คำว่า บิดาและมารดา หมายถึงใคร?

ในพระบัญญัติข้อที่ห้า คำว่า บิดาและมารดา ไม่ได้หมายถึงบิดามารดาตามธรรมชาติเท่านั้น
แต่หมายถึงทุกคนที่อยู่เหนือเราในด้านอายุและของประทาน
และโดยเฉพาะผู้ที่ตามระเบียบของพระเจ้าอยู่เหนือเราในตำแหน่งแห่งอำนาจ ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว คริสตจักร
หรือรัฐ

คำอธิบาย: ผู้ที่อยู่เหนือกว่าไม่ได้หมายถึงคนที่มีคุณค่ามากกว่า แต่หมายถึงผู้ที่มีตำแหน่งความรับผิดชอบเหนือเราในความสัมพันธ์หนึ่ง

ข้อ 125. เหตุใดผู้ที่อยู่เหนือกว่าจึงถูกเรียกว่าบิดาและมารดา?

ผู้ที่อยู่เหนือกว่าถูกเรียกว่าบิดาและมารดา
เพื่อสอนเขาให้แสดงความรักและความอ่อนโยนต่อผู้อยู่ใต้เขาในหน้าที่ทั้งหมด เหมือนบิดามารดาตามธรรมชาติ
ตามความสัมพันธ์แต่ละแบบ และเพื่อกระตุ้นผู้อยู่ใต้ให้เต็มใจและยินดีมากขึ้นในการทำหน้าที่ต่อผู้ที่อยู่เหนือเขา
เหมือนทำต่อบิดามารดาของตน

คำอธิบาย: คำนี้ผูกอำนาจกับความรักและความอ่อนโยน จึงไม่เปิดช่องให้ผู้มีอำนาจใช้อำนาจอย่างแข็งกระด้างหรือเห็นแก่ตัว

ข้อ 126. พระบัญญัติข้อที่ห้ามีขอบเขตทั่วไปอย่างไร?

ขอบเขตทั่วไปของพระบัญญัติข้อที่ห้า

คือการปฏิบัติหน้าที่ที่เราติดค้างกันและกันตามความสัมพันธ์หลายแบบของเรา ไม่ว่าจะเป็นผู้อยู่ใต้ ผู้ที่อยู่เหนือ หรือผู้เท่าเทียมกัน

คำอธิบาย: ข้อห้าไม่ใช่เรื่องลูกต่อพ่อแม่เท่านั้น แต่จัดระเบียบความรับผิดชอบในความสัมพันธ์ทุกระดับ

ข้อ 127. ผู้อยู่ใต้ต้องให้เกียรติผู้ที่อยู่เหนือเขาอย่างไร?

เกียรติที่ผู้อยู่ใต้ต้องให้แก่ผู้ที่อยู่เหนือเขา คือความเคารพที่เหมาะสมทั้งหมดในใจ คำพูด และพฤติกรรม การอธิษฐานและขอบพระคุณเพื่อเขา การเลียนแบบคุณธรรมและพระคุณของเขา การเชื่อฟังด้วยความเต็มใจต่อคำสั่งและคำแนะนำที่ชอบด้วยพระบัญญัติของเขา การยอมรับการแก้ไขอย่างเหมาะสม ความสัตย์ซื่อต่อบุคคลและอำนาจของเขา การปกป้องและสนับสนุนตามลำดับชั้นและลักษณะตำแหน่งของเขา การอดทนต่อความอ่อนแอของเขา และปกปิดสิ่งเหล่านั้นด้วยความรัก เพื่อให้เขาเป็นเกียรติแก่ตัวเขาเองและแก่การปกครองของเขา

คำอธิบาย: การเชื่อฟังถูกจำกัดด้วยคำว่าชอบด้วยพระบัญญัติ จึงไม่ใช่การเชื่อฟังคำสั่งบาปหรือการปิดบังความชั่วร้าย

ข้อ 128. ผู้อยู่ใต้ทำบาปต่อผู้ที่อยู่เหนือเขาอย่างไร?

บาปของผู้อยู่ใต้ต่อผู้ที่อยู่เหนือเขา ได้แก่ การละเลยหน้าที่ทั้งหมดที่ถูกเรียกร้องต่อเขา การอิจฉา ดุหมั่น และกบฏต่อบุคคลและตำแหน่งของเขา ในคำแนะนำ คำสั่ง และการแก้ไขที่ชอบด้วยพระบัญญัติของเขา การแข่งด่า เยาะเย้ย และพฤติกรรมดื้อรั้นกับน้าอับอายทั้งปวง ซึ่งนำความอับอายและความเสื่อมเกียรติมาสู่เขาและการปกครองของเขา

คำอธิบาย: บาปนี้เน้นการต่อต้านอำนาจที่ชอบธรรม ไม่ได้ห้ามการร้องเรียนหรือการต่อต้านเมื่อผู้มีอำนาจทำบาปหรือใช้อำนาจผิด

ข้อ 129. ผู้ที่อยู่เหนือกว่าต้องทำอะไรต่อผู้อยู่ใต้เขา?

ผู้ที่อยู่เหนือกว่าต้องทำตามอำนาจที่เขาได้รับจากพระเจ้าและตามความสัมพันธ์ที่เขายินยอม คือรัก อธิษฐานเพื่อ และอวยพรผู้อยู่ใต้เขา สอน ให้คำปรึกษา และตักเตือนเขา สนับสนุน ชมเชย และให้รางวัลแก่ผู้ที่ทำดี ไม่สนับสนุน ต่ำหนิ และลงวินัยผู้ที่ทำชั่ว ปกป้องและจัดเตรียมทุกสิ่งที่เป็นสำหรับวิญญาณและร่างกายของเขา และโดยพฤติกรรมที่สง่างาม มีปัญญา บริสุทธิ์ และเป็นแบบอย่าง ทำให้พระเจ้าได้รับพระสิริ ตนเองได้รับเกียรติ และรักษาอำนาจที่พระเจ้าทรงวางไว้เหนือเขา

คำอธิบาย: อำนาจในพระคัมภีร์เป็นความรับผิดชอบเพื่อประโยชน์ของผู้อยู่ใต้ ไม่ใช่สิทธิเพื่อความสะดวกหรือศักดิ์ศรีของตนเอง

ข้อ 130. บาปของผู้ที่อยู่เหนือกว่าคืออะไร?

บาปของผู้ที่อยู่เหนือกว่า ได้แก่ นอกจากการละเลยหน้าที่ที่ถูกเรียกร้องจากเขาแล้ว การแสวงหาตนเองอย่างผิดระเบียบ แสวงหาพระสิริ ความสะดวก ผลประโยชน์ หรือความเพลิดเพลินของตนเอง การสั่งสิ่งที่ไม่ชอบด้วยพระบัญญัติ หรือสิ่งผู้อยู่ใต้ไม่มีกำลังทำได้ การให้คำปรึกษา ส่งเสริม หรือเห็นชอบกับเขาในสิ่งชั่ว การห้ามปราม ทำให้ท้อใจ หรือไม่สนับสนุนเขาในสิ่งดี

การแก้ไขเขาอย่างไม่เหมาะสม การปล่อยเขาอย่างไม่ใส่ใจหรือทิ้งเขาไว้ต่อความผิด การทดลอง และอันตราย การยั่วเขาให้โกรธ หรือการทำให้ตนเองเสียเกียรติหรือทำให้อำนาจของตนลดน้อยลงในทางใด ๆ ด้วยพฤติกรรมที่ไม่ยุติธรรม ไม่รอบคอบ เข้มงวดเกินไป หรือหย่อนยานเกินไป

คำอธิบาย: ข้อนี้สำคัญมากเพราะเวสต์มินสเตอร์ไม่ได้สอนอำนาจฝ่ายเดียว แต่ถือว่าผู้มีอำนาจมาได้เมื่อใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ตนหรือทำให้อยู่ได้เสียหาย

ข้อ 131. ผู้ที่เท่าเทียมกับมีหน้าที่อะไร?

หน้าที่ของผู้ที่เท่าเทียมกัน คือคำนึงถึงศักดิ์ศรีและคุณค่าของกันและกัน โดยให้เกียรติและยกย่องกันและกัน และยินดีในของประทานและความก้าวหน้าของกันและกันเหมือนเป็นของตนเอง

คำอธิบาย: ความเท่าเทียมไม่ได้หมายถึงการแข่งขันเพื่อเด่นกว่า แต่หมายถึงการยินดีกับพระคุณที่พระเจ้าประทานแก่ผู้อื่น

ข้อ 132. บาปของผู้ที่เท่าเทียมกับคืออะไร?

บาปของผู้ที่เท่าเทียมกัน ได้แก่ นอกจากการละเลยหน้าที่ที่ถูกเรียกร้องแล้ว การดูถูกคุณค่าของกันและกัน การอิจฉาของประทานของกันและกัน การเสียใจต่อความก้าวหน้าหรือความรุ่งเรืองของกันและกัน และการแย่งชิงความเป็นใหญ่เหนือกันและกัน

คำอธิบาย: ความอิจฉาในที่นี้ทำลายสามัคคีธรรม เพราะไม่ยอมรับกับพระคุณที่พระเจ้าทรงทำในชีวิตผู้อื่น

ข้อ 133. พระบัญญัติข้อที่ห้ามีเหตุผลใดผูกไว้เพื่อยำบังคับให้นักแน่นยังขึ้น?

เหตุผลที่ผูกไว้กับพระบัญญัติข้อที่ห้า ในถ้อยคำว่า

“เพื่อวันเวลาของเจ้าจะยืนยาวในแผ่นดินที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าประทานแก่เจ้า”

คือพระสัญญาอย่างชัดเจนเรื่องชีวิตยืนยาวและความรุ่งเรือง

เท่าที่จะรับใช้พระสิริของพระเจ้าและประโยชน์ของเขาเอง แก่ทุกคนที่รักษาพระบัญญัตินี้

คำอธิบาย: พระสัญญานี้ไม่ใช่สูตรรับประกันความมั่งคั่งเสมอ แต่เป็นพระพรตามพระปณิธานของพระเจ้าเท่าที่เป็นเพื่อพระสิริและความดีแท้

ข้อ 134. พระบัญญัติข้อที่หกคือข้อใด?

พระบัญญัติข้อที่หกคือ “เจ้าอย่าฆ่าคน”

คำอธิบาย: การฆ่าคนในที่นี้คือการฆ่าอย่างไม่ชอบธรรม ไม่ใช่การห้ามการใช้ความยุติธรรมสาธารณะหรือการป้องกันที่จำเป็นตามที่ขอลดไปอธิบาย

ข้อ 135. หน้าที่ที่พระบัญญัติข้อที่หกเรียกร้องคืออะไร?

หน้าที่ที่พระบัญญัติข้อที่หกเรียกร้อง

คือการพิจารณาอย่างรอบคอบและความพยายามที่ชอบด้วยพระบัญญัติทั้งหมด

เพื่อรักษาชีวิตของตนเองและผู้อื่น

โดยต่อต้านความคิดและจุดประสงค์ทั้งหมดที่มุ่งสู่การพรากชีวิตของผู้ใดอย่างไม่ยุติธรรม

ควบคุมความเร่าร้อนทั้งหลาย และหลีกเลี่ยงโอกาส การทดลอง และการปฏิบัติทั้งหมดที่นำไปสู่การนั้น

โดยการป้องกันชีวิตอย่างยุติธรรมจากความรุนแรง การอดทนรับพระหัตถ์ของพระเจ้า ความสงบของใจ

ความร่าเริงของจิตวิญญาณ การใช้ อาหาร เครื่องดื่ม ยา การนอน การทำงาน และการพักผ่อนอย่างมีสติประมาณตน โดยความคิดเมตตา ความรัก ความสงสาร ความถ่อมอ่อน ความสุภาพ ความกรุณา คำพูดและพฤติกรรมที่สันติ อ่อนโยน และสุภาพ ความอดกลั้น ความพร้อมที่จะคืนดี การอดทนรับและให้อภัยความผิดที่ทำต่อเรา และการตอบแทนความชั่วด้วยความดี การปล่อยปละและช่วยเหลือผู้ทุกข์ยาก และการปกป้องกับป้องกันผู้บริสุทธิ์

คำอธิบาย: ข้อหกไม่ได้ห้ามแค่การฆ่า แต่เรียกร้องการรักษาชีวิตทั้งกาย ใจ ความสัมพันธ์ และสังคมด้วยความรักและสติประมาณตน

ข้อ 136. บาปที่พระบัญญัติข้อที่หกห้ามคืออะไร?

บาปที่พระบัญญัติข้อที่หกห้าม ได้แก่ การพรากชีวิตของตนเองหรือของผู้อื่นทั้งหมด ยกเว้นในกรณีความยุติธรรมสาธารณะ สงครามที่ชอบด้วยพระบัญญัติ หรือการป้องกันที่จำเป็น การละเลยหรือถอนวิธีการที่ชอบด้วยพระบัญญัติและจำเป็นต่อการรักษาชีวิต ความโกรธที่เป็นบาป ความเกลียดชัง ความอิจฉา ความปรารถนาแก้แค้น ความเร่าร้อนเกินขนาดทั้งหมด ความกังวลที่ทำให้ใจแตกกระเจิง การใช้อาหาร เครื่องดื่ม การงาน และการพักผ่อนเกินประมาณ คำพูดยั่ว การกดขี่ การทะเลาะวิวาท การตี การทำให้บาดเจ็บ และสิ่งอื่นใดที่นำไปสู่การทำลายชีวิตของผู้ใด

คำอธิบาย: ข้อความนี้รวมทั้งการฆ่าตัวตาย การฆ่าผู้อื่น ความโกรธ ความเกลียด และพฤติกรรมที่ค่อย ๆ ทำลายชีวิต

ข้อ 137. พระบัญญัติข้อที่เจ็ดคืออะไร?

พระบัญญัติข้อที่เจ็ดคือ “เจ้าอย่าล่วงประเวณี”

คำอธิบาย: ข้อเจ็ดคุ้มครองความบริสุทธิ์ทางเพศและความสัตย์ซื่อในพันธสัญญาการสมรส

ข้อ 138. หน้าทีที่พระบัญญัติข้อที่เจ็ดเรียกร้องคืออะไร?

หน้าที่ที่พระบัญญัติข้อที่เจ็ดเรียกร้อง คือความบริสุทธิ์ในร่างกาย ความคิด ความรักใคร่ คำพูด และพฤติกรรม และการรักษาความบริสุทธิ์นั้นในตัวเราเองและผู้อื่น การเผื่อระวังตาและประสาทสัมผัสทั้งหมด ความพอประมาณ การคบหากับคนที่รักษาความบริสุทธิ์ ความสุภาพเรียบร้อยในการแต่งกาย การสมรสสำหรับผู้ที่ไม่มีของประทานแห่งการอยู่เป็นโสด ความรักในชีวิตสมรสและการอยู่ร่วมกัน การทำงานอย่างขยันในหน้าที่การทรงเรียกของเรา การหลีกเลี่ยงโอกาสทั้งหมดของความไม่บริสุทธิ์ และการต่อต้านการทดลองต่อสิ่งนั้น

คำอธิบาย: ความบริสุทธิ์ทางเพศไม่ใช่เพียงการไม่ทำผิดทางเพศ แต่รวมการรักษาใจ สายตา คำพูด ความสัมพันธ์ และการแต่งกายอย่างเหมาะสม

ข้อ 139. บาปที่พระบัญญัติข้อที่เจ็ดห้ามคืออะไร?

บาปที่พระบัญญัติข้อที่เจ็ดห้าม นอกจากการละเลยหน้าที่ที่ถูกเรียกร้องแล้ว ได้แก่ การล่วงประเวณี การผิดประเวณี การข่มขืน การร่วมประเวณีกับญาติใกล้ชิด การร่วมเพศทางทวารหนัก และราคะผิดธรรมชาติทั้งหมด จินตนาการ ความคิด จุดประสงค์ และความรักใคร่ที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด การสื่อสารที่เลื่อมทราวมหรือโสโครกทั้งหมด หรือการฟังสิ่งเหล่านั้น สายตายั่ววน พฤติกรรมไร้ยางอายหรือเบาหวิว การแต่งกายไม่สุภาพ การห้ามการสมรสที่ชอบด้วยพระบัญญัติ

และการยอมรับการสมรสที่ไม่ชอบด้วยพระบัญญัติ การอนุญาต อดทน สันนสนนการค้าประเวณี และการไปหาการค้าประเวณี คำปฏิญาณอยู่เป็นโสดที่ผูกมัดอย่างยุ่งยาก การชะลอการสมรสอย่างไม่เหมาะสม การมีภรรยาหรือสามีมากกว่าหนึ่งคนในเวลาเดียวกัน การหย่าร้างหรือการละทิ้งอย่างไม่ยุติธรรม ความเกียจคร้าน ความตะกละ ความเมามาย การคบหาที่ไม่บริสุทธิ์ เพลง หนังสือ รูปภาพ การเต้นรำ และการแสดงที่ยั่วยั่วระคะ และสิ่งยั่วยั่วอื่นทั้งหมดที่นำไปสู่ความไม่บริสุทธิ์ หรือการกระทำแห่งความไม่บริสุทธิ์ ไม่ว่าในตัวเองหรือในผู้อื่น

คำอธิบาย: คำแปลนี้รักษารายการเดิม แต่ควรอ่านด้วยหลักใหญ่คือพระเจ้าทรงเรียกให้รักษาความบริสุทธิ์ทั้งภายในและภายนอก ไม่ใช่เพียงควบคุมพฤติกรรมภายนอก

ข้อ 140. พระบัญญัติข้อที่แปดคือข้อใด?

พระบัญญัติข้อที่แปดคือ “เจ้าอย่าลักขโมย”

คำอธิบาย: ข้อแปดจะขยายต่อไปถึงความสัตย์ซื่อด้านทรัพย์สิน งาน และความยุติธรรมทางเศรษฐกิจ

ข้อ 141. หน้ากึ่งพระบัญญัติข้อที่แปดเรียกร้องคืออะไร?

หน้าที่ที่พระบัญญัติข้อที่แปดเรียกร้อง คือความจริง ความสัตย์ซื่อ และความยุติธรรมในสัญญาและการค้าระหว่างมนุษย์ การให้แก่ทุกคนตามสิทธิของเขา การคืนทรัพย์สินที่ถูกยึดไว้อย่างไม่ชอบด้วยพระบัญญัติแก่เจ้าของที่ถูกต้อง การให้และให้ยืมอย่างเสรีตามความสามารถของเราและความจำเป็นของผู้อื่น ความพอประมาณในความเห็น เจตจำนง และความรักใคร่ของเราเกี่ยวกับทรัพย์สินฝ่ายโลก การดูแลและเอาใจใส่อย่างรอบคอบเพื่อได้มา รักษา ใช้อย่างเหมาะสม สิ่งที่เป็นและเหมาะสมต่อการดำรงสภาพธรรมชาติของเราและเหมาะสมกับฐานะของเรา การทรงเรียกที่ชอบด้วยพระบัญญัติและความขยันในนั้น ความประหยัด การหลีกเลี่ยงคดียุติธรรมที่ไม่จำเป็น การค้าประกันหนี้หรือพันธะทำนองเดียวกัน และความพยายามโดยวิธีที่ยุติธรรมและชอบด้วยพระบัญญัติทั้งหมด เพื่อจัดหา รักษา และส่งเสริมทรัพย์สินกับฐานะภายนอกของผู้อื่นเช่นเดียวกับของเราเอง

คำอธิบาย: ข้อแปดไม่ได้ห้ามขโมยเท่านั้น แต่เรียกร้องความสัตย์ซื่อทางเศรษฐกิจ การทำงาน การใช้ทรัพย์สิน และการดูแลประโยชน์ของผู้อื่นด้วย

ข้อ 142. บาปที่พระบัญญัติข้อที่แปดห้ามคืออะไร?

บาปที่พระบัญญัติข้อที่แปดห้าม นอกจากการละเลยหน้าที่ที่ถูกเรียกร้องแล้ว ได้แก่ การลักขโมย การปล้น การลักพาตัว การค้ามนุษย์ และการรับสิ่งใดที่ถูกขโมยมา การกระทำฉ้อโกง ตาขี้และเครื่องตวงวัดเท็จ การย้ายหลักเขต ความไม่ยุติธรรมและความไม่สัตย์ซื่อในสัญญาระหว่างมนุษย์หรือในเรื่องที่ได้รับความไว้วางใจ การกดขี่ การรีดไถ ดอกเบี้ยขูดรีด สินบน คดียุติธรรมที่ก่อความเดือดร้อน การยึดที่ดินและปล้นชิงอย่างไม่ยุติธรรม การกักตุนสินค้าเพื่อเพิ่มราคา อาชีพที่ไม่ชอบด้วยพระบัญญัติ และวิธีไม่ยุติธรรมหรือเป็นบาปอื่นทั้งหมดในการเอาหรือหน่วงเหนี่ยวสิ่งที่เป็นของเพื่อนบ้าน หรือในการทำให้ตนเองมั่งคั่ง ความโลภ การให้คุณค่าและปรารถนาทรัพย์สินฝ่ายโลกอย่างผิดระเบียบ ความกังวลและความพยายามที่ไม่วางใจพระเจ้าและทำให้ใจแตกกระเจิงในการได้มา รักษา และใช้สิ่งเหล่านั้น การอิจฉาความเจริญรุ่งเรืองของผู้อื่น รวมทั้งความเกียจคร้าน ความสُرุษสُر่าย การพนันที่สิ้นเปลือง

และวิธีอื่นทั้งหมดที่เราทำให้ฐานะภายนอกของเราเสียหายอย่างไม่สมควร
และหลอกลวงตนเองไม่ให้ใช้และชื่นชมฐานะที่พระเจ้าประทานแก่เราอย่างถูกต้อง

คำอธิบาย: ฉบับภาษาอังกฤษสมัยใหม่เพิ่มคำว่าความค้ำหนุนให้ชัดในภาษาปัจจุบัน
แต่ความหมายสอดคล้องกับหลักเดิมเรื่องการเอาคนหรือทรัพย์สินของผู้อื่นอย่างไม่ยุติธรรม

ข้อ 143. พระบัญญัติข้อที่เก้าคือข้อใด?

พระบัญญัติข้อที่เก้าคือ “เจ้าอย่าเป็นพยานเท็จกล่าวร้ายเพื่อนบ้านของเจ้า”

คำอธิบาย: ข้อเก้าครอบคลุมทั้งศาล คำพูดทั่วไป และชื่อเสียงของผู้อื่น

ข้อ 144. หน้าทีที่พระบัญญัติข้อที่เก้าเรียกร้องคืออะไร?

หน้าที่ที่พระบัญญัติข้อที่เก้าเรียกร้อง คือการรักษาและส่งเสริมความจริงระหว่างมนุษย์
และชื่อเสียงดีของเพื่อนบ้านเช่นเดียวกับของเราเอง การปรากฏตัวและยืนหยัดเพื่อความจริง
และจากใจอย่างจริงใจ เสรี ชัดเจน และครบถ้วน พูดความจริงและเฉพาะความจริงเท่านั้น
ในเรื่องการตัดสินใจและความยุติธรรม และในเรื่องอื่นทั้งหมด การประเมินเพื่อนบ้านด้วยความรักเมตตา การรัก
ปรารถนา และยินดีในชื่อเสียงดีของเขา การเสียใจต่อความอ่อนแอของเขาและปกปิดด้วยความรัก
การยอมรับของประทานและพระคุณของเขาอย่างเสรี การปกป้องความบริสุทธิ์ของเขา
การพร้อมรับรายงานดีเกี่ยวกับเขา และไม่เต็มใจรับรายงานร้ายเกี่ยวกับเขา การทำให้ผู้เล่าเรื่องลับ ผู้ประจบ
และผู้ใส่ร้ายหมดกำลังใจ ความรักและการดูแลชื่อเสียงดีของเราเอง และการปกป้องเมื่อจำเป็น
การรักษาพระสัญญาที่ขอบด้วยพระบัญญัติ และการศึกษาและปฏิบัติทุกสิ่งที่ยิ่ง ซื่อสัตย์ น่ารัก และมีชื่อเสียงดี

คำอธิบาย: การปกปิดความอ่อนแอไม่ได้หมายถึงปิดบังบาปร้ายแรง แต่หมายถึงไม่เผยแพร่ความอ่อนแอของผู้อื่นโดยไม่จำเป็นและไร้ความรัก

ข้อ 145. บาปที่พระบัญญัติข้อที่เก้าห้ามคืออะไร?

บาปที่พระบัญญัติข้อที่เก้าห้าม ได้แก่

การทำให้ความจริงและชื่อเสียงดีของเพื่อนบ้านรวมทั้งของเราเองเสียหายทุกอย่าง
โดยเฉพาะในกระบวนการยุติธรรม การให้พยานเท็จ การจ้างหรือชักชวนพยานเท็จ
การตั้งใจปรากฏตัวและว่าความเพื่อคดีชั่ว การเผชิญหน้าและก่อกวนความจริง การตัดสินอย่างไม่ยุติธรรม
การเรียกความชั่วว่าดีและความดีว่าชั่ว การตอบแทนคนธรรมดาตามผลงานของคนชอบธรรม
และตอบแทนคนชอบธรรมตามผลงานของคนธรรมดา การปลอมแปลง การปกปิดความจริง
การนิ่งเงียบอย่างไม่สมควรในคดีที่ยุติธรรม
และการสงบปากเมื่อความชั่วเรียกร้องให้เราตักเตือนเองหรือร้องเรียนต่อผู้อื่น การพูดความจริงผิดเวลา
หรือพูดด้วยเจตนาร้ายเพื่อเป้าหมายผิด หรือบิดไปสู่ความหมายผิด
หรือใช้ถ้อยคำกำกวมและสองแง่สองง่ามจนทำให้ความจริงหรือความยุติธรรมเสียหาย การพูดไม่จริง การโกหก
การใส่ร้าย การนินดาลับหลัง การลดคุณค่าผู้อื่น การเล่าเรื่องลับ การกระชับให้เสียหาย การเยาะเย้ย การด่าว่า
การตัดสินอย่างพลีผลาม รุนแรง และลำเอียง การตีความเจตนา คำพูด และการกระทำผิด การประจบ
การโอ้อวดไร้สาระ การคิดหรือพูดถึงตนเองหรือผู้อื่นสูงเกินไปหรือต่ำเกินไป
การปฏิเสธของประทานและพระคุณของพระเจ้า การขยายความผิดเล็กน้อยให้ใหญ่ การซ่อน แก้ว

หรือลดทอนบาปเมื่อถูกเรียกให้สารภาพอย่างเปิดเผย การเปิดเผยความอ่อนแอโดยไม่จำเป็น การก่อข่าวลือเท็จ การรับและสนับสนุนรายงานร้าย และการปิดหูไม่ฟังคำแก้ต่างที่ยุติธรรม ความสงสัยชั่ว การอิจฉาหรือเสียใจต่อชื่อเสียงที่สมควรของผู้ใด การพยายามหรือปรารถนาจะทำให้ชื่อเสียงนั้นเสื่อม การยินดีในความอภัยและความเสื่อมเสียของเขา การดูหมิ่นเหยียดหยาม การชื่นชมเกินขอบเขต การละเมิดพระสัญญาที่ซอด้วยพระบัญญัติ การละเลยสิ่งที่มีชื่อเสียงดี และการปฏิบัติ หรือไม่หลีกเลี่ยงด้วยตนเอง หรือไม่ขัดขวางเท่าที่เราทำได้ในผู้อื่น ซึ่งสิ่งที่นำมาซึ่งชื่อเสียงไม่ดี

คำอธิบาย: ข้อนี้นยาวเพราะพระบัญญัติข้อเก้าครอบคลุมทั้งการโกหก การบิดเบือนความจริง การทำลายชื่อเสียง และการไม่ปกป้องความจริงเมื่อควรพูด

ข้อ 146. พระบัญญัติข้อที่สิบคือข้อใด?

พระบัญญัติข้อที่สิบคือ “เจ้าอย่าโลภอยากได้บ้านของเพื่อนบ้าน เจ้าอย่าโลภอยากได้ภรรยาของเพื่อนบ้าน หรือคนรับใช้ชายของเขา หรือคนรับใช้หญิงของเขา หรือโคของเขา หรือลาของเขา หรือสิ่งใด ๆ ที่เป็นของเพื่อนบ้านของเจ้า”

คำอธิบาย: ข้อสิบเจาะถึงความปรารถนาภายใน ไม่ใช่เพียงการกระทำภายนอก

ข้อ 147. หน้าทีที่พระบัญญัติข้อที่สิบเรียกว่าอะไร?

หน้าที่ที่พระบัญญัติข้อที่สิบเรียกว่าคือคือความพอใจอย่างเต็มเปี่ยมในสภาพของเราเอง และทำที่แห่งความรักเมตตาของจิตวิญญาณทั้งดวงต่อเพื่อนบ้าน จนการเคลื่อนไหวและความรักใคร่ภายในทั้งหมดของเราเกี่ยวกับเขา มุ่งไปสู่และส่งเสริมความดีทั้งหมดที่เป็นของเขา

คำอธิบาย: ความพอใจไม่ใช่ความเฉื่อยชา แต่เป็นความพอใจในพระเจ้าและความยินดีที่เพื่อนบ้านได้รับความดี

ข้อ 148. บาปที่พระบัญญัติข้อที่สิบห้ามคืออะไร?

บาปที่พระบัญญัติข้อที่สิบห้าม ได้แก่ ความไม่พอใจในสภาพของเราเอง การอิจฉาและเสียใจต่อความดีของเพื่อนบ้าน พร้อมกับการเคลื่อนไหวและความรักใคร่ภายในที่ผิดระเบียบทั้งหมดต่อสิ่งใดที่เป็นของเขา

คำอธิบาย: ความโลภเริ่มในใจ แม้ยังไม่ลงมือเอาของผู้อื่น ก็เป็นการบิดเบือนความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนบ้าน

ข้อ 149. มนุษย์คนใดสามารถรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์หรือไม่?

ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าโดยตัวเขาเอง หรือโดยพระคุณใดที่ได้รับในชีวิตนี้ แต่เขาละเมิดพระบัญญัติทุกวันในความคิด คำพูด และการกระทำ

คำอธิบาย: ข้อนี้นี้ไม่ได้ปฏิเสธการเติบโตในพระคุณ แต่ปฏิเสธความสมบูรณ์ไร้บาปในชีวิตนี้

ข้อ 150.

การละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้าทั้งหมดชั่วร้ายเท่ากันในตัวมันเองและในสายพระเนตรของพระเจ้าหรือไม่?

การละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้าทั้งหมดไม่ได้ชั่วร้ายเท่ากัน แต่บาปบางอย่างในตัวมันเอง และเพราะเหตุปัจจัยที่ทำให้หนักขึ้นหลายประการ จึงชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเจ้ามากกว่าบาปอื่น

คำอธิบาย: ทุกบาปสมควรถูกพิพากษา แต่ไม่ใช่ทุกบาปมีความหนักเท่ากัน ข้อนี้กันทั้งการมองบาปเบาเกินไปและการเหมารวมทุกบาปแบบไม่แยกแยะ

ข้อ 151. เหตุปัจจัยอะไรทำให้บาปบางอย่างชั่วร้ายกว่าบาปอื่น?

บาปได้รับเหตุปัจจัยที่ทำให้หนักขึ้น

1. จากบุคคลที่ทําผิด: หากเขามีอายุมากกว่า มีประสบการณ์หรือพระคุณมากกว่า โดดเด่นในการประกาศนํ้าถึงของประทาน ฐานะ ตำแหน่ง เป็นผู้นำผู้อื่น และตัวอย่างของเขาน่าจะถูกผู้อื่นทำตาม

2. จากผู้ที่ถูกล่วงเกิน: หากบาปนั้นตรงต่อพระเจ้า พระลักษณะ และการนมัสการของพระองค์ ต่อพระคริสต์และพระคุณของพระองค์ ต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ พยานและการทํางานของพระองค์ ต่อผู้ที่อยู่เหนือกว่า คนสำคัญ และคนที่เรารู้สึกสัมพันธ์และพันธะพิเศษ ต่อธรรมชาติคนใด โดยเฉพาะพี่น้องที่อ่อนแอ ต่อจิตวิญญาณของเขาหรือของผู้อื่น และต่อประโยชน์ร่วมของทุกคนหรือคนจำนวนมาก

3. จากลักษณะและคุณภาพของการล่วงผิด: หากขัดต่อถ้อยคำชัดเจนของธรรมบัญญัติ ละเมิดพระบัญญัติหลายข้อ มีบาปหลายอย่างอยู่ในนั้น หากไม่เพียงเกิดขึ้นในใจ แต่ปะทุออกมาในคำพูดและการกระทำ ทำให้ผู้อื่นสะดุด และไม่อาจชดใช้แก้ไขได้ หากทำต่อวิธีแห่งพระคุณ พระเมตตา การพิพากษา แสงสว่างแห่งธรรมชาติ ความสำนึกของมโนธรรม การตักเตือนส่วนตัวหรือสาธารณะ การลงวินัยของคริสตจักร การลงโทษของรัฐ รวมทั้งคำอธิษฐาน จุดประสงค์ พระสัญญา คำปฏิญาณ พันธสัญญา และพันธะของเราต่อพระเจ้าหรือมนุษย์ หากทำโดยไตร่ตรอง จงใจ ถือดี ไร้ยางอาย โอ้อวด มุ่งร้าย บ่อยครั้ง ตีอรรถ ด้วยความยินดี ต่อเนื่อง หรือกลับไปทำอีกหลังกลับใจ

4. จากสภาพแวดล้อมของเวลาและสถานที่: หากทำในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า หรือเวลาอื่นของการนมัสการพระเจ้า หรือทันที ก่อนหรือหลังเวลาเหล่านี้ หรือก่อนหรือหลังความช่วยเหลืออื่นที่มีไว้ป้องกันหรือแก้ไขความประพฤติผิดนั้น หากทำในที่สาธารณะ หรือในที่ที่มีผู้อื่นอยู่ ซึ่งมีแนวโน้มจะถูกยั่วหรือป้อนเบือนโดยบาปนั้น

คำอธิบาย: ข้อนี้สอนการประเมินบาปอย่างมีวินัย ไม่ใช่เพื่อแก้ตัวให้บาปเล็ก แต่เพื่อเห็นว่าความรู้ ตำแหน่ง ผลกระทบ เจตนา เวลา และสถานที่ทําให้ความผิดหนักขึ้นได้

ข้อ 152. บาปทุกอย่างสมควรได้รับอะไรจากพระหัตถ์ของพระเจ้า?

บาปทุกอย่าง แม้บาปที่เล็กที่สุด เพราะเป็นการต่อต้านพระอธิปไตย ความดี และความบริสุทธิ์ของพระเจ้า และต่อต้านธรรมบัญญัติอันชอบธรรมของพระองค์ จึงสมควรได้รับพระพิโรธและคำสาปของพระองค์ ทั้งในชีวิตนี้และชีวิตที่จะมาถึง และไม่อาจถูกลบมลทินได้ นอกจากโดยพระโลหิตของพระคริสต์

คำอธิบาย: แม้บาปมีความหนักต่างกัน แต่บาปทุกอย่างต้องการพระโลหิตของพระคริสต์ นํ้ารักษาทั้งความยุติธรรมของพระเจ้าและความจำเป็นของพระกิตติคุณ

ข้อ 153. ธรรมบัญญัติถูกละเมิดจนเราสมควรได้รับพระพิโรธและคำสาปของพระเจ้าแล้ว พระเจ้าทรงเรียกร้องอะไรจากเราเพื่อเราจะหลีกเลี่ยงสิ่งนั้น?

เพื่อเราจะหลีกเลี่ยงพระพิโรธและคำสาปของพระเจ้า ซึ่งเราสมควรได้รับเพราะการละเมิดธรรมบัญญัติ
พระองค์ทรงเรียกร้องจากเราให้กลับใจต่อพระเจ้า มีความเชื่อต่อองค์พระเยซูคริสต์ของเรา
และใช้ชีวิตภายนอกอย่างขยันขันแข็ง
ซึ่งโดยวิธีเหล่านั้นพระคริสต์ทรงสื่อสารประโยชน์แห่งการเป็นคนกลางของพระองค์แก่เรา

คำอธิบาย: การกลับใจและความเชื่อไม่ใช่ผลงานชดใช้บาป แต่เป็นทางที่พระเจ้าทรงเรียกให้เราได้รับพระคริสต์และประโยชน์ของพระองค์

ข้อ 154. วิธีภายนอกที่พระคริสต์ทรงใช้สื่อสารประโยชน์แห่งการเป็นคนกลางของพระองค์แก่เราคืออะไร?

วิธีภายนอกและปกติที่พระคริสต์ทรงใช้สื่อสารประโยชน์แห่งการเป็นคนกลางของพระองค์แก่คริสตจักรของพระองค์ คือข้อกำหนดทั้งหมดของพระองค์ โดยเฉพาะพระวาทะ พิธีศีล และการอธิษฐาน
ซึ่งทั้งหมดนี้ถูกทำให้บังเกิดผลแก่ผู้ที่ทรงเลือกไว้เพื่อความรอดของเขา

คำอธิบาย: วิธีภายนอกและปกติคือวิธีที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ตามปกติ ไม่ใช่การจำกัดพระฤทธิ์ของพระเจ้า แต่ชี้ทางที่คริสตจักรต้องใช้ด้วยความสัตย์ซื่อ

ข้อ 155. พระวาทะถูกทำให้บังเกิดผลเพื่อความรอดอย่างไร?

พระวิญญาณของพระเจ้าทรงทำให้การอ่าน แต่โดยเฉพาะการเทศนาพระวาทะ
เป็นวิธีที่บังเกิดผลในการส่องสว่าง ทำให้เชื่อมั่น และทำให้คนบาปถ่อมลง
ขับเขาออกจากการพึ่งตนเองและดึงเขามาหาพระคริสต์
ทำให้เขาสอดคล้องกับพระฉายาของพระองค์และยอมอยู่ใต้พระประสงค์ของพระองค์
เสริมกำลังเขาต่อสู้กับการทดลองและความเสื่อมทราม สร้างเขาขึ้นในพระคุณ
และตั้งใจของเขาให้มั่นคงในความบริสุทธิ์และการปลอบประโลม โดยความเชื่อไปสู่ความรอด

คำอธิบาย: การเทศนาไม่ได้บังเกิดผลเพราะวาทศิลป์ของผู้เทศนา แต่เพราะพระวิญญาณทรงใช้พระวาทะให้ทำงานในใจ

ข้อ 156. พระวาทะของพระเจ้าควรถูกอ่านโดยทุกคนหรือไม่?

แม้ไม่ใช่ทุกคนจะได้รับอนุญาตให้อ่านพระวาทะต่อสาธารณะในที่ประชุม
แต่คนทุกชนมีพันธะต้องอ่านพระวาทะเป็นส่วนตัวด้วยตนเองและกับครอบครัว เพื่อจุดประสงค์นี้
พระคัมภีร์บริสุทธิ์จึงต้องถูกแปลจากภาษาต้นฉบับเป็นภาษาทั่วไป

คำอธิบาย: ขอนี้ยืนยันทั้งระเบียบการอ่านสาธารณะในคริสตจักรและสิทธิหน้าที่ของผู้เชื่อทุกคนในการอ่านพระคัมภีร์ในภาษาที่เข้าใจได้

ข้อ 157. พระวาทะของพระเจ้าควรถูกอ่านอย่างไร?

พระคัมภีร์บริสุทธิ์ควรถูกอ่านด้วยการยกย่องสูงและความเคารพยำเกรงต่อพระคัมภีร์
ด้วยความเชื่อมั่นแน่วแน่ว่าพระคัมภีร์เป็นพระวาทะของพระเจ้าจริง ๆ
และพระองค์เท่านั้นที่ทรงทำให้เราเข้าใจได้ ด้วยความปรารถนาที่จะรู้ เชื่อ
และเชื่อฟังพระประสงค์ของพระเจ้าที่ทรงสำแดงไว้ในพระคัมภีร์
ด้วยความขยันและความตั้งใจต่อเนื้อหาและเป้าหมายของพระคัมภีร์ ด้วยการใคร่ครวญ การประยุกต์ใช้
การปฏิเสศตนเอง และการอธิษฐาน

คำอธิบาย: การอ่านพระคัมภีร์แบบปฏิรูปไม่ใช่อ่านเพื่อข้อมูลเท่านั้น แต่เพื่อรู้ เชื่อ เชื่อฟัง และนำมาใช้ด้วยการฟังพระเจ้า

ข้อ 158. พระวณะของพระเจ้าควรถูกเทศนาโดยใคร?

พระวณะของพระเจ้าควรถูกเทศนาเฉพาะโดยผู้ที่มีของประทานเพียงพอ
และได้รับการรับรองกับการทรงเรียกอย่างถูกต้องให้ทำตำแหน่งนั้น

คำอธิบาย: ข้อนี้พูดถึงการเทศนาในตำแหน่งสาธารณะของคริสตจักร ไม่ได้ห้ามผู้เชื่อหนุนใจหรือแบ่งปันพระวณะอย่างเหมาะสมในบริบทอื่น

ข้อ 159. ผู้ที่ถูกเรียกให้ทำตำแหน่งนั้นควรเทศนาพระวณะของพระเจ้าอย่างไร?

ผู้ที่ถูกเรียกให้ทำงานในพันธกิจแห่งพระวณะ ต้องเทศนาหลักคำสอนที่ถูกต้องอย่างขยันขันแข็ง
ทั้งในเวลาและนอกเวลา อย่างชัดเจน ไม่ใช่ด้วยถ้อยคำล่อใจของปัญญามนุษย์
แต่ด้วยการสำแดงของพระวิญญาณและฤทธิ์อำนาจ อย่างสัตย์ซื่อ โดยประกาศพระดำริทั้งหมดของพระเจ้า
อย่างมีปัญญา โดยปรับใช้ตนเองต่อความจำเป็นและความสามารถของผู้ฟัง อย่างกระตือรือร้น
ด้วยความรักร้อนรนต่อพระเจ้าและต่อจิตวิญญาณของประชากรของพระองค์ อย่างจริงใจ
โดยมุ่งพระสิริของพระองค์ และการกลับใจ การเสริมสร้าง และความรอดของเขา

คำอธิบาย: การเทศนาที่ดีต้องทั้งถูกต้อง ชัดเจน สัตย์ซื่อ ปรับใช้กับผู้ฟัง และมุ่งพระสิริของพระเจ้า ไม่ใช่เพียงน่าสนใจหรือเก่งวาทศิลป์

ข้อ 160. ผู้ที่ฟังพระวณะก็เทศนาต้องทำอะไร?

ผู้ที่ฟังพระวณะที่เทศนาต้องเข้าร่วมฟังด้วยความขยัน การเตรียมตัว และการอธิษฐาน
ตรวจสอบสิ่งที่ได้ยินด้วยพระคัมภีร์ รับความจริงด้วยความเชื่อ ความรัก ความถ่อมอ่อน และความพร้อมของใจ
ในฐานะพระวณะของพระเจ้า ใคร่ครวญและพุดคุยเกี่ยวกับพระวณะนั้น ซ่อนไว้ในใจของเขา
และให้เกิดผลของพระวณะนั้นในชีวิตของเขา

คำอธิบาย: ผู้ฟังไม่ได้เป็นผู้รับสารแบบเฉย ๆ แต่ต้องตรวจสอบ รับ ใคร่ครวญ เก็บไว้ในใจ และดำเนินชีวิตให้เกิดผล

ข้อ 161. พรีสคิลกลายเป็นวิธีแห่งความรอดที่บังเกิดผลได้อย่างไร?

พรีสคิลกลายเป็นวิธีแห่งความรอดที่บังเกิดผล ไม่ใช่โดยฤทธิ์ใดในตัวตัวเอง
หรือโดยคุณความดีใดที่มาจากความเคร่งศาสนาหรือเจตนาของผู้ประกอบศึล
แต่โดยการทรงงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น และโดยพระพรของพระคริสต์ ผู้ทรงตั้งศึลเหล่านั้นไว้

คำอธิบาย: ข้อนี้กันทั้งความคิดว่าศึลทำงานอัตโนมัติ และความคิดว่าผลของศึลขึ้นกับความศักดิ์สิทธิ์ของผู้ประกอบศึล

ข้อ 162. พรีสคิลคืออะไร?

พรีสคิลคือข้อกำหนดบริสุทธิที่พระคริสต์ทรงตั้งไว้ในคริสตจักรของพระองค์ เพื่อเป็นเครื่องหมาย ประทับตรา
และนำเสนอประโยชน์แห่งการเป็นคนกลางของพระองค์แก่ผู้ที่อยู่ในพันธสัญญาแห่งพระคุณ
เพื่อเสริมกำลังและเพิ่มพูนความเชื่อกับพระคุณอื่นทั้งหมดของเขา เพื่อผูกพันเขาให้เชื่อฟัง
เพื่อเป็นพยานและทะนุถนอมความรักกับสามัคคีธรรมของเขาต่อกันและกัน
และเพื่อแยกเขาออกจากคนที่อยู่นอกพันธสัญญา

คำอธิบาย: ต้องรักษาทั้งสามมิติ: ศึลเป็นเครื่องหมาย ประทับตราพระสัญญา และนำเสนอพระคริสต์กับประโยชน์ของพระองค์แก่ความเชื่อ

ข้อ 163. พิธีศีลมีส่วนประกอบอะไรบ้าง?

พิธีศีลมีสองส่วน ส่วนหนึ่งคือเครื่องหมายภายนอกที่รับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส
ซึ่งใช้ตามการทรงแต่งตั้งของพระคริสต์เอง
อีกส่วนหนึ่งคือพระคุณภายในฝ่ายวิญญาณที่เครื่องหมายนั้นหมายถึง

คำอธิบาย: เครื่องหมายภายนอกไม่ใช่พระองค์เอง แต่พระเจ้าทรงใช้เครื่องหมายนั้นเชื่อมกับพระคุณฝ่ายวิญญาณตามพระสัญญา

ข้อ 164. ภายใต้พันธสัญญาใหม่ พระคริสต์ทรงตั้งพิธีศีลก็อย่างในคริสตจักรของพระองค์?

ภายใต้พันธสัญญาใหม่ พระคริสต์ทรงตั้งพิธีศีลไว้ในคริสตจักรของพระองค์เพียงสองอย่าง
คือบัพติศมาและพิธีศีลมหาสนิท

คำอธิบาย: เวสต์มินสเตอร์นับศีลในพันธสัญญาใหม่สองอย่าง ไม่ใช่เจ็ดอย่างตามประเพณีโรมันคาทอลิก

ข้อ 165. บัพติศมาคืออะไร?

บัพติศมาคือพิธีศีลแห่งพันธสัญญาใหม่
ซึ่งในศีลนี้พระคริสต์ทรงกำหนดให้มีการล้างด้วยน้ำในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์
เพื่อเป็นเครื่องหมายและตราประทับแห่งการถูกต้องถึงเข้ากับพระองค์ การอภัยบาปโดยพระโลหิตของพระองค์
และการบังเกิดใหม่โดยพระวิญญาณของพระองค์ แห่งการรับเข้าเป็นบุตร และการคืนชีพสู่ชีวิตนิรันดร์
และโดยศีลนี้ผู้รับบัพติศมาถูกรับเข้าในคริสตจักรที่มองเห็นได้อย่างเคร่งขรึม
และเข้าสู่พันธะที่เปิดเผยและประกาศชัดว่าจะเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าทั้งหมดและของพระองค์เท่านั้น

คำอธิบาย: การล้างด้วยน้ำเป็นเครื่องหมายและตราประทับ ไม่ได้หมายความว่าทุกคนที่รับน้ำภายนอกได้รับความจริงภายในโดยอัตโนมัติ

ข้อ 166. บัพติศมาควรถูกประกอบแก่ใคร?

บัพติศมาไม่ควรถูกประกอบแก่ผู้ที่อยู่นอกคริสตจักรที่มองเห็นได้
และจึงเป็นคนแปลกหน้าต่อพันธสัญญาแห่งพระสัญญา
จนกว่าเขาจะประกาศความเชื่อในพระคริสต์และการเชื่อฟังต่อพระองค์ แต่ทารกที่สืบเชื้อสายจากบิดามารดาซึ่ง
ทั้งสองคนหรือคนใดคนหนึ่งประกาศความเชื่อในพระคริสต์และการเชื่อฟังต่อพระองค์
ย่อมอยู่ในพันธสัญญาในแง่หนึ่ง และควรรับบัพติศมา

คำอธิบาย: นี่คือจุดยืนบัพติศมาทารกของเวสต์มินสเตอร์: บุตรของผู้เชื่อถูกรวมในชุมชนพันธสัญญาที่มองเห็นได้

ข้อ 167. เราควรใช้บัพติศมาของเราให้เกิดประโยชน์อย่างไร?

หน้าที่จำเป็นแต่ถูกละเลยอย่างมากในการใช้บัพติศมาของเราให้เกิดประโยชน์ ต้องทำตลอดชีวิตของเรา
โดยเฉพาะในเวลาถูกทดลอง และเมื่อเราอยู่ต่อหน้าการประกอบบัพติศมาแก่ผู้อื่น
โดยพิจารณาอย่างจริงจังและขอบพระคุณถึงธรรมชาติของบัพติศมา จุดประสงค์ที่พระคริสต์ทรงตั้งไว้
สิทธิพิเศษและประโยชน์ที่บัพติศมามอบและประทับตราไว้ และคำปฏิญาณอันเคร่งขรึมที่เราทำไว้ในบัพติศมา
โดยถ่อมใจเพราะมลทินบาปของเรา
การที่เราขาดจากและดำเนินตรงข้ามกับพระคุณแห่งบัพติศมาและพันธะของเรา

โดยเติบโตขึ้นสู่ความมั่นใจในการอภัยบาปและพระพรอื่นทั้งหมดที่ถูกประทับตราแก่เราในศีลนั้น โดยตั้งกำลังจากความตายและการคืนพระชนม์ของพระคริสต์ ผู้ซึ่งเราได้รับบัปติสมาเข้าในพระองค์ เพื่อให้บาปตายและทำให้พระคุณมีชีวิตขึ้น และโดยพยายามดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ ประพฤติตนในความบริสุทธิ์และความชอบธรรม เหมือนผู้ที่ได้มอบชื่อของตนแก่พระคริสต์ในบัปติสมา และดำเนินในความรักอันพี่น้อง เพราะได้รับบัปติสมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าในกายเดียวกัน

คำอธิบาย: การใช้บัปติสมาให้เกิดประโยชน์หมายถึงนำความหมายและพันธะของบัปติสมามาใช้ตลอดชีวิต ไม่ใช่รับบัปติสมาซ้ำ

ข้อ 168. พิธีศีลมหาสนิทคืออะไร?

พิธีศีลมหาสนิทคือพิธีศีลแห่งพันธสัญญาใหม่ ซึ่งในการให้และรับขนมปังกับเหล้าองุ่นตามการทรงแต่งตั้งของพระเยซูคริสต์ การสิ้นพระชนม์ของพระองค์ถูกประกาศออก และผู้ที่มีส่วนร่วมอย่างสมควรก็กินพระกายและพระโลหิตของพระองค์ เพื่อการหล่อเลี้ยงฝ่ายวิญญาณและการเติบโตในพระคุณ ได้รับการยืนยันความเป็นหนึ่งเดียวและสามัคคีธรรมกับพระองค์ เป็นพยานและรื้อฟื้นความชอบพระคุณกับพันธะต่อพระเจ้า และความรักกับสามัคคีธรรมต่อกันและกัน ในฐานะสมาชิกของกายเดียวกันอันล้ำลึก

คำอธิบาย: การกินพระกายและพระโลหิตในที่นี้เป็นการมีส่วนร่วมฝ่ายวิญญาณด้วยความเชื่อ ไม่ใช่การเปลี่ยนสารของขนมปังและเหล้าองุ่น

ข้อ 169. พระคริสต์ทรงกำหนดให้ขนมปังและเหล้าองุ่นถูกให้และรับในพิธีศีลมหาสนิทอย่างไร?

พระคริสต์ทรงกำหนดให้ผู้รับใช้แห่งพระวาระของพระองค์ ในการประกอบพิธีศีลมหาสนิท แยกขนมปังและเหล้าองุ่นออกจากการใช้ทั่วไป โดยถ้อยคำแห่งการตั้งศีล การขอบพระคุณ และการอธิษฐาน ให้เหยียบและหักขนมปัง และให้ทั้งขนมปังกับเหล้าองุ่นแก่ผู้ร่วมโต๊ะศีล ซึ่งตามการทรงแต่งตั้งเดียวกัน เขาต้องรับและกินขนมปัง และดื่มเหล้าองุ่น ด้วยการระลึกอย่างขอบพระคุณว่าพระกายของพระคริสต์ถูกหักและประทานให้ และพระโลหิตของพระองค์ถูกหลั่ง เพื่อเขา

คำอธิบาย: องค์ประกอบสำคัญคือการตั้งไว้โดยพระวาระ การขอบพระคุณ การอธิษฐาน การให้และรับทั้งขนมปังกับถ้วย

ข้อ 170. ผู้ที่มีส่วนร่วมในพิธีศีลมหาสนิทอย่างสมควร

กินพระกายและพระโลหิตของพระคริสต์ในศีลนั้นอย่างไร?

เพราะพระกายและพระโลหิตของพระคริสต์ไม่ได้สถิตอยู่ใน ข้างเคียง หรือใต้ขนมปังและเหล้าองุ่นในพิธีศีลมหาสนิทอย่างกายภาพหรือฝ่ายเนื้อหนัง แต่ถึงกระนั้นก็สถิตอยู่ฝ่ายวิญญาณต่อความเชื่อของผู้รับ ไม่น้อยกว่าที่องค์ประกอบศีลปรากฏจริงต่อประสาทสัมผัสภายนอกของเขา ดังนั้นผู้ที่มีส่วนร่วมในพิธีศีลมหาสนิทอย่างสมควร จึงกินพระกายและพระโลหิตของพระคริสต์ในศีลนั้น ไม่ใช่ในแบบกายภาพและฝ่ายเนื้อหนัง แต่ในแบบฝ่ายวิญญาณ ถึงกระนั้นก็จริงแท้และเป็นจริง

ขณะที่โดยความเชื่อเขาไว้และนำพระคริสต์ผู้ถูกตรึงกางเขน
และประโยชน์ทั้งหมดแห่งความตายของพระองค์มาใช้กับตนเอง

คำอธิบาย: นี่เป็นประโยคสำคัญของทัศนะปฏิรูป: ปฏิเสธการสืบทอดแบบกายภาพ แต่ยืนยันการมีส่วนจริงฝ่ายวิญญาณโดยความเชื่อ

ข้อ 171. ผู้ที่จะรับพิธีศีลมหาสนิทควรเตรียมตัวก่อนมาอย่างไร?

ผู้ที่รับพิธีศีลมหาสนิท ก่อนมา ต้องเตรียมตัวโดยตรวจสอบตนเองว่าอยู่ในพระคริสต์หรือไม่
ตรวจสอบบาปและความล้มเหลวของตน ความจริงและระดับของความรู้ ความเชื่อ การกลับใจ
ความรักต่อพระเจ้าและพี่น้อง ความรักเมตตาต่อมนุษย์ทุกคน การให้อภัยผู้ที่ทำผิดต่อเขา
ความปรารถนาของเขาต่อพระคริสต์ และการเชื่อฟังใหม่ของเขา และโดยรู้ฟืนการใช้พระคุณเหล่านี้
ด้วยการใคร่ครวญอย่างจริงจังและการอธิษฐานอย่างร้อนรน

คำอธิบาย: การเตรียมตัวไม่ใช่การหาความสมบูรณ์แบบในตน แต่เป็นการตรวจสอบและรู้ฟืนความเชื่อ การกลับใจ และความรักอย่างจริงจัง

ข้อ 172. ผู้ที่สงสัยว่าตนอยู่ในพระคริสต์หรือไม่ หรือเตรียมตัวอย่างเหมาะสมหรือไม่
สามารถรับพิธีศีลมหาสนิทได้หรือไม่?

ผู้ที่สงสัยว่าตนอยู่ในพระคริสต์หรือไม่ หรือเตรียมตัวเหมาะสมสำหรับพิธีศีลมหาสนิทหรือไม่
อาจมีส่วนแท้ในพระคริสต์ แม้ยังไม่มั่นใจในเรื่องนั้น และในสายพระเนตรของพระเจ้าก็มีส่วนเช่นนั้น
หากเขารู้สึกอย่างเหมาะสมต่อการตระหนักว่าตนขาดสิ่งนั้น
และปรารถนาอย่างจริงจังที่จะพบว่าตนอยู่ในพระคริสต์และละจากความชั่ว ในกรณีนั้น
เพราะพระสัญญาถูกประทานไว้ และศีลนี้ถูกตั้งไว้ เพื่อบรรเทาแม้คริสเตียนที่อ่อนแอและสงสัย
เขาจึงต้องคร่ำครวญต่อความไม่เชื่อของตน และพยายามให้ความสงสัยของตนได้รับการแก้ไข
และเมื่อทำเช่นนั้น เขาสามารถและควรมารับพิธีศีลมหาสนิท เพื่อจะได้รับการเสริมกำลังมากขึ้น

คำอธิบาย: ข้อสำคัญด้านอภิบาล: ความสงสัยไม่ได้กั้นผู้เชื่ออ่อนแอออกจากโต๊ะองค์พระผู้เป็นเจ้า หากเขาปรารถนาพระคริสต์และละจากบาปจริง

ข้อ 173. ผู้ที่ประกาศความเชื่อและปรารถนาจะมารับพิธีศีลมหาสนิท อาจถูกห้ามจากศิสนันได้หรือไม่?

ผู้ที่พบว่าไม่รู้เรื่องหรือมีพฤติกรรมอื้อฉาว แม้เขาจะประกาศความเชื่อและปรารถนาจะมารับพิธีศีลมหาสนิท
ก็อาจและควรถูกห้ามจากศิสนัน โดยอำนาจที่พระคริสต์ทรงมอบไว้ในคริสตจักรของพระองค์
จนกว่าเขาจะได้รับการสอนและสำแดงการแก้ไขชีวิตของตน

คำอธิบาย: นี่คือการดูแลโดยศีล ไม่ใช่เพื่อกีดกันคนอ่อนแอ แต่เพื่อปกป้องศีลและเรียกผู้ไม่รู้หรือผู้ดำเนินในบาปให้รับการสอนและกลับใจ

ข้อ 174. ผู้ที่รับพิธีศีลมหาสนิทต้องทำอะไรในเวลาประกอบศีลนั้น?

ผู้ที่รับพิธีศีลมหาสนิทต้อง ในเวลาประกอบศีลนั้น
เฝ้ารอพระเจ้าในข้อกำหนดนี้ด้วยความเคารพบริสุทธิ์และความตั้งใจทั้งหมด
สังเกตองค์ประกอบและการกระทำของศีลอย่างขยัน แยกแยะพระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างระมัดระวัง
ใคร่ครวญด้วยความรักต่อความตายและความทุกข์ทรมานของพระองค์
และด้วยวิธีนี้ปลุกตนเองให้ใช้พระคุณอย่างเข้มแข็ง ในการพิพากษาตนเองและโศกเศร้าต่อบาป

ในการหิวและกระหายพระคริสต์อย่างจริงจัง กินพระองค์ด้วยความเชื่อ รับความเต็มบริบูรณ์ของพระองค์ วางใจในคุณความดีของพระองค์ ยินดีในความรักของพระองค์ ขอบพระคุณสำหรับพระคุณของพระองค์ ในการรื้อฟื้นพันธสัญญาของตนกับพระเจ้า และความรักต่อธรรมิกชนทั้งหมด

คำอธิบาย: การแยกแยะพระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้าหมายถึงรับรู้และให้เกียรติความจริงของพระคริสต์ในศีล ไม่ใช่เข้าร่วมอย่างเฉยชาไร้การพิจารณา

ข้อ 175. คริสเตียนมีหน้าที่อะไรหลังจากได้รับพิธีศีลมหาสนิทแล้ว?

หลังจากได้รับพิธีศีลมหาสนิทแล้ว

คริสเตียนมีหน้าที่พิจารณาอย่างจริงจังว่าตนประพฤติตนอย่างไรในการรับศีลนั้น และได้รับผลอย่างไร หากพบการพินาศและการปลอมประโลม ก็ให้สรรเสริญพระเจ้าสำหรับสิ่งนั้น ขอให้สิ่งนั้นคงอยู่ต่อไป เผ่าระวังไม่ให้กลับถอยหลัง ทำตามคำปฏิญาณ และหนุนใจตนให้เข้าร่วมข้อกำหนดนั้นบ่อยครั้ง แต่หากไม่พบประโยชน์ในเวลานั้น ก็ให้ทบทวนการเตรียมตัวและพฤติกรรมของตนในศีลอย่างละเอียดมากขึ้น หากในทั้งสองเรื่องนั้นเขาสามารถเห็นชอบตนเองต่อพระเจ้าและมีโนธรรมของตนได้ ก็ให้รอคอยผลของศีลในเวลาที่เหมาะสม แต่หากเห็นว่าตนล้มเหลวในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ก็ให้ถ่อมใจ และภายหลังเข้าร่วมศีลนั้นด้วยความระมัดระวังและความขยันมากขึ้น

คำอธิบาย: ผลของศีลอาจไม่รู้สึกันที่ ผู้เชื่อจึงต้องทั้งขอบพระคุณเมื่อได้รับการหนุนใจ และถ่อมใจตรวจสอบเมื่อไม่เห็นผลชัด

ข้อ 176. พิธีศีลบัพติศมาและพิธีศีลมหาสนิทสอดคล้องกันอย่างไร?

พิธีศีลบัพติศมาและพิธีศีลมหาสนิทสอดคล้องกัน คือผู้ทรงเป็นผู้ตั้งทั้งสองคือพระเจ้า ส่วนฝ่ายวิญญาณของทั้งสองคือพระคริสต์และประโยชน์ของพระองค์ ทั้งสองเป็นตราประทับของพันธสัญญาเดียวกัน ต้องถูกแจกจ่ายโดยผู้รับใช้พระกิตติคุณเท่านั้น และต้องคงอยู่ในคริสตจักรของพระคริสต์จนถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์

คำอธิบาย: ทั้งสองศีลต่างชี้ไปที่พระคริสต์และพันธสัญญาเดียวกัน แต่มีวิธีใช้และผู้รับต่างกันตามข้อถัดไป

ข้อ 177. พิธีศีลบัพติศมาและพิธีศีลมหาสนิทแตกต่างกันอย่างไร?

พิธีศีลบัพติศมาและพิธีศีลมหาสนิทแตกต่างกัน คือบัพติศมาต้องประกอบเพียงครั้งเดียว ด้วยน้ำ เพื่อเป็นเครื่องหมายและตราประทับแห่งการบังเกิดใหม่และการถูกตอกลงในพระคริสต์ และประกอบแม้แก่ทารก แต่พิธีศีลมหาสนิทต้องประกอบบ่อยครั้ง ด้วยองค์ประกอบคือขนมปังและเหล้าองุ่น เพื่อแสดงแทนและนำเสนอพระคริสต์เป็นอาหารฝ่ายวิญญาณแก่จิตวิญญาณ และเพื่อยืนยันการคงอยู่และการเติบโตของเราในพระองค์ และประกอบเฉพาะแก่ผู้ที่มีอายุและความสามารถที่จะตรวจสอบตนเอง

คำอธิบาย: ความต่างสำคัญคือพิธีศีลบัพติศมาครั้งเดียวรวมทารกในพันธสัญญา ส่วนพิธีศีลมหาสนิทรับซ้ำและต้องมีการตรวจสอบตนเอง

ข้อ 178. การอธิษฐานคืออะไร?

การอธิษฐานคือการถวายเป็นพรของเราขึ้นต่อพระเจ้า ในพระนามของพระคริสต์ โดยความช่วยเหลือของพระวิญญาณของพระองค์ พร้อมกับการสารภาพบาปของเรา

และการยอมรับพระเมตตาของพระองค์ด้วยความขอบพระคุณ

คำอธิบาย: การอธิษฐานแบบคริสเตียนเป็นตรีเอกานุภาพ: ต่อพระเจ้า ในพระนามพระคริสต์ โดยความช่วยเหลือของพระวิญญาณ

ข้อ 179. เราควรอธิษฐานต่อพระเจ้าเท่านั้นหรือไม่?

เพราะพระเจ้าเท่านั้นทรงสามารถตรวจค้นใจ ฟังคำทูลขอ อภัยบาป และทำให้ความปรารถนาของทุกคนสำเร็จ และเพราะพระองค์เท่านั้นที่ควรถูกเชื่อและถูกนมัสการด้วยการนมัสการทางศาสนา การอธิษฐานซึ่งเป็นส่วนพิเศษของการนมัสการนั้น จึงต้องถูกถวายโดยทุกคนแด่พระองค์เท่านั้น และไม่ถวายแก่ผู้ใดอื่น

คำอธิบาย: ขอนี้ห้ามการอธิษฐานต่อธรรมชาติ ทูตสวรรค์ หรือสิ่งทรงสร้าง เพราะการอธิษฐานเป็นการนมัสการ

ข้อ 180. พระนามของพระคริสต์ในคำว่า อธิษฐานในพระนามของพระคริสต์ หมายถึงอะไร?

การอธิษฐานในพระนามของพระคริสต์ คือการทูลขอพระเมตตาเพื่อเห็นแก่พระองค์ ด้วยการเชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์และวางใจในพระสัญญาของพระองค์ ไม่ใช่เพียงกล่าวพระนามของพระองค์อย่างเปล่า ๆ แต่คือการตั้งกำลังใจที่จะอธิษฐาน รวมทั้งความกล้า กำลัง และความหวังว่าจะได้รับการยอมรับในการอธิษฐาน จากพระคริสต์และการเป็นคนกลางของพระองค์

คำอธิบาย: ในพระนามพระคริสต์ ไม่ใช่สูตรปิดท้ายคำอธิษฐาน แต่หมายถึงฟังพระคริสต์ผู้เป็นคนกลางจริง ๆ

ข้อ 181. เหตุใดเราจึงต้องอธิษฐานในพระนามของพระคริสต์?

เพราะความบาปของมนุษย์ และด้วยเหตุนั้น ระยะห่างของเขจากพระเจ้าจึงใหญ่หลวงมาก จนเราไม่อาจเข้าเฝ้าพระพักตร์ของพระองค์ได้โดยไม่มีคนกลาง และไม่มีผู้ใดในสวรรค์หรือบนแผ่นดินโลกที่ได้รับการแต่งตั้งหรือเหมาะสมกับพระราชกิจอันทรงพระสิรินั้น นอกจากพระคริสต์เท่านั้น ดังนั้นเราจึงต้องอธิษฐานในพระนามของพระองค์เท่านั้น และไม่ใช่ในนามอื่นใด

คำอธิบาย: การอธิษฐานในพระนามพระคริสต์ตั้งอยู่บนพระคริสต์ผู้เป็นคนกลาง ไม่ใช่เพียงสูตรคำพูดท้ายคำอธิษฐาน

ข้อ 182. พระวิญญาณทรงช่วยเราอธิษฐานอย่างไร?

เพราะเราไม่รู้ว่าควรอธิษฐานขอสิ่งใดตามที่ควร พระวิญญาณจึงทรงช่วยความอ่อนแอของเรา โดยทำให้เราเข้าใจว่าควรอธิษฐานเพื่อใคร เพื่ออะไร และอย่างไร และโดยทรงทำงานกับทำให้ความเข้าใจ ความรักใคร่ และพระคุณต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่นี้อย่างถูกต้อง มีชีวิตขึ้นในใจของเรา แม้ไม่ใช่ในทุกคนหรือทุกเวลาในระดับเดียวกัน

คำอธิบาย: พระวิญญาณไม่ได้อธิษฐานแทนเราแบบทำให้เราไม่ต้องอธิษฐาน แต่ทรงทำให้อใจและความเข้าใจของเราพร้อมสำหรับการอธิษฐานที่ถูกต้อง

ข้อ 183. เราต้องอธิษฐานเพื่อใคร?

เราต้องอธิษฐานเพื่อคริสตจักรทั้งหมดของพระคริสต์บนแผ่นดินโลก เพื่อผู้ปกครองฝ่ายบ้านเมืองและผู้รับใช้พระวจนะ เพื่อตัวเราเอง พี่น้องของเรา และแม้แต่ศัตรูของเรา และเพื่อมนุษย์ทุกประเภทที่มีชีวิตอยู่หรือที่จะมีชีวิตต่อไป แต่ไม่อธิษฐานเพื่อคนตาย

หรือเพื่อผู้ที่เรารู้กันว่าได้ทำบาปซึ่งนำไปสู่ความตาย

คำอธิบาย: เวสต์มินสเตอร์ปฏิสแตงการอธิษฐานเพื่อคนตาย แต่ขยายขอบเขตการอธิษฐานต่อคนเป็นอย่างกว้างมาก แม้กระทั่งศัตรู

ข้อ 184. เราต้องอธิษฐานขอสิ่งใด?

เราต้องอธิษฐานขอทุกสิ่งที่มีมุ่งไปสู่พระสิริของพระเจ้า สวัสดิภาพของคริสตจักร และความดีของเราเองหรือของผู้อื่น แต่ไม่อธิษฐานขอสิ่งใดที่ไม่ชอบด้วยพระบัญญัติ

คำอธิบาย: คำอธิษฐานถูกจำกัดด้วยพระสิริของพระเจ้าและพระบัญญัติของพระองค์ ไม่ใช่ทุกความปรารถนาจะเป็นคำขอที่ถูกต้อง

ข้อ 185. เราควรอธิษฐานอย่างไร?

เราควรอธิษฐานด้วยความเข้าใจที่เต็มด้วยความยำเกรงต่อพระมหิทธิฤทธิ์ของพระเจ้า และด้วยความรู้สึกลึกซึ้งถึงความไม่สมควร ความจำเป็น และบาปของเราเอง ด้วยใจที่สำนึกผิด ขอบพระคุณ และเปิดกว้าง ด้วยความเข้าใจ ความเชื่อ ความจริงใจ ความร้อนรน ความรัก และการยินยอมจนถึงที่สุด โดยเผื่อพระองค์ ด้วยการยอมจำนนอย่างถ่อมใจต่อพระประสงค์ของพระองค์

คำอธิบาย: การอธิษฐานที่ถูกต้องมีทั้งความกล้าเข้าเฝ้าพระบิดาและความยำเกรงต่อพระมหิทธิฤทธิ์ของพระเจ้า

ข้อ 186. พระเจ้าประทานกฎใดเพื่อชี้นำเราในหน้าที่แห่งการอธิษฐาน?

พระวณะทั้งหมดของพระเจ้านั้นมีประโยชน์เพื่อชี้นำเราในหน้าที่แห่งการอธิษฐาน แต่กฎพิเศษสำหรับการชี้นำคือรูปแบบคำอธิษฐานที่พระคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงสอนสาวกของพระองค์ ซึ่งโดยทั่วไปเรียกว่าคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้า

คำอธิบาย: ทั้งพระคัมภีร์สอนเราให้อธิษฐาน แต่คำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นแบบแผนพิเศษ

ข้อ 187. ควรใช้คำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไร?

คำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่เพียงใช้เพื่อชี้นำในฐานะแบบอย่างที่เราควรใช้ทำคำอธิษฐานอื่น ๆ เท่านั้น แต่ยังอาจใช้เป็นคำอธิษฐานได้ด้วย หากทำด้วยความเข้าใจ ความเชื่อ ความเคารพยำเกรง และพระคุณอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่แห่งการอธิษฐานอย่างถูกต้อง

คำอธิบาย: เวสต์มินสเตอร์อนุญาตให้ท่อง/ใช้คำอธิษฐานนี้จริง แต่ต้องไม่เป็นการท่องแบบไร้ความเข้าใจและไร้ความเชื่อ

ข้อ 188. คำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าประกอบด้วยกี่ส่วน?

คำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าประกอบด้วยสามส่วน คือคำนำ คำทูลขอ และบทสรุป

คำอธิบาย: โครงสร้างสามส่วนช่วยให้เห็นว่าคำอธิษฐานเริ่มจากการเข้าเฝ้าพระเจ้า ต่อด้วยคำทูลขอ และจบด้วยการสรรเสริญกับความมั่นใจ

ข้อ 189. คำนำของคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าสอนอะไรแก่เรา?

คำนำของคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งอยู่ในถ้อยคำว่า “ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้สถิตในสวรรค์” สอนเราว่า เมื่อเราอธิษฐาน

เราต้องเข้าใกล้พระเจ้าด้วยความมั่นใจในความดีแบบพระบิดาของพระองค์ และในส่วนที่เรามีในความดีนั้น ด้วยความเคารพยำเกรง และทำที่แบบบุตรอื่นทั้งหมด ด้วยความรักใคร่ฝ่ายสวรรค์ และด้วยความเข้าใจที่เหมาะสมถึงพระฤทธานุภาพอธิปไตย พระมหิทธิฤทธิ์ และการทรงถ่อมลงด้วยพระคุณของพระองค์ อีกทั้งสอนให้เราอธิษฐานร่วมกับและเพื่อผู้อื่น

คำอธิบาย: คำว่า ของข้าพระองค์ทั้งหลาย ทำให้คำอธิษฐานเป็นของชุมชน ไม่ใช่เพียงความสัมพันธ์ส่วนตัวแยกเดี่ยวกับพระเจ้า

ข้อ 190. คำทูลขอข้อแรก เราอธิษฐานขออะไร?

ในคำทูลขอข้อแรก คือ “ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ”

เราเรียนรู้ว่าตัวเราเองและมนุษย์ทุกคนไร้ความสามารถและไม่เต็มใจอย่างสิ้นเชิงที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้าอย่างถูกต้อง

เราจึงอธิษฐานขอให้พระเจ้าโดยพระคุณของพระองค์ทรงทำให้เราและผู้อื่นสามารถและเต็มใจที่จะรู้จัก ยอมรับ และยกย่องพระองค์อย่างสูง รวมทั้งพระนามเรียก พระลักษณะ ข้อกำหนด พระวาระ พระราชกิจ และสิ่งใดก็ตามที่พระองค์พอพระทัยใช้สำแดงพระองค์ และให้ถวายพระสิริแด่พระองค์ในความคิด คำพูด และการกระทำ ขอให้พระองค์ทรงป้องกันและขจัดอเทวนิยม ความไม่รู้ การไหว้รูปเคารพ ความไม่เคารพสิ่งบริสุทธิ์ และสิ่งใดก็ตามที่ทำให้พระองค์เสื่อมเกียรติ และโดยการทรงจัดเตรียมที่ครอบครองเหนือทุกสิ่ง ขอให้ทรงชี้นำและจัดระเบียบทุกสิ่งเพื่อพระสิริของพระองค์เอง

คำอธิบาย: พระนาม หมายถึงทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงใช้สำแดงพระองค์ ไม่ใช่เพียงคำเรียกชื่อ

ข้อ 191. คำทูลขอข้อที่สอง เราอธิษฐานขออะไร?

ในคำทูลขอข้อที่สอง คือ “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่”

เราเรียนรู้ว่าตัวเราเองและมนุษย์ทั้งปวงโดยธรรมชาติอยู่ใต้การครอบงำของบาปและซาตาน

เราจึงอธิษฐานขอให้อาณาจักรของบาปและซาตานถูกทำลาย พระกิตติคุณแพร่กระจายไปทั่วโลก

ชาวยิวถูกเรียกเข้ามา ความบริบูรณ์ของคนต่างชาติถูกนำเข้ามา

คริสตจักรได้รับผู้รับใช้และข้อกำหนดแห่งพระกิตติคุณทั้งหมด ถูกชำระจากความเสื่อมทราม

ได้รับการสนับสนุนและคำจูนโดยผู้ปกครองฝ่ายบ้านเมือง

ขอให้ข้อกำหนดของพระคริสต์ถูกแจกจ่ายอย่างบริสุทธิ์

และถูกทำให้บังเกิดผลในการกลับใจของผู้ที่ยังอยู่ในบาป และในการยืนยัน ปลอบประโลม

และสร้างขึ้นของผู้ที่กลับใจแล้ว ขอให้พระคริสต์ทรงครอบครองในใจของเราที่นี่

และเร่งเวลาการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์ และการที่เราจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดไป และขอให้พระองค์พอพระทัยใช้แผ่นดินแห่งฤทธานุภาพของพระองค์ทั่วโลกในทางที่ส่งเสริมเป้าหมายเหล่านี้เป็นอย่างดีที่สุด

คำอธิบาย: คำว่า แผ่นดินของพระองค์ รวมทั้งการครอบครองในใจ การขยายพระกิตติคุณ คริสตจักร และการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

ข้อ 192. คำทูลขอข้อที่สาม เราอธิษฐานขออะไร?

ในคำทูลขอข้อที่สาม คือ “ขอให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จในแผ่นดินโลกเหมือนในสวรรค์”
เรารับรู้ว่าโดยธรรมชาติ

เราและมนุษย์ทุกคนไม่เพียงไม่สามารถและไม่เต็มใจอย่างสิ้นเชิงที่จะรู้และทำพระประสงค์ของพระเจ้า
แต่ยังมีแนวโน้มกบฏต่อพระวาระของพระองค์ บ่นและพึมพำต่อการทรงจัดเตรียมของพระองค์
และเอนเอียงทั้งหมดที่จะทำตามความประสงค์ของเนื้อหนังและของมาร

เราจึงอธิษฐานขอให้พระเจ้าโดยพระวิญญาณของพระองค์ทรงนำความมืดบอด ความอ่อนแอ ความไม่เต็มใจ
และความดื้อรั้นของใจทั้งหมดออกไปจากเราและผู้อื่น

และโดยพระคุณของพระองค์ทำให้เราสามารถและเต็มใจที่จะรู้ ทำ

และยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ในทุกสิ่ง ด้วยความถ่อมใจ ความยินดี ความสัตย์ซื่อ ความขยัน
ความกระตือรือร้น ความจริงใจ และความมั่นคงเดียวกับที่ทูตสวรรค์ทำในสวรรค์

คำอธิบาย: คำทูลขอนี้ไม่ใช่การยอมแพ้แบบเฉยชา แต่เป็นการขอให้เชื่อฟังพระประสงค์อย่างเต็มใจเหมือนทูตสวรรค์

ข้อ 193. คำทูลขอข้อที่สี่ เราอธิษฐานขออะไร?

ในคำทูลขอข้อที่สี่ คือ “ขอประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในวันนี้”

เรารับรู้ว่าในอาดัมและโดยบาปของเราเอง เราได้สูญเสียสิทธิในพระพรภายนอกทั้งหมดของชีวิตนี้
และสมควรถูกพระเจ้าตัดขาดจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด

รวมทั้งสมควรให้สิ่งเหล่านั้นกลายเป็นคำสาปแก่เราในการใช้

และรับรู้ว่าสิ่งเหล่านั้นเองไม่สามารถค่าจุนเราได้

และเราเองก็ไม่สามารถสมควรได้รับหรือจัดหาสิ่งเหล่านั้นด้วยความขยันของตน แต่กลับมีแนวโน้มที่จะปรารถนา
ได้มา และใช้สิ่งเหล่านั้นอย่างไม่ชอบด้วยพระบัญญัติ

เราจึงอธิษฐานเพื่อตัวเราและผู้อื่นว่า

เมื่อเราและเขาเผื่อการทรงจัดเตรียมของพระเจ้าวันต่อวันโดยใช่วิธีที่ชอบด้วยพระบัญญัติ

ขอให้เราได้รับส่วนที่เหมาะสมของสิ่งเหล่านี้จากของประทานเสรีของพระองค์

และตามที่พระปัญญาแบบพระบิดาของพระองค์เห็นว่าดีที่สุด

ขอให้สิ่งเหล่านี้ดำรงต่อไปและได้รับพระพรแก่เราในการใช้อย่างบริสุทธิ์และมีการปลอบประโลม
พร้อมความพอใจในสิ่งเหล่านั้น

และขอให้เราถูกปกป้องจากทุกสิ่งที่ขัดต่อการค่าจุนและการปลอบประโลมชั่วคราวของเรา

คำอธิบาย: อาหารประจำวันรวมความจำเป็นฝ่ายกายทั้งหมด แต่สอนให้รับด้วยการพึ่งพระเจ้า ใช่วิธีชอบธรรม และพอใจในพระพรที่พระองค์ประทาน

ข้อ 194. คำทูลขอข้อที่ห้า เราอธิษฐานขออะไร?

ในคำทูลขอข้อที่ห้า คือ “และขอทรงยกหนี้ของข้าพระองค์ทั้งหลาย

เหมือนที่ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ยกหนี้แก่ลูกหนี้ของข้าพระองค์”

เรารับรู้ว่าเราและคนอื่นทั้งหมดมีความผิดทั้งในบาปดั้งเดิมและบาปที่กระทำจริง

และโดยบาปเหล่านี้จึงกลายเป็นลูกหนี้ต่อความยุติธรรมของพระเจ้า

และทั้งเราและสิ่งทรงสร้างอื่นใดไม่สามารถทำการชดใช้แม้แต่แน่นอนที่สุดสำหรับหนี้นั้นได้

เราจึงอธิษฐานเพื่อตัวเราและผู้อื่น ขอให้พระเจ้าโดยพระคุณเสรีของพระองค์ ผ่านความเชื่อฟังและการชดใช้ของพระคริสต์ ซึ่งถูกรับรู้และนำมาใช้โดยความเชื่อ ทรงปลดเราให้พ้นทั้งจากความผิดและโทษของบาป ทรงรับเราในพระผู้เป็นที่รักของพระองค์ ทรงให้ความโปรดปรานและพระคุณของพระองค์ดำรงต่อเรา อภัยความล้มเหลวประจำวันของเรา และเติมเราให้เต็มด้วยสันติสุขและความยินดี โดยประทานความมั่นใจในการอภัยแก่เรามากขึ้นทุกวัน ซึ่งเรายังกลัวทูลขอและได้รับการหนุนใจให้คาดหวัง เมื่อเรามีพยานนี้ในตัวเรา คือเราให้อภัยความผิดของผู้อื่นจากใจ

คำอธิบาย: นี่ ในคำทูลขอนั้นหมายถึงหนึ่งต่อความยุติธรรมของพระเจ้า การให้อภัยผู้อื่นไม่ใช่ซื้อการอภัยจากพระเจ้า แต่เป็นพยานของพระคุณในใจเรา

ข้อ 195. คำทูลขอข้อที่หก เราอธิษฐานบออะไร?

ในคำทูลขอข้อที่หก คือ “และขออย่าทรงนำข้าพระองค์ทั้งหลายเข้าไปในการทดลอง แต่ขอทรงช่วยให้พ้นจากความชั่วร้าย” เราทราบว่าพระเจ้าผู้ทรงปัญญาสูงสุด ชอบธรรม และเปี่ยมพระคุณ อาจทรงจัดระเบียบสิ่งต่าง ๆ ด้วยเป้าหมายบริสุทธิ์และยุติธรรมหลายประการ จนเราอาจถูกโจมตี พ่ายแพ้ และถูกการทดลองจับเป็นเชลยชั่วเวลาหนึ่ง และรับรู้ว่าซาตาน โลก และเนื้อหนังพร้อมจะดึงเราออกนอกทางอย่างทรงพลังและวางกับดักเรา และแม้หลังจากบาปของเราได้รับการอภัยแล้ว เพราะความเลื่อมใส ความอ่อนแอ และการขาดความระแวดระวังของเรา เราไม่เพียงยังอยู่ภายใต้โอกาสถูกทดลองและพร้อมจะเปิดตนเองต่อการทดลอง แต่โดยตัวเราเองยังไม่สามารถและไม่เต็มใจที่จะต่อต้าน พ้นตัวออกมา และใช้การทดลองให้เกิดประโยชน์อย่างถูกต้อง และสมควรถูกปล่อยให้อยู่ใต้อำนาจของการทดลองเหล่านั้น เราจึงอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงครอบครองเหนือโลกและทุกสิ่งในโลก ทรงปราบเนื้อหนัง ทรงยับยั้งซาตาน ทรงจัดระเบียบทุกสิ่ง ทรงประทานและอวยพรวิธีแห่งพระคุณทั้งหมด และทรงฟื้นฟูเราให้ระแวดระวังในการใช้ชีวิตเหล่านั้น เพื่อที่เราและประชากรทั้งหมดของพระองค์จะถูกการทรงจัดเตรียมของพระองค์รักษาไม่ให้ถูกทดลองให้ทำบาป หรือหากถูกทดลอง ก็ขอให้โดยพระวิญญูญาณของพระองค์ เราได้รับการคำจูนอย่างทรงฤทธิ์และสามารถยืนหยัดในชั่วโมงแห่งการทดลอง หรือเมื่อเราล้มลง ก็ถูกยกขึ้นอีกและฟื้นกลับออกมาจากการทดลองนั้น และได้รับการใช้การทดลองนั้นอย่างถูกชำระและเป็นประโยชน์ ขอให้การชำระให้บริสุทธิ์และความรอดของเราถูกทำให้สมบูรณ์ ซาตานถูกเหยียบไว้ใต้เท้าของเรา และเราถูกปลดปล่อยอย่างเต็มที่จากบาป การทดลอง และความชั่วร้ายทั้งหมดตลอดไป

คำอธิบาย: พระเจ้าไม่ทรงทดลองให้ทำบาป แต่ทรงอนุญาตและจัดการสถานการณ์เพื่อเป้าหมายบริสุทธิ์ เราจึงขอทั้งการป้องกัน การคำจูน และการกู้คืนเมื่อเราล้ม

ข้อ 196. บทสรุปของคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าสอนอะไรแก่เรา?

บทสรุปของคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้า คือ “เพราะแผ่นดิน ฤทธานุภาพ และพระสิริเป็นของพระองค์สืบ ๆ ไปเป็นนิตย์ อาเมน” สอนให้เราหนุนคำทูลขอของเราด้วยเหตุผล ซึ่งต้องนำมาจากพระเจ้า ไม่ใช่จากความสมควรใดในตัวเราเองหรือในสิ่งทรงสร้างอื่นใด และให้รวมคำสรรเสริญเข้ากับคำอธิษฐานของเรา โดยถวายแด่พระเจ้าเท่านั้นซึ่งพระอธิปไดยนิรันดร์ ฤทธานุภาพไม่จำกัด และความเลิศล้ำอันทรงพระสิริ ในเรื่องนี้ เพราะพระองค์ทรงสามารถและเต็มพระทัยที่จะช่วยเรา เราจึงกล้าโดยความเชื่อที่จะทูลวิงวอนพระองค์ให้ทรงทำ และพึงพาพระองค์อย่างสงบบว่าพระองค์จะทรงทำให้คำทูลขอของเราสำเร็จ และเพื่อเป็นพยานถึงความปรารถนาและความมั่นใจนี้ เราจึงกล่าวว่า อาเมน

คำอธิษฐาน: อาเมน เป็นทั้งการยืนยันความปรารถนาและความมั่นใจ ไม่ใช่เพียงคำจบพิธี

แหล่งข้อมูลต้นฉบับ

ฐานข้อความหลักสำหรับฉบับนี้: Two-column comparison of the constitutional text of The Larger Catechism and 2025 MESV, PDF ที่ผู้ใช้ให้ไว้ในเครื่อง

OPC Confession and Catechisms page: <https://mail.opc.org/confessions.html>

OPC Larger Catechism online constitutional text: <https://opc.org/lc.html>

OPC Standards overview: <https://www.opc.org/standards.html>

PCA Historical Center Westminster resources: <https://www.pcahistory.org/HCLibrary/westminster/index.html>

Westminster Larger Catechism reference page: <https://westminsterstandards.org/westminster-larger-catechism/>

หมายเหตุ: OPC ระบุว่าเอกสาร 2025 MESV เป็นเอกสารเพื่อการศึกษา และไม่ใช่มาตรฐานทางรัฐธรรมนูญของคริสตจักร
จึงใช้ฉบับนี้เป็นฐานภาษาปัจจุบันโดยตรวจเทียบกับข้อความตามรัฐธรรมนูญ